

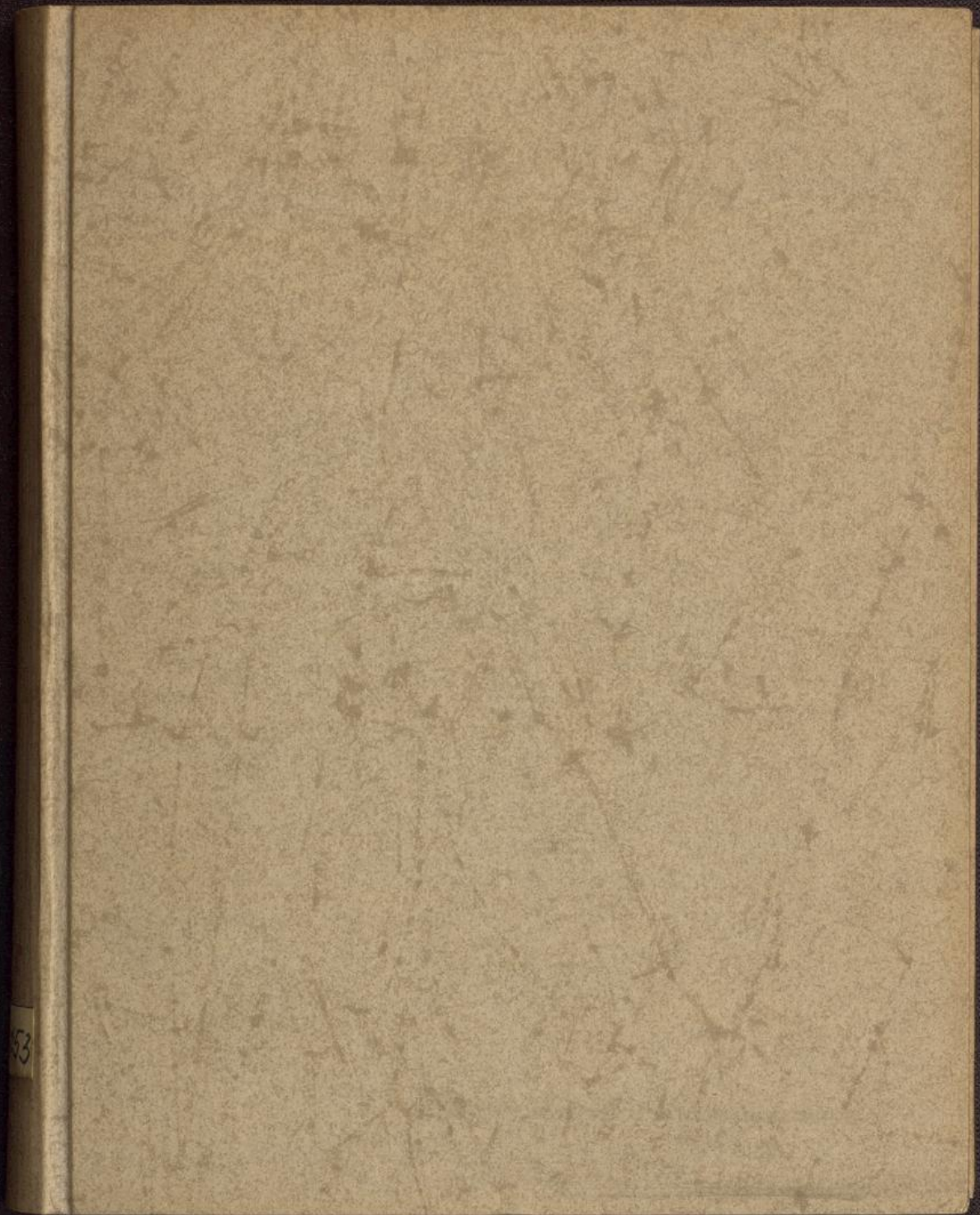
Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Liber phrasium - Cod. Aug. pap. 153

[Reichenau], 1590-1593

[urn:nbn:de:bsz:31-80762](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-80762)

Aug. 153

+

1

~~Christophori Gellhardi~~
~~glossae in scripturis sacris~~
~~et in scripturis profanis~~
~~et in scripturis profanis~~
a. s. g. l.

Ad numeror Libris Christophori Gellhardi
hardij & Oberle. Mittellherocesi d. f.

Floris feris ut apes in saltibus dia libant.
Laetel: a Oia nos itidem decepsim aurea dicta.

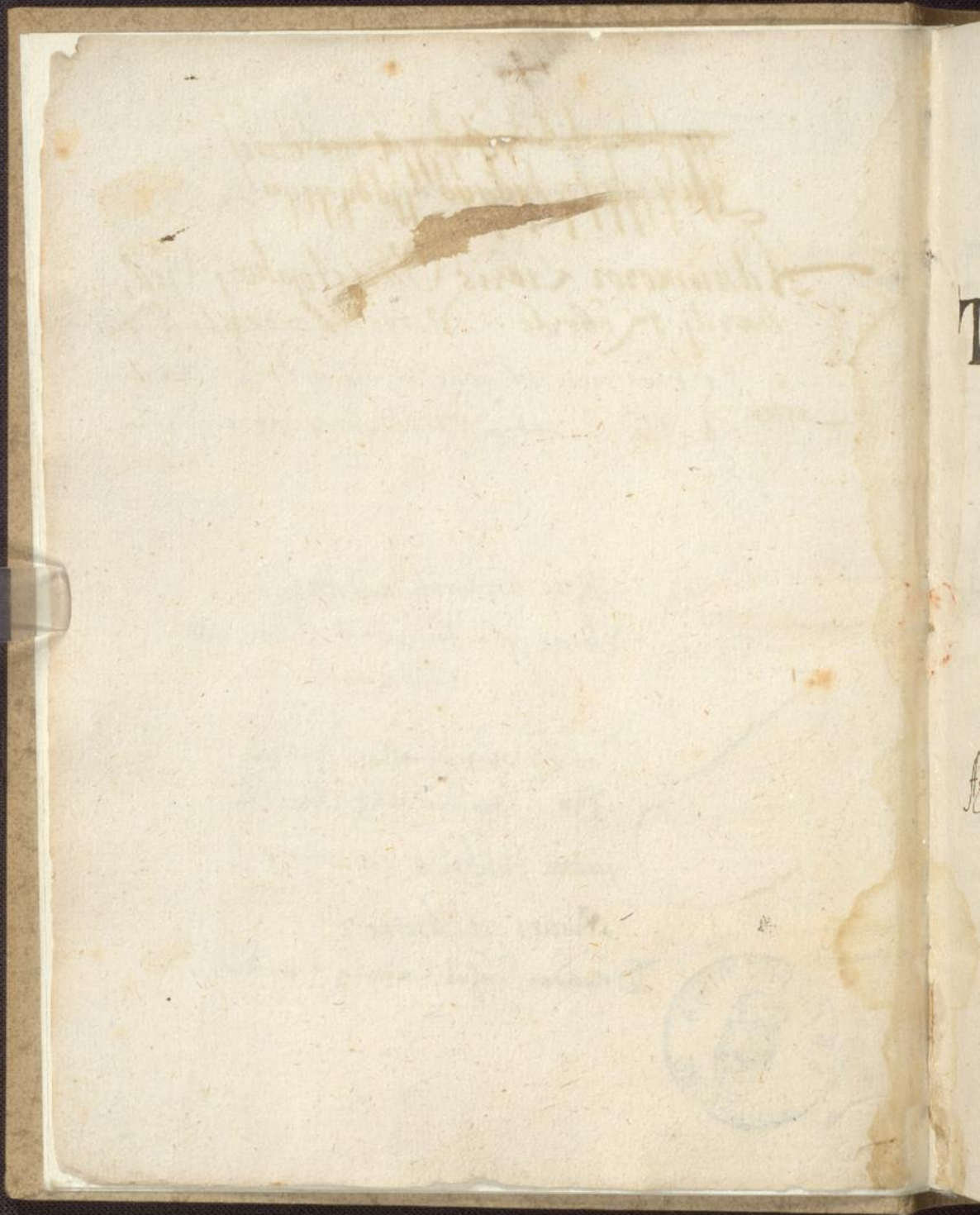
Reie dormienti non trahitur.
Vbiis pflorfas eximul Vorus nigh
Baligog. f.

Job dicit in allas dincas,
So vras dia nigh vkrissling. f.
quam pulchrum est sapere. f.

Sustine et abstine. f.
Dagadas Tagut vuzing vmandas. f.

LIBER PHRASIVM
in illis

RATIO STUDENDI CVM

Utilitate cuiusq; facultati.

TEMPORA Audijs adiudicata fere distribuuntur in tempus, ante lectionem, tempus lectionis, post lectionem, et tempora repetitionis, tuz domesticaruz tuz publicaruz. Ex his bene studio actis et collocatis pendet totus progressus hois studiosi, hoc e, qui vult proficere accommodet se temporibus.

Ante lectionem.

Aggrediens mane ad studendum. primus discat memori- ter, qua fuerint pscripta ex lectionibus precedentis diei. Demde C si tamen statim compositio sit facta. I media hora ante lectionem aut circiter tot regulas, et tantuz in quavis lectione prelegal, quot quan-
tuz

ratio studendi

sumq; a praeceptore lectus iri existimaret. In ijs
quae sibi intelligere uidetur, det operas, ut in lectione
attendant, num eodem modo explicet & intelligat praecep-
tor, nec ne. Si qua uero no intelligit ea uel aia
uel scripto annotet, at postea animaduertat, quomo-
do a praeceptore ea explicentur.

Atq; ita comparatur ad lectionem accedat.

In lectione.

In ipsa lectione (quae quoad fieri potest nunq; negliget)
primus diligentissime semper attendat praeceptore,
nec unquam occupetur circa quicquam aliud tem-
pore, quo explicat praeceptor. Unde inual-
etia ad euagationes mentis cohibendas, fixis ocu-
lis, ubi possimus intuey praeceptore explicante,
horas enim excitatur animus & saepe ex uno
gestu praeceptoris facile intelligitur, quod diffi-
culter aliquando aut tarde fuisset intellectu.

po.

Postremo ponetur discipulis breuem quandam quasi
summas eorum qua sunt dicta a se consignatas, secus
(quantum quidem fieri potest.) domum reportare.

Ad hoc inual finita lectione no tantumⁿ diuagari
in plateis, alibiue hinc inde, sed ne colloquio quide
interumpere lectione lectas & nondum repetitas.

Post tempus lectionis,

Lectionem igitur nullas negligat repetere, sed quoad
fieri poterit statim atq; audiret in schola, domi
repetat. In qua repetitione primus breuiter
ac ruditer reuolual a se summas totius lectionis
quas debet repetere.

Demum uel ex authore uel annotatis quareal ex
actione intelligentiore, explanationem.

Si lectio indigeat exemplis, praeter ea quasunt
in libro, ipse alia excogitet, & scribat quibus
regⁿ

ratio studendi

regulas, praecepta, & id genus alia explicet.

Si vero dubia quaedam & difficultates occurrerint, eas in charta amotet & postmodum doctior se vel ipso Magistro solvendas proponat, debetque nullas lectione transilire, quin priore semper perspetissimas habeat. Repetitis inquisitis, oibz & intellectis, ea rursus apud se relegat in breves summas, quas ad retineat, atque ita sit finis repetitionis. Si repetitio sit peracta, aut aliquod temporis supersit, vel statim incumbat in compositione solutaz aut ligataz, in qua fuerit minus expeditas, sine potius quae magis ad scholae scopuz fuerit necessaria, vel repetat praesentia quae sibi minus intellexisse videt. Quod tum maxime facere debet, cum plures dies vacationuz occurrerint. Duo tamen maxime observanda sunt ad repetitione modo dictaz recte peragendas.

Vnus

Unus ut ita quis apud se repetat quasi eandem lectionem,
 uel in schola repetiturus esset coram praefectore, & disci-
 pulis uel quasi eandem deberet alteri rudiori se expli-
 care. Alterus est, ut cum a praefectore audierit
 notatum dignum aut proprio ingenio inuenit, aut iam
 regulas aliquas uel quicquid aliud, sibi clare uidetur
 intelligere, quod antea non intellexerat, tunc illud
 annotet, eo modo quo potest & quod sibi uidetur
 optimus & clarissimus. Magna est huius exercita-
 tionis utilitas etiam si quis illas nunquam amplius
 legit. In repetitione autem publica, hoc est ea,
 quae coram Praefecto in schola fit, semper sit dili-
 gentissimus, ponaturque ex quo libet saltem aliquid
 addiscere, quod ante ignorauerat si plus non potest.
 Hic nascetur illa utilitas & commodus & lectio-
 nibus probi intellectus eas facillimo negotio
 memoria tenere queat, praesertim si semel
 atque

atq; iterum eandem perlegerit priusquam se des
quiescit. In ratione compositionis hoc
ante omnia seruandum est, ut praeparant se ac Syllab
suae lectione, uel praepceptorum uel regularum, uel
auctoris alicuius, & quidem si scribat solutus,
Cicero, si ligatus Virgilius aut Ouidius uel similis
pro ratione uerborum legendus erit.

Deinde uero in compositione, nullam omnino par-
tem orationis quam ante perpenderit, si fuerit
nomen, & si uerbum, quod sit eius praeteritum & su-
pinum & quem casum suum ante se suum post se regat.
Praeter haec omnia qui latini sermonis studiosi
esse uolunt, orem autem uelle debebant. In hac
schola potissimum elaborent, ut nunquam uerna-
cula lingua utantur, nisi forte in aliqua aucto-
ris lectione. Quare studebunt orem latinè
loqui itaq; emendate & pure. Inuabit etiam
plu.

plurimus, continua & perpetua oratione nonnumquam
 historias ex tempore recensere. Primum & Ulti-
 mus sit, ut ad haec oia diuinus auxilium assidue
 implorent, & animas suas puras & sanctas cu-
 stodiant. Quomodo in malignas aias in Salomon
 inquit, non introibit sapientia, nec habitabit in cor-
 pore sub^{dito} peccatis.

50
Noia illorum dictaq; 7 patriar; hisce
versibus ex Græco Ausonius Com,
plexus est. Rey:

Septenis patria sapientuz noia uoces
Versibus expeditas sua quemq; monastica dicit.
Chilo cui patria est Lacedæmon noscere seipsum.
Beriander tepidas moderare corinthig iras.
Et mileneis nimius nihil Pitachus oris.
Mensuram optimum ait Cleobulus lindus in re.
Expectare Solon finem docet ortus Athenis.
Plures esse Bias prauos quem clara priena
Mileti fugisse Thales uadimonia alumnus.

6

Thema in laudem et honorem v. Catharinae.

In exordio breuiter propones quid sis dicturus
in hunc uel similem modum.

Egregios Virginis triumphos cui lux hodierna sacra est,
mibi stat memorare, et palmas hilares concelebrare
iuuat. Dum tuos Eli victores grandiloquo carit ore
Pindarus et tenui, Bacchilideus Lyra. Verum hic
meus anceps ambigit utrum inuocet. Quam cani-
mus Nympham an sacras Pierides, et Nym-
pham et musas inuota uocabo. Faucte Pierides fan-
neas tu Catharina mihi. Nam Carmen te dignum
condere non potis est mea musa absq; tuo auxilio.

Narrationem sic inchoas.

Nympha perenne decus caeli terraeq; quis non admi-
retur tua mascula facta? quis non obstupeat terellas
Virginem tanto robore donatam? Hoc te uis ulla
Tyranni, non te flexerunt minae, non preces, non
niger auripondus, non munera opima, non melli-
tae

tae blanditiae, quis non primo impetu uictas Martyra
dixisset, quando muliebri gens sic succid mollescere
uelut nix igne liquefcere solet. Verus quomagus
caesar blanditur, mirabile dictu, tam capis Catha-
rina magis durescere. Imperator Maxentius
nimius ardebat uirginis aestu, optabatq; toros illig
toto pectore, mortales sed enim Virgo aspernata
hymenaeos, immota uelut caeter persistit, flagrans
caelesti face et Virginitatis amore, caelicoluzq; pa-
tris, cui uni mentem formamq; sacrauit, quem
uotib; hinc compellans dicebat. O pater omni-
potens summi moderator Olympi, serua integra,
da Virginitatis honorem, nulli statim me iugali
uinculo sociari, uitaz expertem thalami ut mal-
ta Nympharuz millia ducaam dum spiritus hos
reges artz hoc mihi sedet fixus animo immo-
tenuq; sedebit, Solis iubar dux nitescor, qui primus
me

me sibi uirgil, amores ille meos habeat. Sic pre-
 cata Virago finem dedit ore loquendi, furit interea
 Maxentius, sed Catharina nec furore, nec mi-
 nis uel hilum flechitur, sed pro uera religione
 pudoreq; lata ultro dedit colla secunda gladio.
 Adhuc Aligeri super alta culmina Synai corpq;
 uehentes replenteq; plagas aethereas, concentibq;
 hymnisonis. At rector Olympi pro vita mori-
 bunda et pro spectis Hymeneis Martyra donauit
 falicibus aetheros oris. TEND.

Primum argumentum.

Veteri ac laudabile consuetudine receptum est, ut hi
 nimirum examinentur, qui aliunde tanquam ad mer-
 catum artium liberalium ueniunt, ac se in fidem
 ac tutelam alicuius praceptoris committunt,
 quo melius cognoscatur, quomodo illis subueniendus
 sit. Licet oia haec diuina fauente clementia tan-
 dem aliquando subierim, ut summa cum laude ac
 hono-

honore ad humanitatis classen promotus fuerim,
id tamen haud sufficit, nam facillime accidere
posset, ut aliquis casu ad interrogata recte re-
sponderet. Ad haec igitur etiam necesse est, quo
saepius eo melius, ut iuuentus sese indies exerceat,
nec minus ego quam ceteri, in hac nimirum ex-
ercitationis assiduitate, quam nobis ille impone-
re conabitur, qui nos ad informandas et institu-
endus animas bonis moribus, et totam denique vi-
tam ad recte beateque uiuendum suscepit, cuius
iussa tanquam diuina quaedam uerba non minore
reuerentia obseruantiaque capessere debemus, ac si
ab ipsis parentibus proficisceretur. Siquidem Se-
neca praestantissimus, qui merito et iure optimo
ab omnibus penitus mortalibus beneficij muneribusque cu-
mulandus est, utilissima praecpta ad vitam et mo-
res instituendos praecclare tradidit, Praecpto-
ribus non minorem exhibendus esse honorem,
quam

quam ipsis parentibus, et causam subiungit dicens:
 a parentibus nudum solummodo corpus accepimus,
 sed a praecceptoribus qui sunt alteri parentes ani-
 morumque formatores, non solum corpus, sed etiam
 animus scientiarum floribus ac morum virtu-
 tumque splendoribus egregie instruitur atque ornatur.
 hinc enim saepe cernimus, quod pro grati animi
 significatione serenis illustres principes, aliisque mo-
 dum integritate conspicui viri, ubi togam virilem as-
 sumpsissent atque sentiant, quod quantasque a praec-
 eptoribus hausserint ingeniorum utilitates atque fructus,
 illos ipsos quoad possunt non solum summa humani-
 tate, amore, omni officij genere prosequantur, verum
 etiam ad maximos honores et ad optimas dignita-
 tes promouent, ac denique divinis laudibus ornant,
 colunt et venerantur. Sed de his rebus satis superque
 sit dictum. Vale.

Joannes N. Hieronimo Wessero,
S. P. P.

Litteras tuas exoptatissimas, quae me incredibili quadam
animi iucunditate perfuderunt, accepi, quibus nihil
suavius, nihil iucundius, nihilq; optatilius accidere po-
tuisset, quia in his tota res de illo agitur, quo cum
uixeras semper humanissime et suavissime, quam ob
causam ualde laetor, gaudeo, exulto. Illum mihi
quidem à singulari quodam corporis fortitudine ac
robore commendas, quare ei non possum non ami-
cus esse neque solus tua commendatione, quae apud me,
ut debet, ualet plurimum; sed etiam uoluntate ac iudicio meo.
Quem quidem quibuscunq; rebus potero diligenter tuebor,
illi meam liberalitatem semper ut summi à me con-
tendisti precibus, ostendam quantum humano consilio
efficace possum. Quapropter cum tuam singularem
animi beneuolentiam ac propensionem erga me uideris,
nihil mihi impacterum tam difficile, nihil tam arduum,
ac laboriosum erit, quod non summa cum uoluptate,

me

humanitate et amore libenter sim facturus, sum enim
 propter arctissimum necessitudinis vinculum, tum etiam
 propter familiaritatis congressum, quem à teneris
 ut diciter, unguiculis habuimus, ac demum propter
 singularem virtutum ac morum dexteritatem. Vale,
 Attus enim plura cum plus otynactus ero.

Thema de S. Nicolao Episcopo et confessore.

IN exordio adhortauerit initio poetas, ut uana et ludicra
 carmina perosi flumina linguae, dicendiq; gratias et
 lepores ad viros potius ornandos, quam nescio ad quos
 Aeneas, Ulysses, Achilles et Aiaces canendos conferant,
 ad viros inquam et potissimum ad diuum Nicolaum cele-
 brandum. Quae uos o Vates Heliconis alumni, musa,
 rump; famuli, inceperit dementia? quis furor exagitat?
 quae uos transuersim uis raptat, deq; tramite recto deiecit?
 Ut ita diuorum immemores solos sine fine crepetis Mem-
 noras, Aeneas, Tithidas, Achilles, Herciosq; duces,
 quos tamen aliquando auras hausisse uitales haud
 monstra

monstrare queatis: Relinguite nugas Inauidumq; cano-
ra signenta perosi conuertite eloq; uestri flumina ad
oras aethereas diuumq; expandite laudes torrigenis
praecipue tamen Nicolaj, cuius solennia festa,
bruma reuexit mers et fumosus december.
Sic uester mecum labor uobiscumq; uicissim sit meus
et tunc afflabit ambozum, cephis, quos, parat, pia
turba castarum sororum honores.

Talis sit Harvatis.

Vrbis antiqua fuit Lycia regione locata, clarum
habens nomen clari di nomine patrae. Haec no-
stro Licolco dedit in cunabula, nascentemq; excepit
uagily p; pueri attetis aurib; hausit nec solum
hoc sed et oblapuit puelli miranda facta: Nam
simul ac matris uentre progressus luminis oras uisit,
et aethere uesci cepit, membris tantillis atq; tenella
indipit certis ieiunia certa diebus, detredans lactis
niueus potare liquorem, quo manifesta sua quam
postea uixit uitae argumenta dedit, quis enim
por.

portendere neget integram sceleris vitas uacuum crimi,
 ne ex inuente quo abstinuisse cibo uirtutis amore.
 Porro Hicoleus curas cum liquit et blanditias flo,
 idola iuuentutis cepit deare, non se desidia con-
 secrauit non otia mollia se. Talis est, sed pede quo
 recepit feliciter ire cum ederet uagitus infantiles
 semper yl. Mores multa grauitate referros, artibus
 Aonijs conijungere suctus et istas moribus Aureolis
 incorruptisq. donec merentem culmina Pontificis sum,
 mo donauit honore ihs Lybia o terq. quaterq. uros
 felix, cui talis diuum munere mysles attingit, quo
 non fuit alter integrior et qui patrauit tot mira
 quot in aethere lucent sidera. Sed finibus arctus Ly-
 cia non potuit tanta pontificis fama concludi, sed
 permanauit ad loca peregrina et ad extera. Exim
 damnauit quoq. Hicoleus uos insertus Olympi arcibus.
 Exim fluctibus oppressus Neptuni nauita insignis pose,
 re opem cepit Nicoles nec irrita uota fudit nauita
 cum Nepti minas pelagi lenisse uocatus expertus sit
 Hico

Nicolesq; iratumq; agnor' uidentib; undis exactis pre-
cibus placidum conspexit. Valeat Castor et Pollux,
quos Graeci à stulta placandis fluctib; agnoreis
humidiss; procellis profecit. Quis turbantibus agno-
ra Ventis Naucerus cerebri uacuis utraq; id
sidera palmas tenderet. Valeat Naiadum stultis-
sima turba, iouis caeruleus frater Tritumq; deaq;
Pyg; et totus Phorey choros et Panopaea Virgo
quos habitare salum memorant monumenta uetu-
sta, pueriq; libri Nicoles cedant, cui salum
rector splendentis Olympi et muliere dedit uela
et tollere fluctus. Nicolesum clamet, quisq; Hep-
tunum censet et dielo citius: si fraudis nescia
dixit uota fecerit ad optata littora portinget,
nec tantum pelagi sed aeterni quoq; portus ple-
ni' subscribit ostia uelis. T E D

Mey

Anno 1591.
die 3 Janua.
1591.

11

Messapus potentissimo et invictissimo Regi
Turno S. P. D.

Nisi me totius regni tui utilitas Rex potent: et extrema
Latinorum calamitas, miseria, ac deploranda rerum
omnium conditio compulisset, nunquam nec ulla ratione
nullog's consilio adduci potuissem, ut hac tempestate in
tanto maerore, tantog's dolore & luctus acerbitate, ac
summis demig's invidiarum procellis, discordijsq's ad tuam
maiestatem et serenitatem literas exararem et scriberem.
Doloris enim & tristitia magnitudine & infelicitate
ita torqueor, ut pra nimia aegritudine, acerbitate,
languore, & infirmitatis gravitate, neq's cibum, cum
intimis meis amicis & familiaritate coniunctis sumere,
neq's quietem capere, neq's ullo demig's vitae officio ac
munere fungi libeat, nec id quidem iniuria, occidit
enim lumen et cultor nostra Reip: perijt regum suog,

pro.

propugnaculum fortissimum Italiae, cecidit decus
et ornamentum militie, interijt spes libertatis et
Victoriae Rhannus inquam totius tui fortissimi ex,
exercitus laus et gloria nefario scelere interceptus,
hi adatus, ac perfossus iacet. Est quidam Tro,
ianorum nomine Hisus, vix summa audacia,
& factiosus, quem ad perturbationem et evertendam
funditus Remp: mali mores et maximus furor
stimulavit, homo inquam ignavus & omnibz sceleribz
flagitijsqz inquinatus, qui cum proe nimia pi-
critia ignavia nihil unquam in praelio laudabi-
le gessisset, nihilqz generosum et ex alto animo dignum
perpetrasset, nec cum ullo mortalium aperto
 Marte congressus fuisset, ex insidijs frau-
denter argute telo fortissimus belli ducem & in-
sionem arguendi arte Rhannetem, nihil tale
supplicentem aggressus est, et in castris, viro
et somno oppressum et obreutum illuz ita trucidavit

uit, ita oia sua membra laceravit, & per agros disper-
 sit, ut tota illa terra sanguine et cruore nigro
 tepesfacta ac madefacta erat. Illius enim Vitae
 tam astute tam nefarie insidiatus est, quemad-
 modum lupus, qui circa medium noctis magno
 cum fremitu praefame furcus, stabulum ovibus
 plenum circuit et oes frenos agnos inclusos,
 Non sicus ille Huius fraudolenti, perditissimi
 nebulo, bestia inquam truculentissima sub me-
 dium noctis e civitate egressus, tanta arte
 tantis conatibus Regi maturavit, tanta denique
 astutia vitam alijs prestantissimis viris eripuit,
 alijsq; belli facinora oib; modis paravit, donec
 tandem occasionem cadis perpetrandae et auda-
 cissimum facinus committendi oblatum videret.
 Quare Turne Rex mihi: te rogo et obtestor ac
 oib; deniq; precibus ate peto, ut pro tuo singu-
 lari in Rhamnethem amore, pro ai magnitudine,
 industria, labore, quae in bello sustinuit, mortem
 tan

tam nefariam et fraudolenter illatam, ac tantum demum
interitum militia usquecaris. Hoc si à te, ut spero,
impetravero, tibi per meam dextram polliceor,
me meosq; intrepidi & constanti defendere, et oī
cura, industria moliri atq; efficere, ut per magno
ipsi Troiam detrimto perniciēq; premantur ac
extremo conficiantur exitio. Vale. maternum.

Thema de natiuitate Christi.

Nunc ego qua nunquam Virgineo sub monte Parnassio
 locis uiridantibus audita aut Phœbo cognita fuerunt
 expediam. Vos o plumipedes iuuenes pennata cohors
 felicia pectora, secretos monstrate locos, nullig ante
 pede tritor ut inde capiti meo, insigni cum laude colollas
 decerpam: monstrate uiam mentes corporis com,
 page solute, stat ferre pedem non ad fastigia mon-
 tis musci sed ad Bethlemitica rura, et tecta sonan-
 tia sacro Christi uagite, curas illig niuisam qui
 temperat oia nutu. Tempus erat quo luna hijugis
 suis inuicta nondus peruenerat ad medias Syderej
 axis metam. Cui Ventj possuere oisq; resedit Vox
 Urbesq; silent, et cum nec fera nec Volucris nec
 ueneno turgidus aspis dat sonitum cum ois placida
 composj pace quiescunt, et cum iam senior superis
 dilectus Joseph acclinasset duro lecto senilia membra
 ad somni munera captanda, ecce nouq; uitor subito
 cale

caelesti de sede emicat, et noctem splendore vincit den,
sa caligine pressam auditiq; iuuenes aetherei. ◆
Pars digitis argutis percurrere loquacis Cythera
chordas pars sinistra et nablia pollice docti pul,
sare, agnovit Cytheree cantus purissima uirgo, partiq;
propinquos hard dubijs signis aduentare sentit,
corripit se se ex strato, et utraq; manq; ad sidera
tendit, sic ore locuta. Omnipotens rector cui po,
testas caeli summa qui mare qui terras et lucida
templa caeli, nomine tuo complex, nunc tempus
adest, quo se proles tua nicolumi genetricis
honore sub luminis auras offerat, quo tellus mi,
hi applaudat quoq; mihi plaga caerulea ponti ri,
deat. En grande reddo depositum ex mator ob soe,
tus tibi offero dulce pondus uteri in lucem serream
expono. Sic memorat fruiturq; dei colloquio tur,
baq; beate aligerum, pascit caelestibus odis ani,
mum explereq; mentem nequit, iuuat usq; morari.
interca

Interea partus hora propinquat fausto sedere iam
 caeli Regina stabat interrita nil fluxum aut caducum
 pectore uolens nil mortale putans, uariisq; circumq;
 suprag; iuuenes aetherea sedi assueti. Illam pater
 illam spiritus circumdabat et suaui mullebat pectora
 sensu. Dum clausa aluo et immotis Virginei claudis
 spectantibus astis prodijt in lucem soboles diuina to,
 nantis. Prodyt haud aliter quam cum solis ra,
 dios specularia admittunt, lux sine ui sine fragmi,
 ne transit, aut cum eadem lux aera penetrat aut
 complet. Hunc puerum mater haud precioso in,
 uoluit amictu, oscula terq; quaterq; dedit, coniungit
 oribus ora genasq; genis, et in praesepe tulit,
 hinc illum tardus assellus et bos ore fouent auras
 spirante calentes, agnoscit Dnm et procumbit humi
 bos procumbit mora nulla assellus, et tremulo po,
 plite infantem adorat. Scilicet hoc olim praedixe,
 rat ore fatidico Abacue quando ut affore tempus,
 Cum

Cum deus in medio duarum ferarum cognoscatur.
Quis tibi tunc sensus fuit castissima Virgo, cum
muta animalia soboli tua famulantia aspiceres.
Nonne putandum est aetheream aulam totam por-
tis bipotentibus excitam spectandi studio et noua
monstra videndi aligeri certe pueri uolantes miro
modulamine caelum terramq; complent, pastoresq; ad
nati seruatoris curas mustarunt. Poterit hic
breue colloquium constitui cum puero.

Aliud Thema de eadem natiui-
tate Christi.

Ecce effulsit dies lacta quadrigis roseis, gaudet polus
uterq; fretum, terra, caelum. Quidquid uiget ubiq;
per climata uasq; mundi gaudet natq; Christi dei
aduentu. Versata caelicolum agmina per aethera
cantibus sacrisq; harmonijs extollunt nationem.
Lato pectore modulantis nobis gratantur quot
aura

aura felix nostra rati fulserit. Rebus tristibus illa,
 Chrymant secundisq; gaudent, et iuuat nos ha qua parte
 inuare queunt. Ergo perenni laticia pariter gaudete
 Christigena quam praesens dedit alma dies. Puerios
 sonos iterate et mouete cantq; coronata fove sorte
 thura merumq;. Nam delapsus Olympo aethereo
 uenit deus, atq; lusitat in gremio sua matris.
 Quo intactos nos ab unda Phlegethontis picea
 seruet et ipse plagis aethereis miserat. Quare Choro
 deo semper sit summa gloria qui homo ager nascitq;
 nostra causa.

Aliud de eadem

Oritur dies alma qua iuuentus solit te christe cele
 brare (si modo tempora non fallunt) Et tempora
 festa odoratis sertis innectere et ad tuas cunas sa
 cra carere carmina. Inter quos meminim dum fata
 me regerant uia pars magna ego sui tibi no' iniusa.
 Quem depressum nunc uitij quasi ligatum fure mali
 confue

consuetudo iterata saepe tenet. quique mollem prius
et laboribus vacuam egi vitam in studijs Pieridumq;
Choro, nunc procul a uero armis circumsonor Aeg
yjs miser ab hoste multa uolens nolens passus.
Sine casus mihi sine dedit hoc deorum ira seu fuit
mihi parca nascenti munda, tunc unum è multis
tamen peccatoribus omnipotens Iesu potes re,
stituisse, nam domina quicquid facti cecinere
sorores nouimq; de esse sub tuo arbitrio. Ego ipse
merito ad undas tartareas mittendus quo uia
facta est labore non exiguo, supplico, si est fas
miserere dolorum nostrum nam premit dura fors
difficilisq; nimis. Praesta auxilium bene Chre
relicto fer opem in mens' parca tuo sanguine
intereat. Huc ades purissima uirga et mentem
releues ofo sis memor unius è numero tuo. Vosq;
cives supernorum mecum haec poscite, mens etc.
nim

nim iacet nimio pondere pressa. Vos quoque poëta
 pia turba studijque consortes, hac eadem deus natum
 quisque rogare. Fateor non merui tamen pietatis
 auxilio egenti libenter precibus ferre opem.

Epistola suavioria.

Hieronymus Welserus, Bartholomaeo N:
 amico suo S. P. D.

Frequenter fui miseratus sum amice haud vulgaris, qui
 co dementia, temeritatisque prolapsus esse uideris, ut
 metu et timore potius teos in officio continendos, quam
 beneuolentia, humanitate et amore existimes, quam
 sum uero in hoc nefario proposito aberres a scopo ueri-
 tatis, re ipsa experior, et experientia quotidiana docet.
 Nihil enim (charissime amice) potest esse aut fir-
 mum, aut diuturnum, in uniuersa hominum natura,
 quod amicitia uacet, qua nihil praclarius, nihil pre-
 stan-

stantius, nihilq; iucundius est, et hoc habent eruditi,
cum uirorum, summo ingenio, summis uigilijs, elu-
cubrata scripta. Sed cum et humani et boni
amici sit, ut alter alteri semper honesta, necessa-
ria et utilia suadeat, contraria uero quantum hu-
mano consilio efficere potest, dissuadeat, mearum
partium esse censui, ut pro mea in te fide, quam
tibi debeo, quid tibi optimum factu existimarem
quandoquidem praesens coramq; non poteram, literis
saltem ostenderem. Verum cum rem melius peni-
tiusq; mecum perpendas, uideo amicitias et bene-
uolentias plus ualere apud ingenud et liberaliter
educatos uiros, quam metum istius et timorem.
Sed quid ego ista consector, aut quid in his mi-
moror? cum Dionisij Syracusani et Sylla
romanorum istorum inuictissimorum cogitatione
cuncta scelera et facinora complectar. omni
impe,

impetu mentis, omnibusq; indignationis uiribus, ad id
 reprehendendus magno et merito quidem, affectu
 rarior: Quorum exempla horrida, quam potero
 breuissime oratione perstringam. Illi, ut scias,
 summa seueritate immantateq; tanta crudelita,
 et tyramidem tam in ciues, quas in exterarum natio-
 nes exercuerunt, ut indignum auditu, sed tandem
 cum experti fuerunt suo malo nefarioq; in Repu-
 conatu: Malum esse custodem diuturnitatis metus,
 ut inquit praestantissimus oratorum Cicero, fas
 potius metui quam amari uoluerunt, optimamq;
 uiuendi et imperandi disciplinam à Repul: nefarie
 sustulerunt. Quos equidem neq; reprehendere
 neq; uituperare quisquam satis digne potest, qui
 tam crudeliter tot urbes, tot italia partes et
 nationes civilis sanguinis fluminibus munda-
 uerunt, quam cuius credibile est, corpora homi-
 num,

inmanissime ferro ignito laceranda et per aegros
dispargenda curauerunt, quod quidem inexplebilis
feritatis iudicium est, adhuc non solum homines
aetate summa confectos, sed etiam infantes alios in
conspetu parentum humo miseri alios pilis excipi
iusserunt, aliquos belli facinora patrauerunt, quae
memoratu intollerabilia sunt, quorum quidem
multa exempla et aliorum narrare possem, quae
breuitatis causa silentio praetermittam. Vides enim
qua crudelitate, qua cupiditate, quibus conationibus
denique perditissimi et facinorosi illi homines per
sequendi vires, populos et nationes iras nefarie
distruerunt, qui omnes sua dementia et tyranni-
dis ex diuino quodam instinctu praenas dederunt.
Aspiciamus nunc amoris benevolentiaque vin-
culus indissolubile, potens et prauulidus, quod
neque ulla ex parte sine nefario scelere labefacta-
ri potest, per hoc in quas amicorum hominumque
aio

18
dios otuincientib; honores augetur, dignitates ampli-
ficantur, diuq; honesta negotia fouentur: Vnde me-
rito hoc prouerbium profectus, Concordia et uno,
re res parua crescant, discordia uero maxima dila-
buntur: quod ueteres Romani intelligentes non
iniurijs, sed beneficijs numeribusq; populos ac na-
tiones ad parendam et sui amorem amicitiasq;
allicere consueuerunt. Vnde etias Micipsa Rex ille
potentissimus, moriturus ad se se filios aduocasse
legitur, atq; ita fugatas allocutus est. Equidem
ego (Echaris) uobis regnum trado firmum si cecitis
boni, si uero mali, imbecillus. Quapropter haud
uulgaris amice te rogo et hortor, ut et virtutis et
doctrinae studijs te solum recedas ac dedices, et eos
mitteris uiros, qui in laudibus et uirtutibus usq;
ad summam senectutem summa eius gloria uiperent,
et cogites etias te non presentibus modò, sed etias
posteris natujs esse, et hoc quidem facias parentujs,
Ami

amicorum fidelissimorum, uel nostra familiaritatis
et necessitudinis causa, sin minus, tantum inimico,
rum causa, ne habeant occasionem se offendi et
exultandi in hoc tuo interitu. Spero igitur et
placido mihi persuadere, te merito moueri debere
his tam praeclaris Romanorum exemplis. Id
denique mei officij esse iudicavi, uidelicet, ut tibi homi-
ni non modo multis modis copulatissimo, acrum etiam
iucundissimo uestigia, quibus ipse a puero stem-
migressus, commonstrarem. Quasi tu pari cura
accipies atque ego dicturus sum, futurum confido,
ut neque me mouisse, neque te paruisse praemittat.
Vale. Data Ingolstadt, prid: no: decembris.

Dialogus.

Auditoris et Praeceptoris.

Qua ratione quis se dignum possit preparare ad
sumendum Eucharistiam.

Aud: Quo gestu se componere debeat qui mores deccant,
cui placet ad sacras dapes ire, ne paeniteat se paucis
dictis absolvere, si est tibi cura mei, ut mihi est cura
tui; sic calicula faciles secundent, tua cepta, sic au-
ra leuior impleat sinus patulos. Pra: An est quicquam
quod tibi non possim petenti ferre, qui rogas metas soli,
cita pietate, tu modo sermonibus nostris aures da uacuas
dictasq; mea recondere mente perucigili. In primis mitte
seruetando uanum laborem et puta ore domini nil esse.
uerius, ne titubet licet contraria iactent haeretici, nihil
substet forma, et color nil moueat, quod ante pedes rical
nec dng possis comprehendere, et putas sacra mystica
statim fore aperta? haud equidem fallit quengquam
Chri sapientia, fallit se quisquis erit tardus cedere.

Aud

liaritate
inimic
affidit
biter et
debere
I
homi
ecum
o sicut
ati car
confide
mberit
is.

Aud: Eia age facis vela austris minus felicibus
procurrit. Inter ias tibi aqua placida. Prae:
Postea peruanu recessus ai. secretos et reduce
acta crimina ante tuos oculos ac nully mastos
flumina dum tibi humectent et funde pius
lachrymas euz gemitu pio, tegz expediat hinc
uinculis sacerdos pro more postmodo tui ipse dato
deo supplicius. Aud: Narras bene: pro nostra
mercia quam sequis: eequem ex animo admissorum
panitet? mandibus illotis uolitamur ad aras sax,
Itaz, obscuranoz ore cibuz sacruz tangimus:
He caetera cela nam asto auribus arrectis crede,
Notus non tua Verba irrita rapit. Prae: Etiaz
Suave est sentire lepores diuinos euz mens uigel
religione recensu, nide per dicora colla ex ocu,
lis lachrymae fluent et amor pius conuenien,
ter suspirat, sed quamuis nullus sensus tangat
praecordia, et haud ullis aquis corda arida riget,
tance

tamen non hocce ming sancta require conuinia, et
 tui oblitus plus deus tueare, semper illius scilicet sit
 cordi gloria, spectetur eius honor totis uiribus,
 quem certus est propagari, dum fidei mente libamas
 sanctas dapem ut ipse iussit. Aud: Fateor coxit
 me in aspidem aniceps scrupulus et cura molesta
 diu anim diuisit, nam gemitus adorant nullis nulla
 suspiria non erat sensus alta religionis. Experi
 affectus uiz poterat ipse precem curas ordiri seu
 francus, lignum inutile. Ob quas res me forte esset
 mihi nomen parum amicus et saepe timui iratus
 deus. Detraxisti breuibus uerbis magna mihi porde,
 ra, uens est plane tuis monitis reuelata. Prae:
 Praeterea est in rem corpus Christo animamq; sacrare
 sedq; deo summo tradere. Et postquam prouideris in
 te ara augusta hoc ore poteris Christo loqui blanditer,
 o bonitas, o sapientia Christi o iustitia, quem sibi pa
 ter mente genuit aquamq;, solus sortem miseratq; acer
 bas.

bam terrigenum dignatus es benignus opem ferre cele-
rem, et itero Virgineo parvulo infans latuiffi, et nobis
es natus homo simili corpore, ac latus sanguineus
acuto ferro traiectus, suffipus arbore tribus cupidus,
bus, minoqus sceleris nostri contagia delidij, ut
rursus consequeremur opes amissas. Quod sum,
quod ualeo mitissime fessy corpus totus et ipsaq;
aias sacro tibi, te cape, donec mors frigida artu
nepos mihi soluerit, et amnis defectis et completis
ferar in loca iussa. Omnia nostra obedient
semper amori tuo eximio pectore honorabo et
colam te solum Christe, propter te opem tolerare
et perferre labores magnos et duros, et rigida mor-
te vitam posse ponere, accipe me, neq; enim post
hac studebo et conabor esse meus, incipias sihu
esse potero. *Alud.*) Versant iag iag hilares cura
in nostro aio insignis laticia carmine uenit no-
ta, nequicquay est modo quod optem tantis desi-
derijs et feruoribus, quas famem frequenter re-
pelle.

pellere caelesti epulo, nam si sacra haec meis morbis
 medicamina promittant, ah tam presentem opem
 cur aeger fugias? si est Christy lux et lumen vitae
 cur merces tenebras amemus? si est uita, sit
 ipse nobis uita licet, heu homin mentes uanas et
 uanes, heu caeca pectora cur adeo pauci beata
 dona et caelestia petunt, quod porrigitur et datur
 hic deus est, nullus flagitat precibus, sola fides
 precibus est huius muneris, porro reliquus ne
 tardes te monere haud sane ista canis surdis au-
 ribus. *P. 2.* Rursus pensandus qualis et quantus
 sit ille, qui uult te et tu hospitij habere, tu quoque
 quae sit mortalibus conditio, et quis moribus ornatus
 eas discutiturus, Immortalis ille quiescit eius summa
 pace, miseros mortales, premunt aspera fata, ille per-
 met per curitas rerum naturas, ille terras replet et polus
 ille replet, nos ut bestiola septi limine tractorum, claudimus
 et mundi pars nisi parua sumus, haud argento eget,
 qui aurum fultus condidit, cuius opes sunt oes, quas te,
 nec

net orbis, est sapiens est bonus, iustus idem sanctissimus
omnis principij caput omnipotens. Ad illius iussa properant
uolucres ministri, quod de mus alta immergi poli continet,
nos canoso heu uictoribus mersi gurgite, uix ah uix suspi-
cimus unguas. Sordida lupu diffundimus atq; habendi ar-
dore perimus nostro pectore nulla uiget religio.

27

Thema de purificatione et laudibus
beate Mariae Virginis.

Redunt Virginei partus purgamina, lux saepe uotis
cupita oritur, dies poëtis expectata tedit lata usq;
candido signanda lapillo, qua supplex te o parens ad
aras uenerabo, et sortis ferax è floribus nec non
liquorem spargam de flore Myricolo. Quare summe
parens uires largire ac fragilem ratem dirige, nam
mens est mihi iam pridem laudes dicere Virginis et
uias ire uatibus suctam. At quis potis est celebrare
eas digno cothurno, cum in orbe nihil magis splendeat.
Si spectes formam natura huius negabis nihil, oia ceru-
mus esse in summo gradu. Lumina uultu resplendent
aurea, et lucent in ore ambrosius decus aurora colla-
ta, nitore superat, est candidior nive et polo lucidior.
Aspice in corpore humano dotas diuinas, nihil uides
mortale nihil inest nisi numen, illas Virginitas, illas
pudoris cura exulit et dedit nomen clarum.

Hinc

Hinc candidus nuncius Augusto ore tulit illi secreta
dei mandata per auras, hinc et dei sobolem cae-
lesti ortu concipit et conceptas nouo ludere Virgo
parit. Quid multis? equat des ueteres heroidas
nec fuit humano cloro nata puella. Laudant
ffermionem quod capillis erat spectata et coma
sibi fecerat arte Apollinea, hoc potuit formosa
uideri Clytemnestra quod spargerat candida ora
roseis comis. Sed haec quid erunt si cum diua
Virgine, quam constanti fides ad astra uexit,
cui modo diuus potestas est concessa. Diffundit
pacato uultu aurea tempora et ab ore tranquil-
lo pap aurea uenit, tristia dum loquitur nubila
caelo discedunt, uerna quies roseo est uernus in
orbe decor, quod si quem dignatur ocellis huius
nectaris fontes fluunt et ambrosie, In quem
oculos conuertit propitios huius de caelo quasi am-
brosia spargit, huius roseida ambrosia proma-
nat labris ambrosius decor spirat ab ore.

O nul

Onulla aequae formosae cunctis puellis, nec quae castis
 uiris tandem sit adamata. In terris sola Helena
 eius sola forma probatur, sed tamen Helena huic
 quid fecit nisi forma? ast haec uel nulli ueterum
 pietate, iusticia, meritis, religionem, fide, secunda
 est, huic superi plaudunt super aethera, huius et mo-
 ritura gens de terris fauet. Quis neget hanc uocari
 posse Pandorae, cui superi singuli dona dederunt?
 nam quae unquam Virgo aequae fuit aspectabilis, quae
 suo more sidera uincat. Cui noua purpura diffu-
 sa genis fulget ac in reliquo corpore fulget ebur,
 cuius honor mortis ictu nunquam uiolabitur, sed sub
 astra feret quibus laude, nam quascunq; dea uetusta
 habuere dotes, has sola uirago magis atq; magis tenet.
 Hinc oes nonne merito contendunt uiribus demeritis
 se suis officijs, igitur iuuenes hanc et nos ad aras
 comitemur, potest Virgo referre officij officio, cer-
 nimus hanc properare ad templi limina, et manibus
 suis

Suis portare signora, quo sic atria patefaceret
aetherei templi et munera magna daret uiris nte,
grit et pudicitia deditis, cui ergo tanta in aro
rigescit durities ut Virginis obsequio flecti non
possit, illa porrigit manus quo possit lapsus tol-
lere et erigere, ut ager opem sentiat medici gratis
et nos genus migrato ac mortis ludibria despicientem
opem dantis munificas? natum in templo obitu,
lit et pariter seq, suamq, domus, cuncta donan-
ti dedit regenda, nil seruauit sibi quod illi quod
illi non sacrauerit, sine quo cuncta ruunt ca,
Duca sub celo nil durus adeo seu intolerabile
est uisus, quod non fecit amore sui grati, et
pauperiem coluit, nec fuit uoluptas adoptata,
et in terrib nulla frui communitate. O rerum
facies hominumq, o caeca pectora quaz tempora
nostra abijs diuersa fluunt, heu quantis in
nunc conatibus aurum quaerit, hic orbis nihil
charius nec acceptius diuitijs, quare eos re-
leuate uirgo parens iacenter margariti uitis,
sa

Sa ^{litis}, uoco te spes magna nostrae salutis, te co-
 lumen praesidiumq; vita mea, nos aspice ne auertas
 uultus praecakti, neue preces humiles despice du-
 ra mente, ne ming teneram hanc ^{iuuentam} mentem Virgo
 tucare, qua ^{lata} uiuere cupit tuo obsequio.

Sequitur aliud thema Carminis.

Deploratio Metrica uitae praeter omnem
 modestiam peractae.

GAVDIA quae elapsis diebus sunt agitata canam plus
 habuisse fellis quam mellis, plaxsa tympana passim
 strepuerunt, nullus fuit leticiae expertus, civibus, hospi-
 tibus, studiosis, alijsq; omnibus, oia sydere fausto flupe-
 runt, dum uino caluerunt, dignus erat cunctis unus,
 una mens tibus, iocem sensit pauper Codrus cum
 locupletis Craso, omnes gaudebant cucullis certare,
 et polus frequens uoce ferire, inter quos putari pulcherrim
 primas tenuisse, pessima quaeq; mihi laudi ascribens,
 tunc felices uentis implebant mea carbasae, etiam unq
 de

de quo vis homo loqueretur, cælus mihi ipse ridebat
et ipsa fata rebus meis benigna spondentur fauorem.
Ast modo quid lucri habemus? nil nisi quod mens
gemat stimulis exagitata, gemit mens atq; ex cor-
de ducit suspiria, dolet se cecidisse in laqueos do-
monis, his insidijs ipse tendit retia, his capit et
sub ditione premit. His ego trisq; tyrannus ser-
uire cogor, me miserus, et perpetua dura pati vin-
cula. Ah utinam ab amnis primis me mea ma-
ter fleisset, et funera mea essent rapta è curis nõ
ego sentirem in mente tam multos dolores nec ab
hoste premerer iugo tam duro. Fregi frequent
fidem Torantis, iura saepe uiolauj, uerbis sum co-
natus saepe fallere deos, frequentauj quidem templa,
sed qua noxia uidi in his? meis oculis oia sunt
facta noxia, ipse mihi sui noxius, quod cum ita ex-
petij cupido lumine, quæ uetat lex petijisse, et uidi
et perij, atq; in pectore et corde meo dixi, hæc tem-
pla non erunt mihi templa salutis, mea facta re-
uolens

uolens impia saepius facide ingemij et animus meum
 mea crimina urebant, sit modo a quo potero expetere
 suppetias, dia meis rebus sunt aduersa et inimica.
 O numina quo me conuertas? qua regitis regna poli
 cus patre aeterno, quo me subducas? quo me recurdas
 in antro? ut uita mea acta lateant et occultari que
 ant, dolet mihi mens et sanguis sub pectore foetet,
 et facta mea cruciant animus, lingua in fauce
 matris ias haeret, stitamen compellit me acerba queri,
 membra tanto sunt dolore compressa, ut labasias, si
 nox die grauior, et dies nocte mihi, furo demonis te,
 necor modo constrictus, et proterua Verg mihi uircla
 miyca, quas obfuit misero mihi, docti seruisse fideliter
 et tanta fide ipsuz amasse, utinas pareat qui numina
 Bacchi honorat, et duras militias sequit, Veneris,
 et mihi si arideant posthac Veneris documenta tuu
 lupi rapidi mihi membra dilanient et coruj anido
 gubtere mihi membra discerpant, et unguibus oculos
 effon

efficiant, ah valeant conuiuia, Veneres et lūij, iōq,
et lepōres obscenij, eus Symphoniacis Cithera mo,
dulamina dulces, an quia a pueritia te dilexi
perfidiosa Venus, hoc de te merui? Sit satis afflyxi,
se me furore disans et animus furis exagitasse,
nunc recuso seruitus tam inimite domini, qui ob
sequio noluit flecti, quem lacrymis aut fletibus
nunq̄ potui ut esset mihi clementior, procul esto
Cupido, Bacchi Venerisq̄, casta placent, luxus na,
le ias mihi parate tubicaz et choroaz Franciscq̄,
et pedes nudoz lignea constringam uincula, nunc
ieiunia mihi iucunda sunt et placent, quibus ego
calus promeruar, eus atra dies me soluerit et
vita flamina parca ruperint, quod si longa
uita et diuturna incommoda me premerent, et
cana senectus caput neq̄ inficeret, quis modus mi,
remiri posset, in uitis meis deplorandis, quis satis
posset uerbis explicuisse, quot segetes habet et gar,
gara, quot racemos habet Netygma, et quot
dabel

habet calyx stellas, quotq; mare uoluit aquas,
 tot crimina fœderant mihi mentem, me miserum
 nec feret quisquam impune facta nefanda, exactor
 qui iudicat orbem nimis rigidus, haud sinet cri-
 men abire impunitum, testis menia & Septoria Apollis,
 nec Troia et genus Vardanum, cuiusq; Vardanus
 testis qui propter permiuria falsi nati Aegeo mari
 incidit uana noia, Lucifer bifido fulmine ad undas
 Stygias detrusus, perpetuo luit facta sulphure.
 Felices aëre usq; melioribus fati, quibus primas
 cura casta & saluerna, nec quibus hic fuit Ve-
 neris studium, nec cupido dira, argentive sit perni-
 ciosa sed casto pectore rimabant, templus calico-
 lus deslentes suas culpas nocte diuq; hinc et
 perpetua uita munere donatis, nunc agitur superis
 iocis uita, sed paratur mihi triste et crudele suppli-
 cium, et narent me praemia digna tartareo laeu,
 nec fata immatura parcent mihi iuueni meq; iuuenta
 disperij mi me inces Virgo sanctissima caliq; regi,
 na

na, quare Virgo meus casus respice hois miserandi,
uirgo sobalitiy uera patrona sacri. Demid. paucula
addantur per Apostrophe.

THEMA CARMINIS, DE

descensu Christi ad inferos.

MENS est infandam eadem ac tristissima Christi
funera dicere, et quomodo iura necis mortisq; rumpens
repagula, victor penetravit piceas Phlegethontis ad
undas. Tu pater qui praesides aetherea rex adsis, et
dignum fluat tuo noie carmen. Tempus erat quo diuus
aeterna potestas, humana gentis nefandos casus mise-
rata, filium unigenum caelo demiserat alto, quo
sic uitio genus humanum demersum erigere, et in
sui regni partem locaret, nigis sceptris reponeret, aetere-
naq; salutis documenta daret, et rectum e terris ad
caelum iter monstraret, at demum morte sua nostra
doleret piacula culpa, et afflicta ferret medicamina
genti. Cuius igitur ter denos compleset annos, atq;
pat.

palestinis diuini saluberrimę, parafisset semina uerbę,
 sponte sua dira mortis discrimina adiuuit, et ut agnus
 innocuus balans super hostia cultros, immolandum mala,
 tur sic ipse crucis trabe elevatus et affixus dura
 clauorum cuspide, hostia fieri uoluit pro mundi crimine.
 Isacides igitur iniquis furis agitati, ac noscia gens
 uerę, ueluti canes rabidi lupiq; rapaces, agnus tuum
 innocuus inuasere, et ueluti leo, si forte fugacem
 capream, uel surgentem in cornua ceruus dentib;
 impressib; tenet, horrendo fortur fremitu rugitug;
 inuicane hians prostrernit et auerrissimę ora exuertat,
 donec membro tubo madentia laniet et crudas meatu
 in viscera carnis, sic furit et saxit as inimica deo
 gens, Ast ille non secut atq; rapet uostum, prodiit
 in regnor, obuia uentorum furis expositaq; ponto,
 uim cuni tam atq; miral perferit caliq; marisq;
 ipsa immota manet donec tempus erat quod inexorabile
 fatum, æthericęq; pater longo staturisset ab æuo.
 Cuz igitur tandem morti concessa potestas, in gratas
 æterni patris furit impia, telog; ferit innocuus uita
 Stami

flamina praescindens. Mox igitur ubi spiritus se diffudit
in uacuas auras et ferretur solutus compage carnis, tar-
tara maesta petit, regna inuisa uixis, Coccyiq; lacus, quo
manes parentum sedentes tenebris opacis educeret et caeco
carcere liberaret. Spelunca fuit uastu hiatu immans
serpente futa nigro lacu ac tenebris nemorus, super quas
haud ullo uolucres tendere iter premis poterant impune,
falis halitus sese atris faucibus effundens. Intra ad
connexa ferebant unde locum Graij dixerunt avernum.
Hanc uultu radiante subintrat domitor lethi ut parentu
manes inde eximat. Ecce autem introitu primo micat
Orcus ignibus, solum sub pedibus mugire et uoca
capta moueri, Soluarum uisag; canes per umbram
ululare, undiq; finit; fratres fulgine conueniunt, et
quibus est laiaru imperium umbrae silentes, et Chaos
et Phlegethon loca inuisa uixis parent perq; uacu-
as Ditis domos et inania regna agmina disponunt
lituisq; ad signa uocantur. Ante ipsam aethibulus
premissq; in Orca faucibus luctus et ulteriores cura

ponunt tentoria, et morbi genas pallentes tris hinc, senectus,
 et metus et male suadae fames ac turpis egestas,
 forma visu terribiles lethumq; laborq;. Hinc sopor
 lethi conanguineus et mala quædã mentis, mortife-
 rumq; bellus sua statione sequuntur. Eumediũq;
 sæva phalony et domens discordia, uiperens crinem
 uittis innoxia cruentis, multaq; præterea monstra
 rariarum ferarum, extremum claudunt agmen lauasq;
 Chimera, et centum geminũ Briareus ac bellas
 Lerna, horrendum stridens et forma tricorporis
 umbra. Gorgones, Harpyiæq; tenent dextram, ipse
 rex Pluto gubernat cuncta. Nec in discrimine tanto
 quicquam lingunt in ausum, sed uigili cura deducit
 agmina. Interea propius cernit flumina stagnan-
 tia rex calq; qui uenerat radians ab oris superis
 et uia qua fert ad undas tartarej Acherontis,
 nunc emensa ostendat lacus Sulphure fœdas.
 Turbidus hic cæno uaslag; uoragine gurgos æstuat
 atq; omnem arenam Coccyto eructat, nec minus has
 aquas et flumina seruat horrendus terribili squalore
 Cha.

Charon, cui iacet miculata canicies plurima mento
stant lumina flamma, sordidus amictus ex hu-
meris nodo dependet qui subigit naevem conto velisq;
ministrat et cymba ferruginea corpora subuectat,
iam senior sed cruda uiribus uiro senectus. Hec simul
atq; animam coruscantem tanto splendore uidit et ful-
gore ludere splendescere, horruiit intuitu primo, Acte,
erant comæ uox faucibus hæsit, salusq; per artus sudat
ist, deditq; caua buccina signum, hinc rex Pluto ab
antro uasto exocat umbrarum cuneos, et Atheneos
fratres in ordine disponit, tympana rauca sonant
et tubarum clangor exoritur et complent Orcum
horreisonis clamoribus, ac lapsu horreifico ex fan-
cibus atrii harpœia adsumt et alas quatiant magnis
clangoribus, curua petunt littora contactuq; cœca
fœdant et fuga præcipiti spirantes naribus ignes,
Eumenides fremunt circa castra gestantes crimi-
bus angues, ante Stygias acies et tetra fœdas
arugine corpora consistunt sua mole Cyclopus
Titanum phalanxq; genus dijs superis mimica, subse-
quib;

quitur strictisq; mucronibus oes deum expectant sed
 frustra, superis obstititur armis nam qui condidit orbem
 Sydereos et motus dedit aeternos queis cuncta fouentq;
 arboribusq; comas et sidera calo uaga non eget alterius
 ope neq; navigio remisq; curantis, sed superambulat
 leuibus plantis undas Aegias, angelicisq; iuuenes comi,
 fantur ducem, latanter, et paribus passibus uadentem
 æquant. Volant circa stagna et mulcent cantu et
 hera ac magis atq; magis multa agmina calicolum
 ni aere glomerant, Aegia paludi infesta. Hinc
 ætheris flammis fulserunt littora et pariter calum
 noua gaudia exercent, caelestem alitumq; acies sanctiq;
 uolucres, dant manibus plausus et alis multicolorib;
 Deus radians et luce coruscans fulta progreditur,
 qualis est astrorum facies umbris rorantibus post
 mbrem ubi frigidus Boreas siccis alis migrat ac
 caluz populans caua nubila differt, talis specieb;
 accesserat ori Syderio Christi. Pluto hac rerum
 imagine stupefactus et dices Tartarej. ois uirtus clarguit,
 Fra.

fratres luciferi è faucibus ignem efflare et piceo fumo
omnem domum inuoluerè, continuoq; relicta ratione
cuncti fuga dilapsi terrent, subito et in latetral
imas sese conijciunt, relictisq; armis Ethnici fratres
citato cursu prosterunt obuia quaq; et caeca antea
presunt, sicut ubi de sede celsa accipiter columbas
sustulit apprehensas quas rostro unico euiscerat,
diffugiunt alia huc illuc mox conuunt se celebres
turribus imis et micent maria murmura, haud
secus illi attoniti scutis et exuijs relictis fugam
arripunt, et speluncis se quisq; appetit atis.
Hic portas ferrugineas subiuit cui maiestate
quas leui impulsu cardine disiectas Christus
ingreditur. Hic casti maneb lustratq; circum
fulgore repente tendunt ad sidera palmas, letitiaq;
fremunt, lacrymas reddere, nec queunt saturare
oculos aiensq; fruendo, dum letho ultorem amore
propius salubant, O requies dulcis homin et super,
rum uoluptas, qui mundo reuehis munera primo
paret.

parenti concessa, et humanum genus de reddis ad
 pristina, et aperis ad sidera lati ignotas vias,
 ex peccatulis adhibet per multa saecula. Talia
 iactabant per inane campob, tum lati obscuro
 carcere se se promunt, deumq; ultorem superad conuexa
 sequuntz, ut sedibus Atlantibus placidum degant
 aevus.

Aliud thema carminis

CHRISTE sator atq; princeps caelestium, qui mi-
 ra bonitate sustinens cuncta rerum latum orbem
 iustis moderaris legibus, nostra Elia usq; te resona-
 bit, docta feligifere vocales chordas nostra musa
 summo carmine tendit te celebrare: tamen quis tua
 sceptris Christe digne dixerit, cum nil sit tibi secun-
 dum? aut quis resinat aeterni triumphus honores dignus?
 migrantis avernus penetrans claustra leue vulgus
 umbrarum tenuisti, teq; pallida regna vitis rap-
 toris premuere. Diram flagellaz posuit Eumenis,
 Rhadamantus acer sese abdidit, ianitor Orq; metuit

zur

rursus catenas Alcide, tu solus pro manes Ache,
roste, fortis populas atrocem tyrannus, potestas
tartari superbi, per te fracta cecidit. Segnes ti,
mores ite sine ias procal, anxias curas exueunt,
procal uerte pendentes capillos flouea serua de,
corent, tepores ueris gelidi, en adsunt Aquilo
impotens sile, sicut flabris aura Faxoni mulcentes
campis reparat gramina. Cernis ut apricis pra,
tis saliant, et lasos pecudes agellos tuncant,
festus colonus rura paterna nec modo exeret.
Lupus inter agnos audaces ludit, omni nemus fron,
des umbrosas. Smittit, et liberis pedibus rustica pulsat
turba terras. He spernas pie Christe nostra uo,
ta dato candidus nobis qua precamur, non gem,
mas, ebur, neq, cornusq, aurum te poscimus,
facito nos fuiti partis precamur, corpus ualidus
mentisq, nitidam da nec obscuram uitam nec
gloriosam uixere, conpescas bella, bella odiosa
inhosiles stringe catenas q, laudis, neq, multos
Turcas Sinas rupto fœdere uolitare.

QVARELA CACODÆ

monis.

QVI sim, unde ueniam, canities in mento loquitur,
 facies, frons, uultus, oculi et ipse habitus satis
 me indicat, iam pridem notus imò ante plu-
 rima secula: attamen si quis adhuc ambigat,
 ego sum diabolus, orbis terrarum potens, rerum
 humanarum dñg, tenebrarum p̄sēs, et huius
 mundi princeps, cui seruitutem seruiunt, et ad
 natas obtemperant, reges, duces, gentes, populi,
 Asia, Europa, atq; Africa, imperium exercui semp̄
 latissimus, atq; honor mihi delatus amplissim⁹, est
 modo quo me conuertas, quo fugias, quo me re-
 cipias, tibi opibus euerfus sum, spoliatus
 sceptro, expulsus regno, privato honore regio.
 Hec uen miserem me quæ nunc afflicto solatia re-
 stant? O Stygias paludes, Opicia Charontis
 flu.

flumina, o fratres lucifugos, o quicquid sub imo est
Gorgones, Furia, Harpaggia, Eumenidum cohors
anguicoma, deflete ruinam regni tartarej. Ecce cui
vivo, in orbe sumus insidiati, cuius vita straximus
tot fantasq; insidias et quem tandem, cheu, nostro de-
misimus. Orco, quanto splendore coruscant superos
redimus in auras redijt, quantam dedit thapem,
quanta in Stygia penetravit ad undas, quanto cum
triumpho ex tractor carcere caeco maneb superis
miserit astris? quid mihi restat aliud, nisi ut
laqueo vitas finias, et rectam collo mizerias, tan-
tum quis passet ferre dolorem, perij, occidij,
mizerij, qua mihi nunc terra satis dehiscat.

CONSOLATIO DAVIDIS

ad manes.

DIES multos per annos expectata tandem lata uenit,
 quaso socij metu parcite, luctus iam soluite et deponite
 voluptas diu sperata uenit deus uincula nostra coram
 dirumpet. Vitam fudit in cruce pro nobis cum sanguine
 corpora tumulo sunt marmoreo condita et sepulta,
 adest tempus quo liceat euadere ad auras quo nos
 frui liceat uita beatiore, indubitata dei propago,
 spes et salus nostra non avertit, gaudeat, plaudeat,
 Lactaminj, et dulce metos concimitate, uocant nos iam
 Lydera, ianua caeli patet altitonans deus in sua regi-
 na nos uocat, euadet secum nos hinc ad sedes stellantis
 Olympi et dabit frui perpetua prosperitate, dabit
 sub pedibus fulgentem solem uidere et domos cae-
 ratas et uias stelliferas.

Thema Carminis de commendatione
Vita tranquilla.

Titan caruleis equis inuectis iam prospicit Octas,
iam dumeta cathmeis faecunda bacis luce aspersa
rubent Phœbi fugit reditura soror. Durus exoritur
labor et ocs curas agitatur, domosq; aperit pastor,
et arripit pabula pœuina gelida graxida grege
demisso. Iuuenus nondum rupta fronte ludat liber
aperto prato. Matres uacua reparant ubera
hædus pedulens errat in molli herba leuis incerto
curfu. Pendet summo ramo pellex thracia pen-
nasq; nouo soli fardere stridula inter nidos quæra,
locq; turbatq; circus confusa sonat misto murmu-
re testata diem lucemq; rediisse. Carbasa uentis ce-
dit nauita uita dulcis aura lapos complente sinus.
Hic seopulis exesis pendens aut hamos instruit leceptos,
aut suspensus spectat premia, dextra pressa, sentit tre-
mulus onsem linea hæc faciunt innocue quibus est
uita tranquilla quies, et quibus est lata domus suo
paruosq; et spes in agris arci del maxima. In urbi-
bus

bus uero magno turbine spes sollicita errant trepidiis
 metus. Ille superbos reges aditus durasq; fores colit
 somni exors. Hic nullo sine beatus componit opes
 gazis nitians et in auro congesto pauper est. Illuz alto,
 nituz fauor popul; et vulgi fluctu magis mobile mari
 aura tumiduz uoluit et circumagit. Hic rabiosa iurgia
 clamosi fori improbus uendens iras et uerba locant.
 Nouit paucos secura quib; qui memores uelocis auj
 tempora recte collocant, nunq; reditura. Ergo
 dus fata sinunt laet; uinite, et corpore casti, nam
 vita citato cursu properat et rota anni praecipitis
 uolueri die uertitur. Sorores durae fensa pagant,
 nec sua fila retro reuoluunt, at gens homi sui in
 certa rabidis fertur obuia facti; stygias ultra
 quarimus undas, nimis celer; cursu maet lob pro;
 speramus uisere maneb;. Parca certo ordine ue;
 niunt, null; iusso mori tessare licet, null; scriptuz
 proferre diem recipit populob; urna citatob;. Ergo
 qui est tranquilla aq; et sine crimine vita demersus
 mihi

mihî cura erat, tradat dîni gloria multis terris
et garrula fama per oes Urbes laudet calogis
parem tollat et astris, alius curru sublimis eat
me mea secura quies recreabit in ævum.

Thema pro oratione dea in philo-
sophos falso nomine dictos.

In exordio quod est commune sic hæc uel simili ratione
incipias.

Cussut inquit) M. T. Romana eloquentia parens orationis,
sicut sit oratoris de quacunque re, quæ in hominibus discepta-
tionem cadere, ornate, copiose, discrete et sapienter
dicere, neque hoc quisquam quæcumque præditi diuino
ingenio atque frequentis exercitatione consequi possit,
non uobis ingratus fore, neque à uita mea rationibus
alienus me facturum sum arbitratus, si de quacunque
re præposita crassa (ut aiunt) Venerua disputarem
et disceptarem. Quis igitur in uariis partibus me conuer-
terem, et diu anxius consilio fluctuarem, quidnam
trahendum susciperem, occurrat nihil ne neque uobis
acceptis neque reipublice utilibus, neque diis immortalibus
gratis quicquam facturum, quæ si flagitiosus quoddam
hominum genus, quos philosophos falso appellitant suis
coloribus depingerem, nec in ulla Reipublice Christiana
per

perniciem potius, maiorem reperiri posse, quas man
 et imaginarias philosophias demonstrarem.

Quae inter ea quae à dijs immortalibus hominū generi
 donata sunt, nihil melius, nihil praestantius, nihil precioso-
 rius, nihil admirabilius, ac demum nihil divinius datum
 sit, quas loquendi facultas, mirum uideri nemini debet,
 si tantis laudum praerogivis hanc facultatem oēs gene-
 rales temporum, aetatis ac nationum oratores, ad caelum
 usque eueperint. Sciebant enim illi uiri sapientissimi
 ac in scientiarum genere excellentissimi hanc sola facultate
 discernendi hominem à beato distare, neque equas à beo
 fratribus aptius atque accommodatius, eius ad uniuersas
 hominū societates conservandas, huius etiam ad victorias
 illustres, Regum ac Imperatorum laudes, et res laudabi-
 liter gestas decantandas. Sed quemadmodum hanc diuinam
 facultatem nihil inueniri, si recte utamur, diuinius
 sic profecto nihil eodem perniciosius, nihil execrabilius,
 nec ab hominis dignitate praestantius, alienius excogitari potest,
 si quorundam philosophorum more impie pro sua libidine
 ea abutantur, nec ad conservationem, dei, et gloriae,
 sed ad euersionem et ignominiam patriae, ad oem libidinem,
 scelus, et flagitium hoc tanto à dijs collato beneficio sibi
 abu-

abulendus putent. Quid quæso imaginaria hæc ipsorum
Philosophia uanis, quid uanis, quid uanis flagitiis,
suis. Vnde rectè uir ille sanctus: nec uis diuina
sapientia, quæ oî uitæ sandimoniam philosophorum
oîm clarissimæ D. Hieronymus ad Parachius
scribens, sic ait, Philosophus uanis gloria uis,
mal et popularis aura atq; rumoris uenale man-
cipium est. Uerissimæ, proclarissimæq; tæxi
uiri sententiæ, popularis auræ dicit mancipium
Philosophus et rectè quidem, quis enim manem
ipsorum iactantiam ignoret? blenis (ut auiunt) buccis
publicè intonant, uerborum fulmine torquent, in-
probritatem reprehendunt acerrimè, quam ipsimet
inter priuatos parietes exercent maxime. Hinc
uerissimè dicere solebat uir sempiterna memoria
dignus, Lactantius Firmianus, melius esse ciuili-
ter, quæ philosophiè uicere. Nam si quis mo-
reb et uitæ philosophorum diligenter inspiciat inue-
niet ipsos qui per se uitæ magistræ profitentur, ira,
cuidos, cupidos, libidinos, arrogantes, proteruos
et obtutu sapientia, sanctia calantes domi fa-
cientes ea, quæ in scholis arguunt, qui nò in fælo-
re, sed in labijs et lingua solummodò bonitatem circas-
ferunt.

ferunt. Quae cuius ita sit, quis est tunc rudis, et imperitus,
 omniumque rerum adeo ignarus, qui horum ipsorum vincens
 magistrorum morum censoribus et inspectoribus indige-
 re non iudicat? profecto si aequi rerum aestimatoribus
 esse volumus: quid aliud, quam Cornelius ad Cicero-
 nem scribens de ipsis philosophis sentire possimus?
 Tantum inquit abest, ut ego magistras vitae esse fru-
 tem philosophiarum, beatamque vitam perfectam, ut
 nullis magis existimem opus esse vitam magistrorum,
 quam plerisque, qui in ea disputanda versantur,
 et quorum multi hoc tempore obambulant caprato
 supercilio, ac fronte corrigata, et ut inquit ille ob-
 stipo capite videntes lumine terrarum, qui foris sunt
 Catones, et intus Sardanapali, quos cui videras haud
 dubio censeas et castos et sanctos, verum sub habitu
 ovium lupi delitescunt, et ut olim Macrobius Aethi-
 opus Rex sibi dixit dolosi homines, dolosa vestimenta,
 hi nimirum sunt qui pleno ventre de ieiunijs disceptant,
 in propatulo tristes, domi vero dissoluti: qui simplicem
 mortalium mentes circumveniunt et imposturas faci-
 unt, et haec Quae cuius ita sint Audi

Laudatio vite rusticanae.

Fortunatos minus agricolas si norint sua bona
qui procul à negotijs suis bobus exercent cura paterna
et laeti proscindunt uomere terras, et nullus faenus accipi-
unt, nec opes suas augent favore, ac mare iratus
horrent tempestatesq; sonoras, deridentq; forum rabioso
clamore foenus, ac superba ciuium potentiorum limina.
Quibus nec nigentem domus alta superbis foribus mane
statuantur totis domat dibus undas. Sed uel altas po-
pulus maritant uitis adulta propagine, uel in re ualla ualle
prospiciant greges errantes atq; ramos redundantes
proscindunt undiq; recurua falce, uel suis recondunt
mella diotis uere nouo arator prociudit dentem durus ob-
tusi uomeris, canat lintes arbore, aut signus ponit pe-
cori quid uenia ad proprias rursus remeare casus possit
propriumq; cubile, et nulli ignoto magistro parere.
Flij exacuunt uallos furcatis ~~hiftois~~ diformes atq; param
lente uiti retinacula saligna. Lunc fuscina facili
fragili te pater uirga, nunc uuat fruges torcere, nunc saxo
frangere. Lunc panel formant, nunc palmentaria cognom-
nis suos hortos riuus deducere nulla religio prohibet,
segeti aut saxum protendere, insidiarum molis auibus, aut uisus
m

incendere, balantuzq; gregem salubri fluvio mergat, post quando
 autumnus caput extulit factis arvis tempora praecinctus, certis
 pampineis iam matura recessit poma, collectasq; Fugeb,
 in vacua condunt horrea. Innumerus frugibus adeo
 granaria sua complet ut Creso similis opibus videri possit
 et in multas producit somnia lucem uel solis adu nimio
 si forte prematur, super viridi frondi et sub arbore sua,
 uiter stratus, in multas horas sua membra quicti relapat,
 et vmbrosis ripis flumina dulci cum marmure labunt.
 Quarentum soluis aueb, quarentum odorat, et quicquid for,
 Jan in centem agricolaz recreare possit quæritur fessuz
 labore beare, saepe struit dolos leporibus, turdis, perdicis
 et feris omnigenis.

Initium Orationis.

Permultæ rationes fuerunt, Magnifice Rector Illu,
 stes comites, Generosi Barones, Eximie b. doctor,
 professores eruditissimi, deniq; Nobiles, studiosi, atq;
 Orthodoxi Iuvenes et adolescenter p/.

1793
 T. 1. 9. 3.

TEXOS.

37
Phrases ex Valerio Maximo
decripta.

Dandi et accipiendi beneficii commercium sine quo
vix vita hominum extat, perdit et tollit quisquis
benemerito parem referre gratias negligit.

Benemeritis debita reddere praemia.

Laus iusta praecula exolvere.

Sanctis urere. Vix et glaudis Lang Praemia

Fallicibus auspicijs sunt propagata soboles.

Est viri maximi aei et altissimi consilii optimique
re Rep: meritis.

Est iniquissima damnationis exina postibus.

Per insulas suas adire sacerdotem.

Etiam omni Civium qui saltem vixit officij.

A nullo indulgentia blaspimento mutatus est, ad
diligendae amantius praeter naturalem
amorem.

Infulis cyuere. Vulgo degradare.

Si quis parulisa uisudo uoyminay uonnes.

Nulla acribitate fortuna, nullis sordibus
proeciuz chara pietatis ouilescit quinetiaz
eo certius quo miseris experimentibus habet.

Reddendus est nostra iuuentuti debita gloria filius.
Fatus eloqui ualuit quantus ad festanduz aq
magnitudinez atempel audi satis oral.

Hoc est amoris mei ergate ceterisimus indicuz.

Vagina gladius meus clapsus decidit.

Ad consulem Ruspenses supplices uenias petentes
uenerunt.

Voluntati uestra me offero iuicem.

Maximos in ciuitate nostra seditionuz motuz
excitauit.

Ultima senectute confectus e et penè corpus
dilapsuz in diuit spiculoz inimicus est.

Certissimas verae Virtutis effigies representamus.
 Labentes belli fortunae diuino aq ardore resistent.

In contrariis partem uerba alienis detrahere.
 Hoc fecit ut humanae Virtutis actus exequar.
 Aut speciosas oplo mortis, aut felicez audacia
 egitur, ut solis praecurrere paratissim.

Verboso caru laudum suarum praecia omni
 saeculorum memoriae literarum praeconio
 inculcat.

Capite humerosq; saucio oculo crato et totus
 corpus multis uerbis perfosus apparuit.

famae iachuras fecimus hodierna luce.
 Ingenti multitudine affluenti, undiq; ruen-
 tibus telis, et ab oq parte acris studio
 ad me inuadendum interibz immobilem
 stationis gradus retinuj.

Districto gladio aliquos repellere.
 Cuius fuit sui faculo.

Consul illuz capitali supplicio efficiendus
iudicavit.

Cruentaz securim in aliquem distingere.

Prædote aio. forsq. sanguis apud inferos
cœnabitur. - Conidas.

Dolorem silentio premere.

Gemitu aures aspergere.

Est in despicienda reruz natura maxima prudentia.

Est in exatendis ad Vigorem iuvenuz aïs gratissimuz.

Præceptoruz fidem exemplo Virtutis publicare.

Venturae mentis fortitatem à se diripere.

Est fiducia ingenis ac moruz fructus.

Adolescentes cupiditate liberandæ patetia inflammat.

Subito mentis impulsu concitati consules ad
comburenduz islas in tantis flagitiis depre-
hensuz ac nequitiâ sordibus imbutuz.

In hac sup' vnuadly g'faltis.

39

Aliena in Urbe improbe peregrinatus e.

In hac sup' vnuadly g'faltis.

Non soluz homi' consensa, verum et iugis polli-
nis Oraulo sapientissimis Iudicibz.

Ad clarissimaz glorie Tumen exiit.

Est q' vnuadly Isas vondas.
Ecl. 6. Multo melius e videre quod cupias, quaz considera-
re quod nescias.

Pestilentiali quodaz morbo correptus vitas subito
deseruit. Est q' vnuadly Isas vondas.

Morbo iste indies magis atqz magis inualget
micrudescitqz. Est q' vnuadly Isas vondas.
Hodie mihi Philosophica caena futura e, eaz Dio-
genica trasuerio ne euz arida Cerece, mensaz
mihi futuraz Video.

Est locus honestus ac musis ualidi accommodatus.

Deus fortunet suos conatus efficiatqz ut ingenibz
suis praeclarisqz uirtutibz homi' existimatio
gratitudozqz respondeat.

Non alienus censeo ab officio meo, ut quoscunque
honesty mihi amor conuenerit, eorundem
honesty quoy memoria labor, monumentis
litterarum mecum perpetuo conseruet.

Leuare aliquem a cura sollicitudine.

Mihi nihil uicandis, nihil suauis, nihil opta-
bilis, quo me uideo maxima ex parte
liberatus fastidiosus longique istis morositate
alij nequitia.

Quod tuus sim institutus probaturus, potes facile
ex meis moribus coniectare.

Te esse humanissimum et facilimum uno omni con-
sensu sermone audiu.

Est iniuria lacessitus grauius.

Effice, ut ex tot tantisque tuis laboribus egregis
fructus aliquis emanet ad posteros.

Vis qui rationis lumine est orbat, quandiu

40
eo caret: nec intueri perspicere quicquam, ne
recte iudicare potest.

Hoc facio deceptis suasionibus aliorum.

Alicuius invidia stimulos miscere.

Stimulis invidiae conestatis, divina omnia hu-
manas confidunt.

Et liber molestiis cunctis arboribus huius vite.

Secus diligenter assidueque vivo volutare
praclaras ac prope divinas invenimus vias,
ingenij vim, atque splendorem, naturae ingenium
pudorem, morum modestiam et oibus in rebus probitatem.

Quid meminero mirificas illas formas praestantissimas,
qua ceteros omnes adolescentes tempestatis nostra
sine invidia superat?

Divino quodam veluti artificio interioribus animi
bonis, exteriora corporis bona respondent.

Non natus adolescens, sed factus atque expositus, divinis
quodammodo manibus dici potest.

Virginis istig praedara atq; di bonitate absoluta
imago, nulla pollij potest humana gtagione.
Diuina aduersarij, reluctarij uoluntati.

Et suz ingenio, ut quos uiuos dilexerim, co-
ruz memoria apud me. nidiis magis magisq;
renirescat.

Voluissem tanta in me fuisset dicendi uis, tanta
ingenij magnitudo, quantum splendor, ac robur
in illo fuit in obcuris rebus maximis et cla-
rissimis.

Non facile patitur, a quoquoq; iri superatus
beneficioruz magnitudine.

Negligentia et ingratitude suspicione, odire.
Diligentia oez Virtutez complectitur.

Clarissimuz huz nomen, quoties mihi occasio
est oblata, p me hui diuulgarijs.

Si perturbatio nobis e communis euz bellis.

Sola rationis intellectusq; reddimur beo similes.
 Hac ipsa diuina ingenij hujus beneficentia, summamq;
 bonitate, ex qua diu te primus noui, miri,
 fide delectatus, me tibi totus didicisti,
 atq; huius tanquam speculij esse habitus.

Non minus illis admonitione, huius secutus.

Metu huius rem futurum non migratus intellectu.

Nullus gratia ai minus, apud me tanquam
 intermoriturus patitur.

Se se senectute superiorem gerere.

Quod rerum mearum omni curam diligentissimam
 praeferebas: facis non liberaliter minus, quas
 officiose.

Scito me esse firmo corporis robore, sensibus
 integris, et ualitudine admodum prospera,
 nec ullas aut minus aut officio praestare causas
 accusandi mei.

Ex Xenophonte factus es Tantalus.

Ex tempore Argumentum.

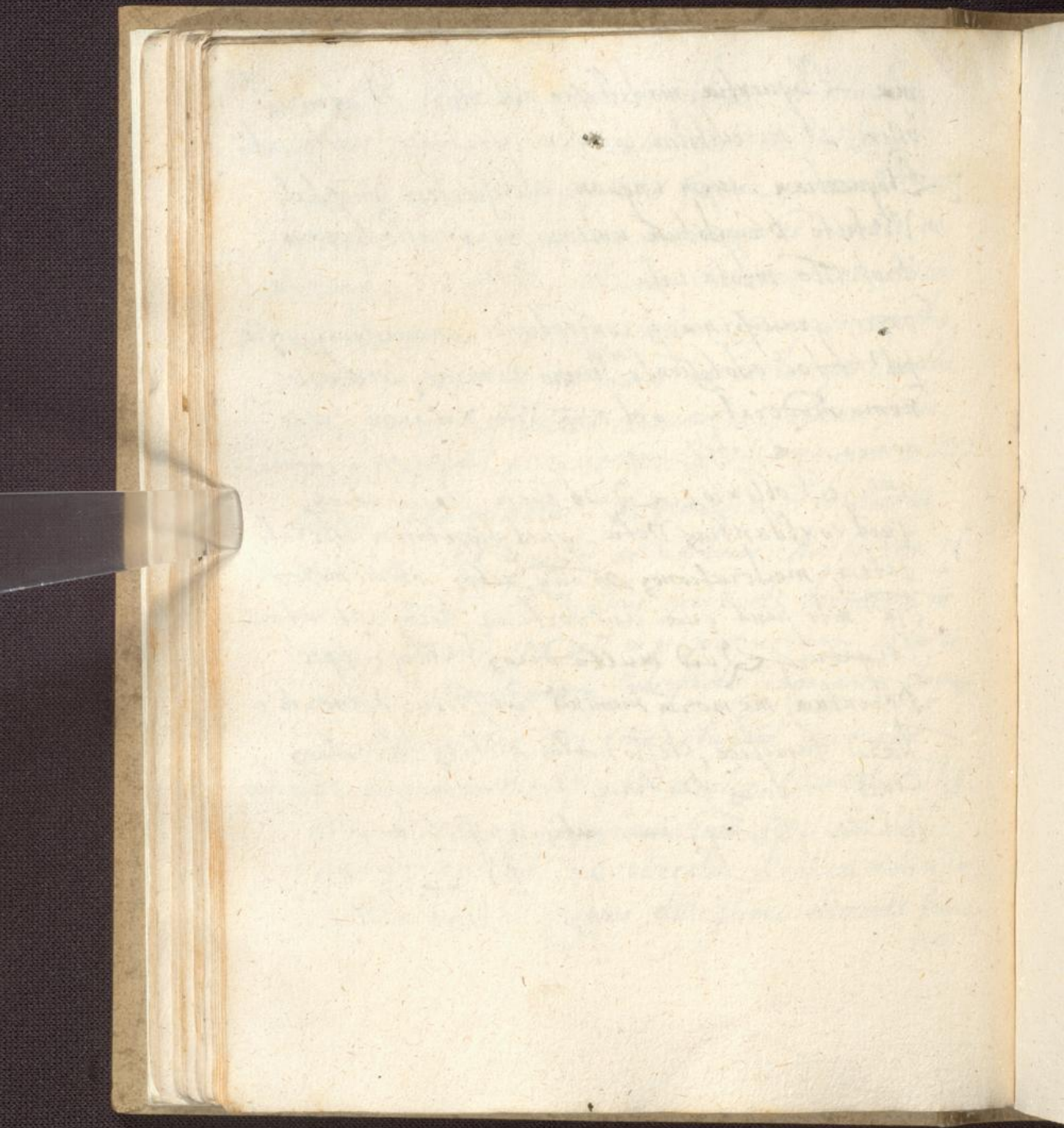
42

Cum igitur ois ai impetus polor mentis ad gloriam
in aetate, tanq̄ in herbis significet, quæ virtutis
maturitas, et quæntæ fruges in dicitur sint futura
silentio præterire non possum, quin præclarissima
virtutis signa Bartholomæi, quibus nihil in toto hoc
terræ orbis præstantius, nihil nobilius, nihil
preciosius, nihilq̄ suavis et ad beatam consequendam
vel æternam vite sempiternæ felicitatis scopum
usquevenit dulcius ac salubrius inveniri possit
hæc oratione præstrinsam. Huius aetate
facta Cæciliæ simul ac dicta sane memorata
signa, quæ apud hoies diffusæ latius sunt, quæ
ut breviter cognosci possint ab illustri electa
auctoribus delictare consilii, ut longæ inquisitione
nis labor absit. Quis enim oia ævi gesta, quis
liberales et utiliorum artes, quis oracula, ante ho-
minem natum modico volumine numero compre-
henderit? Quæ enim ora quæ sedes, qui locus

m

in quo non essent huius cum industria fortitudinis,
tum uero humanitatis, tuon consilij impressa Vestigia?
Tomo summo loco natus, sumo ingenio, summa Virtute
officiosissimus et oratissimus que magni ai semper ac
suis casus ferendos constanter paratus, cuius Vita
est tranquilla, quieta, remota a procellis inuidia,
rum, et huiusmodi inuiciorum anfractu, quid multa
dicam, in eo erat summa eloquentia, summa fides,
summa nitentitas, auctoritas tanta, quanta in hodie
diuino quodam tenetur. Si prodigia Adolescentis
inspiciam, illa fragiles, ac Caecae, haec solida et
aeterna felicitatis indices existunt, dormienti in
cunis paruuli apes mel in os inruerunt. Quare
audita prodigiorum interpretes sinoularem eloquij
suauitatem ore eius emanaturam fixerunt.
At mihi quidem illae apes non montem Thymetum Thy.
mi floris redolentem, sed musarum Heliconis colles
omni genere doctrinae uirentis, Dearum distincta
deparata maximo ingenio, dulcissima alimenta sum,
me

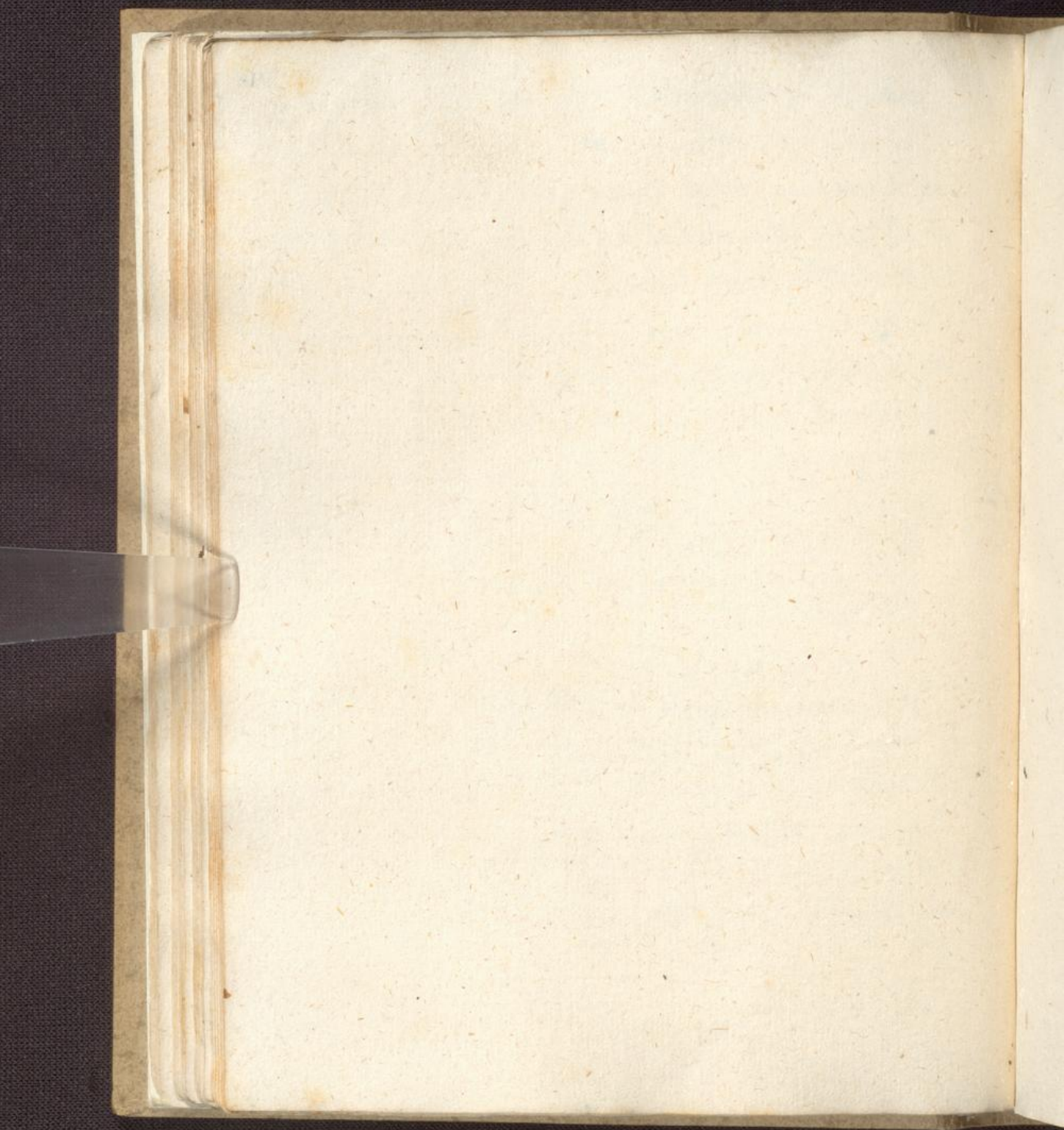
43
ma Eloquentia nisi lapsa uidentur. O admira-
bilem, & incredibilem ac pene Linariaz Adolescentis
Eloquentiam, quem unquam adolescentem mortalē
Virtute præditum uisimus, qui nullo premio
proposito, in tota uita, oia pericula, summos la-
bores, grauissimasq; contentiones inimicitiasq; susce-
pit! Hoc adolescente ^{meo} inuenio comior, uicacior,
nemo moderatior ad bonam Vitæ rationem, cuius
nomen longe lateq; uagatur, nec laudem obscuratura
uag; est obliuio. Quid tuam Eloquentiaz,
quid constantiaz, Vitæ, quid fortitudinem liberali-
tatem, moderationem in oib; rebus commemorem?
Oia mihi sunt quæ aut fortuna hominib; aut natura
largitur. Quid multa dicaz? Filius es spes
Parentum, memoria nuntius, subsidium generis,
haeres familie, desponsus artium liberalium
Ciuic; te decus patriæ, te ornamentus nosstræ
Scholæ, florom; iuuentutis appello.

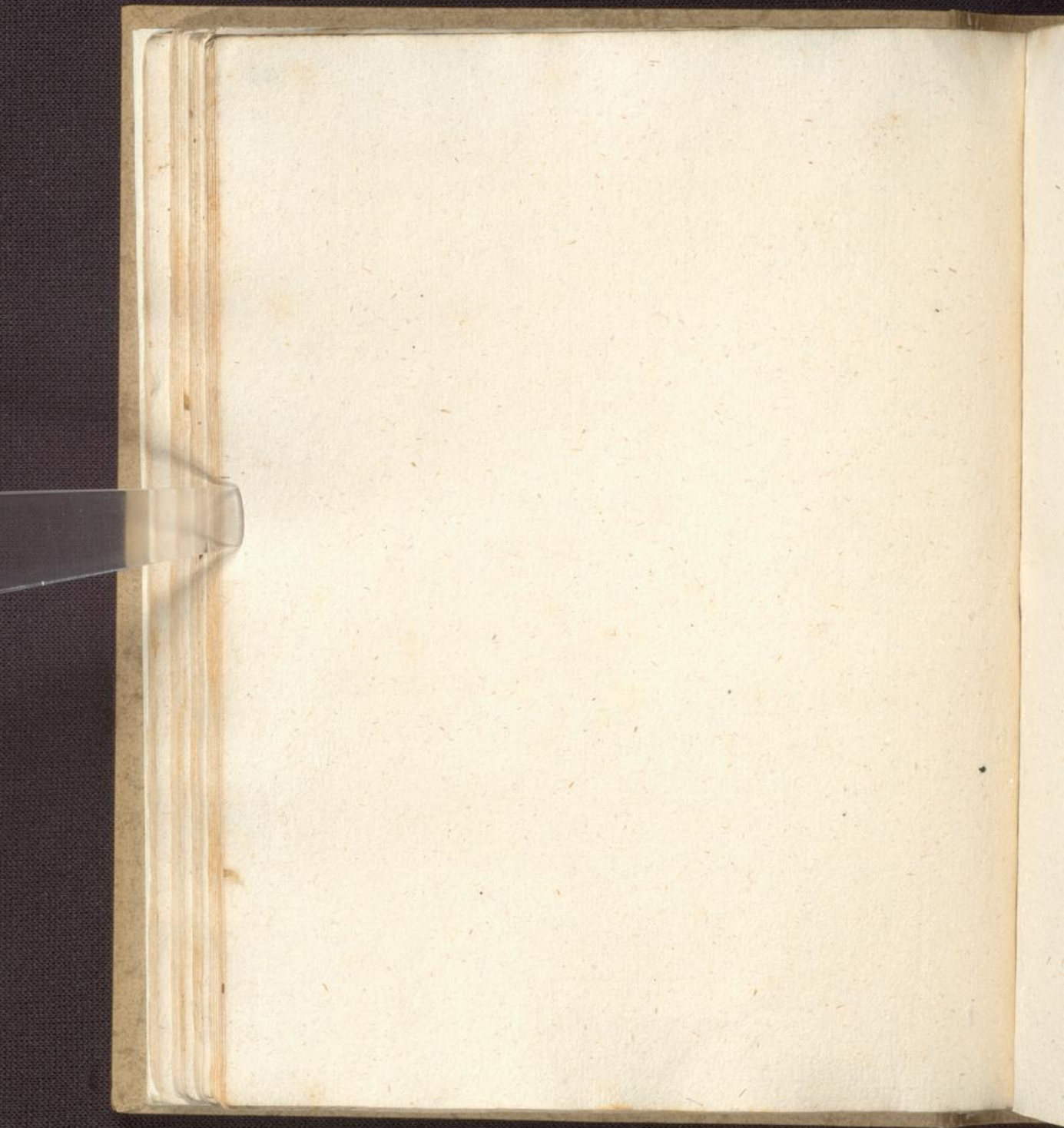

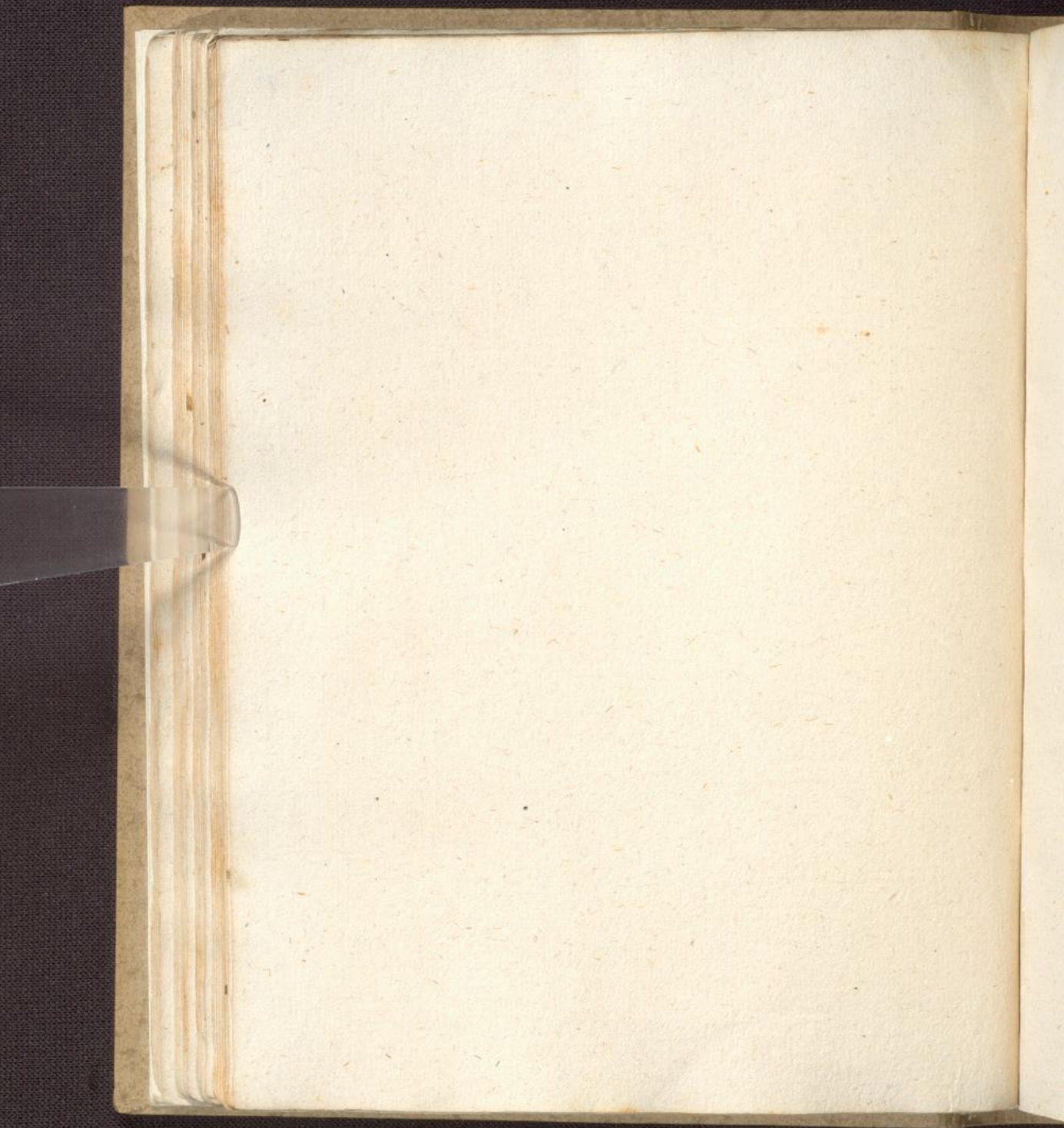
44

D

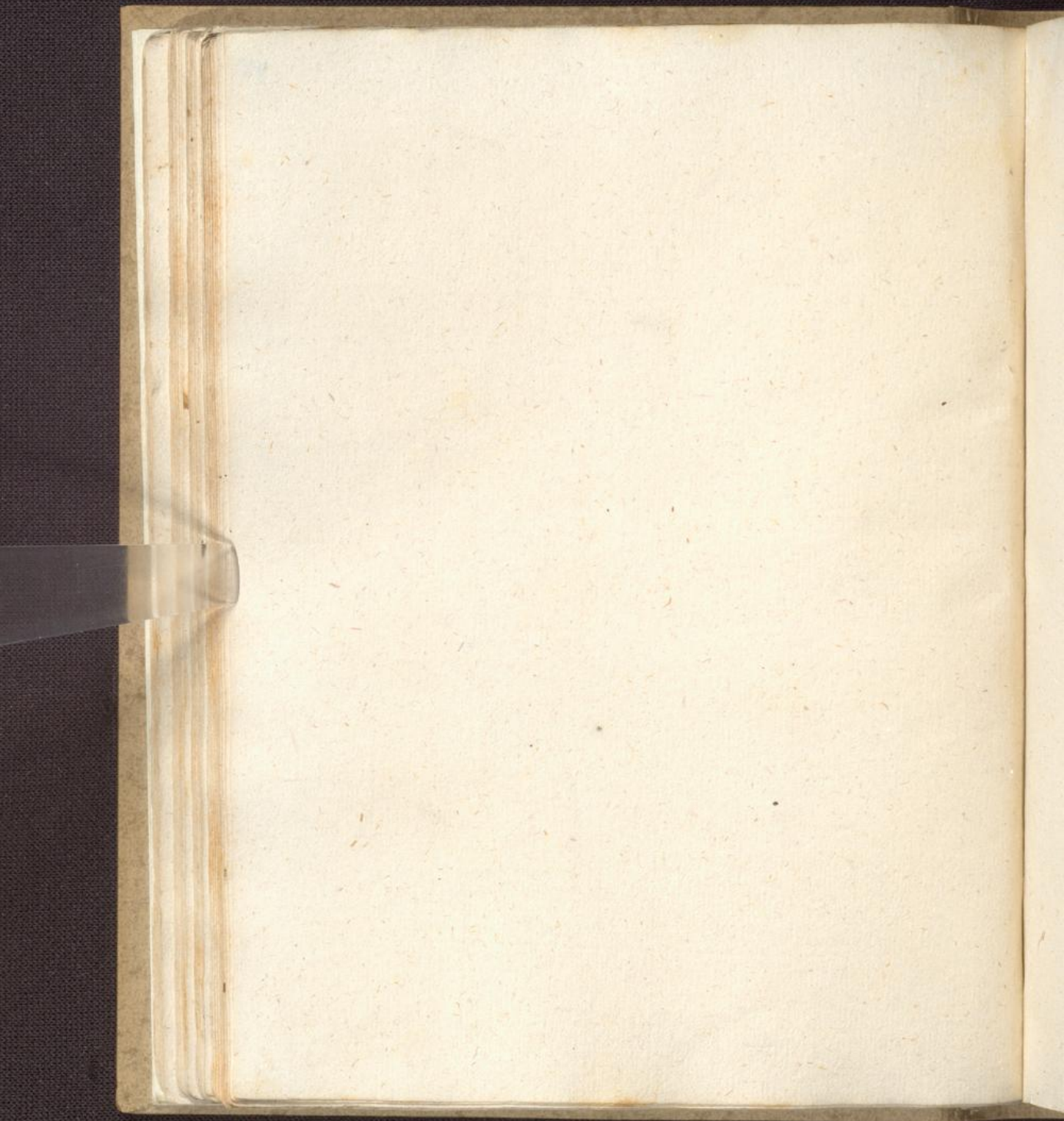
L

47

49

51

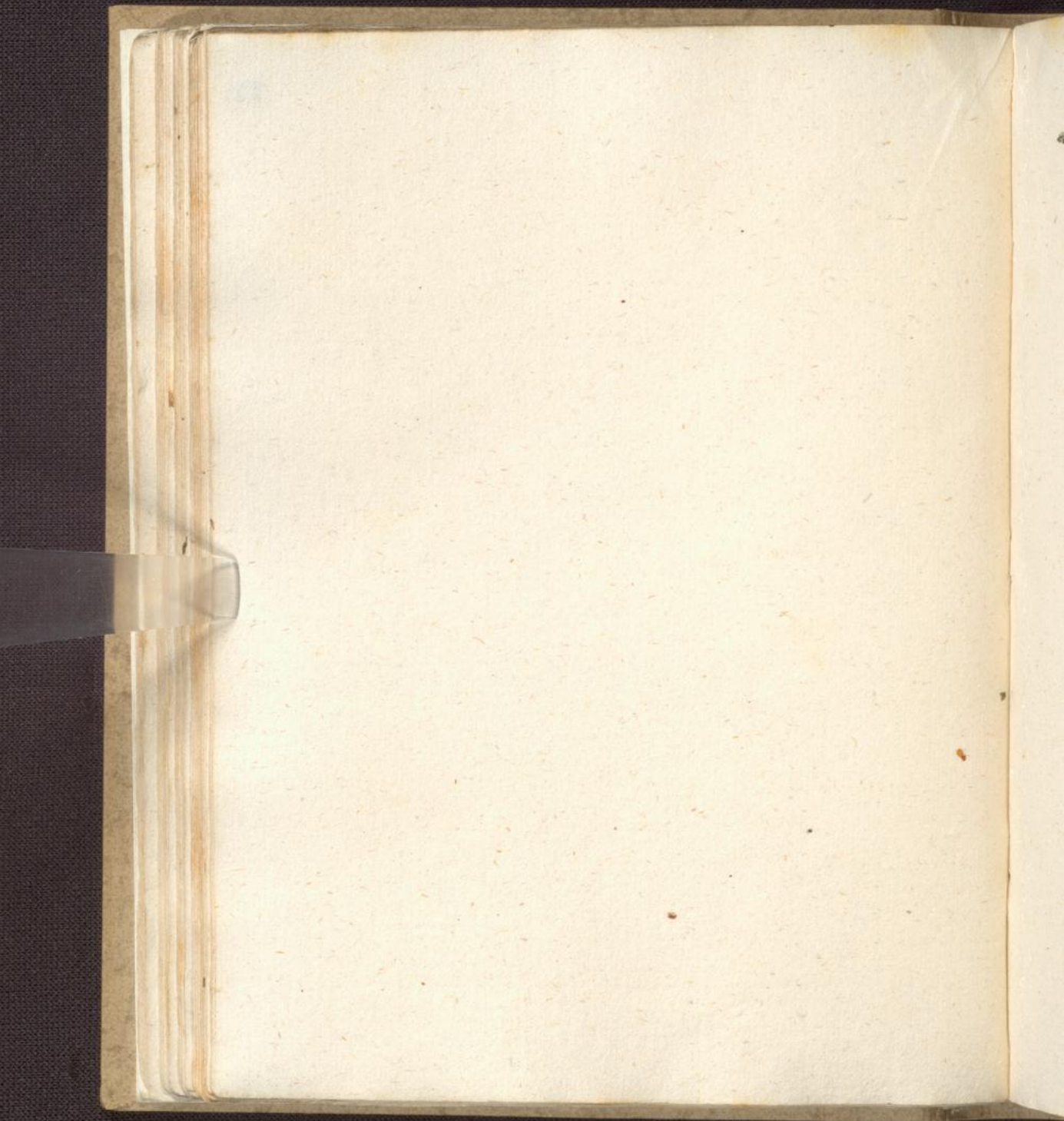
o

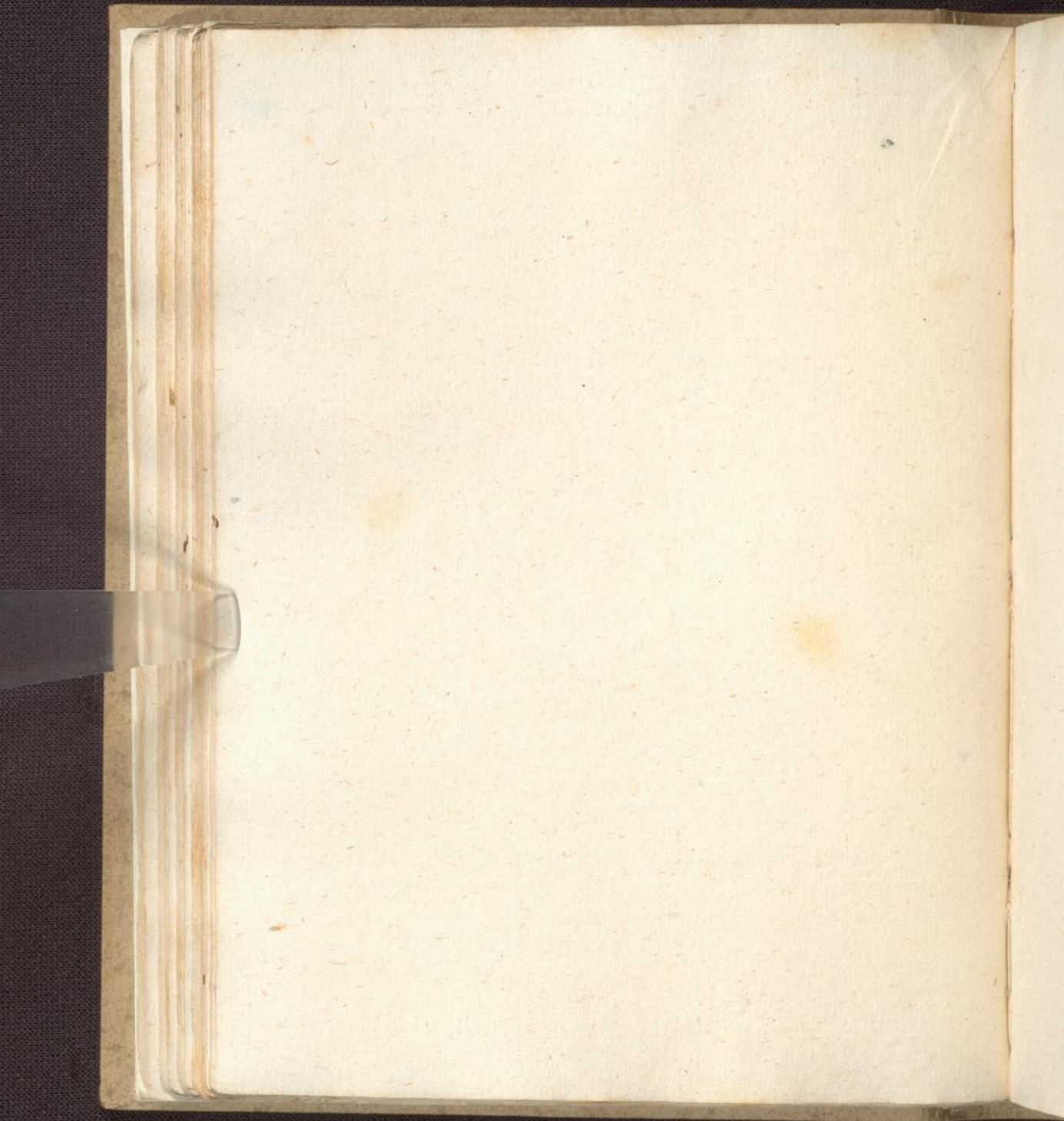
65

52

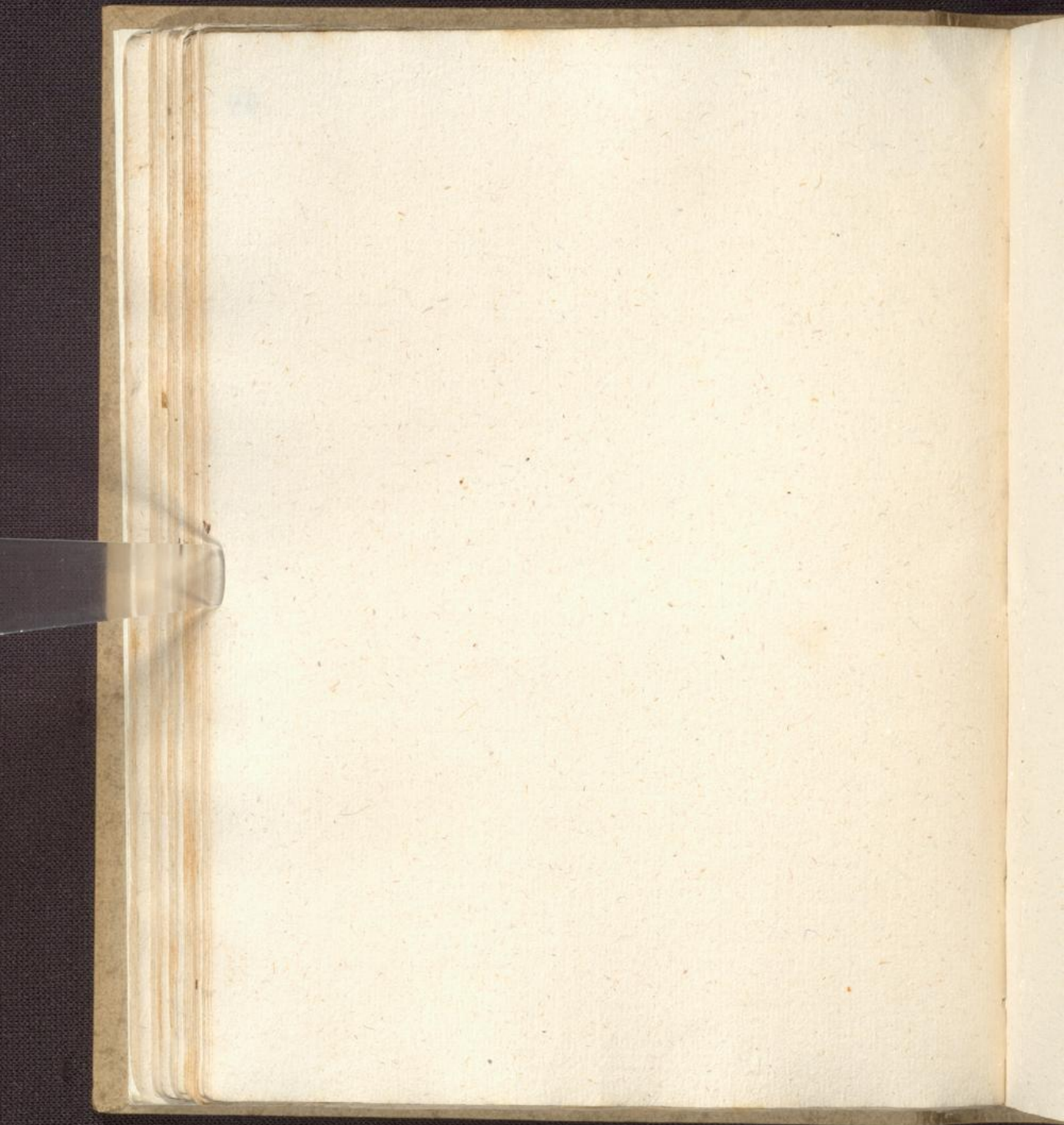
o

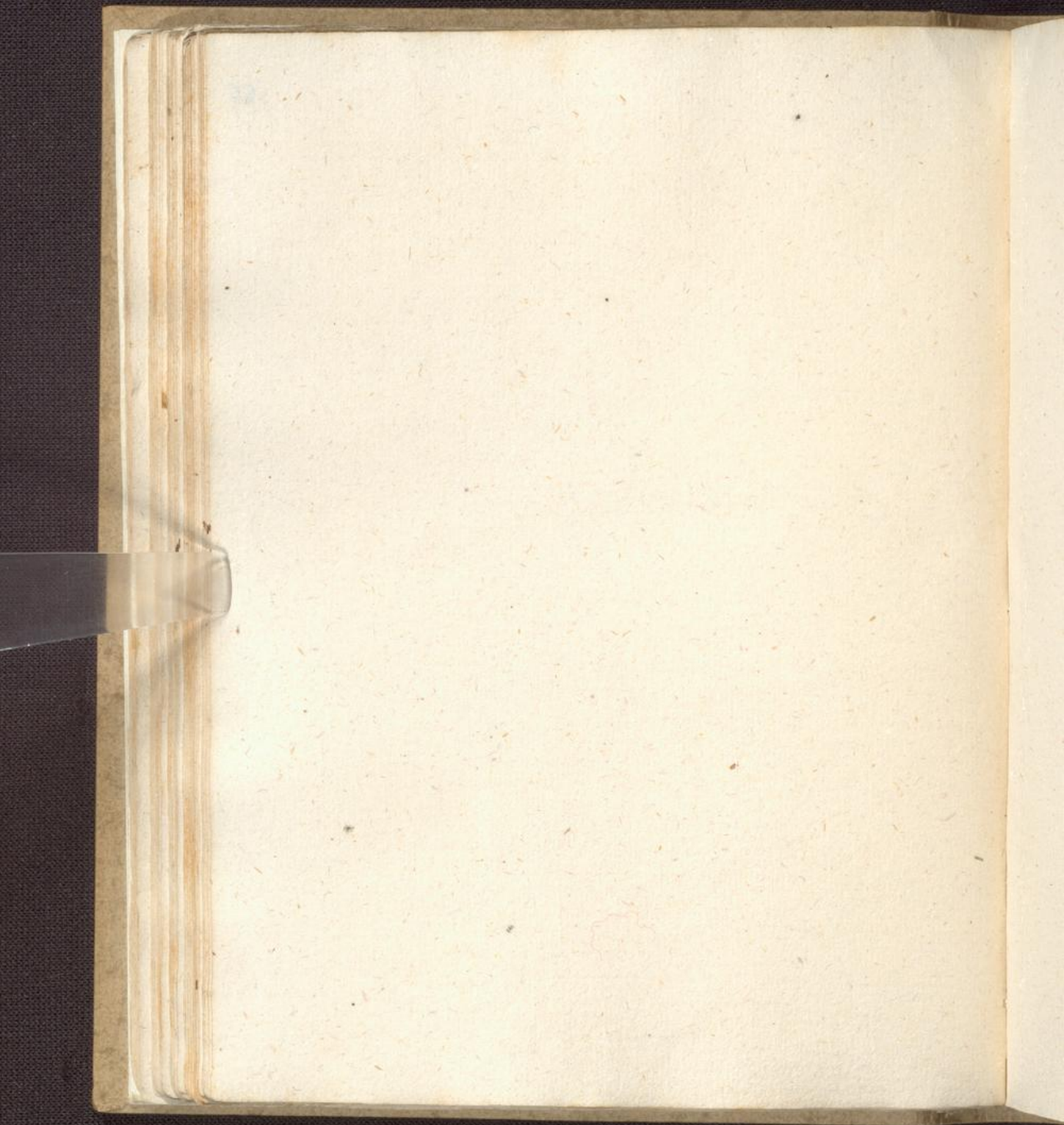
4

54

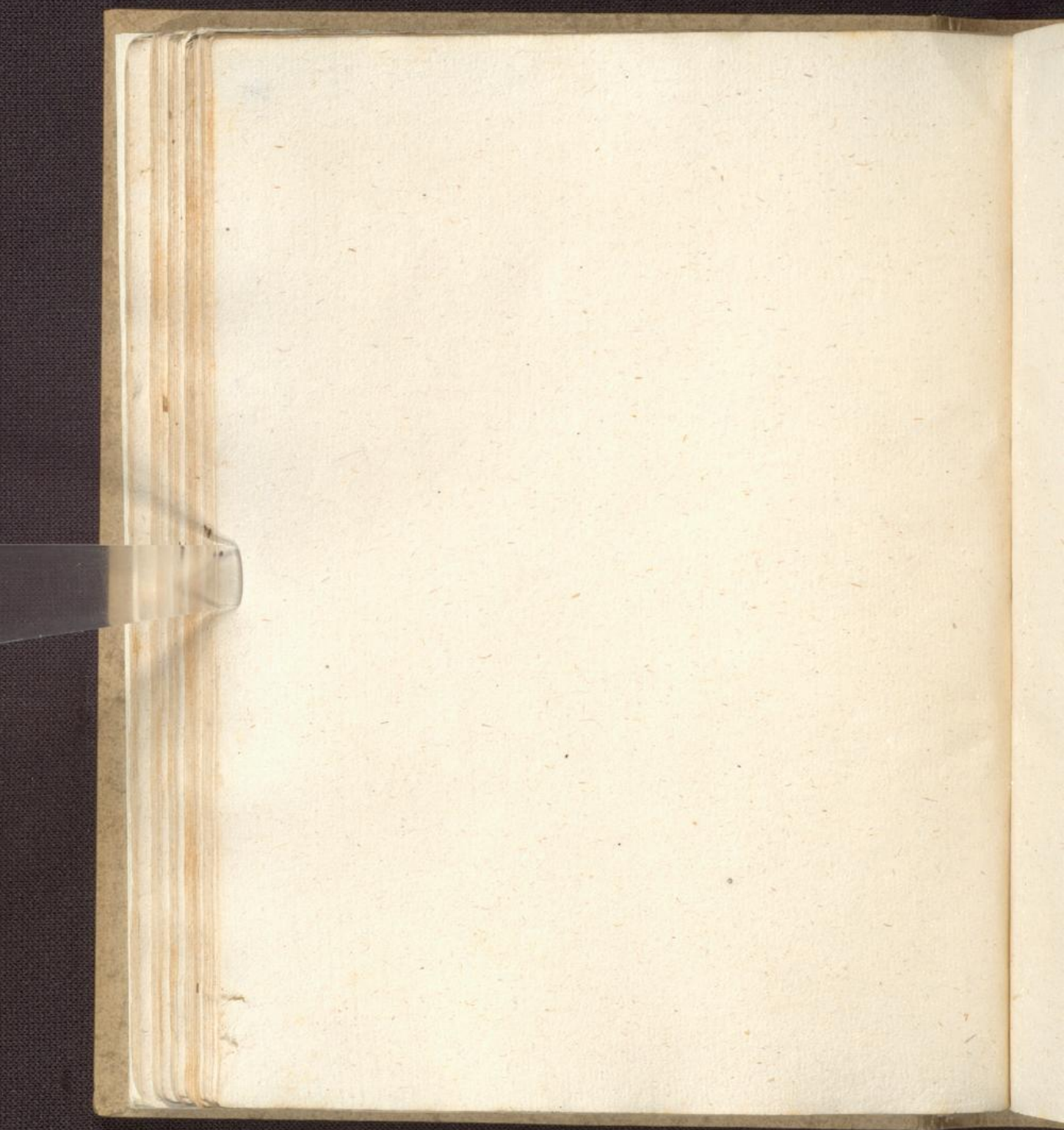
12

57

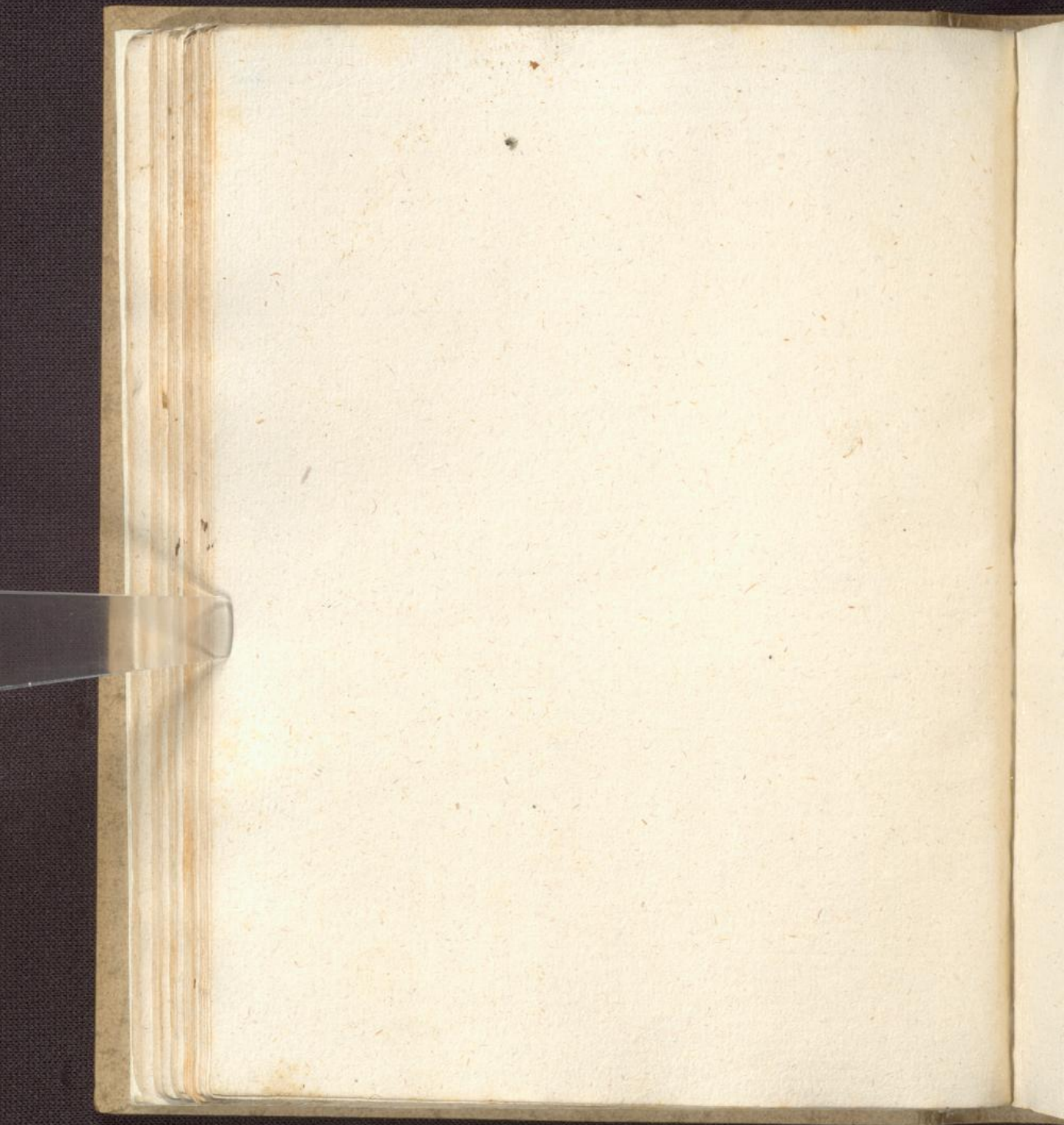
59

o

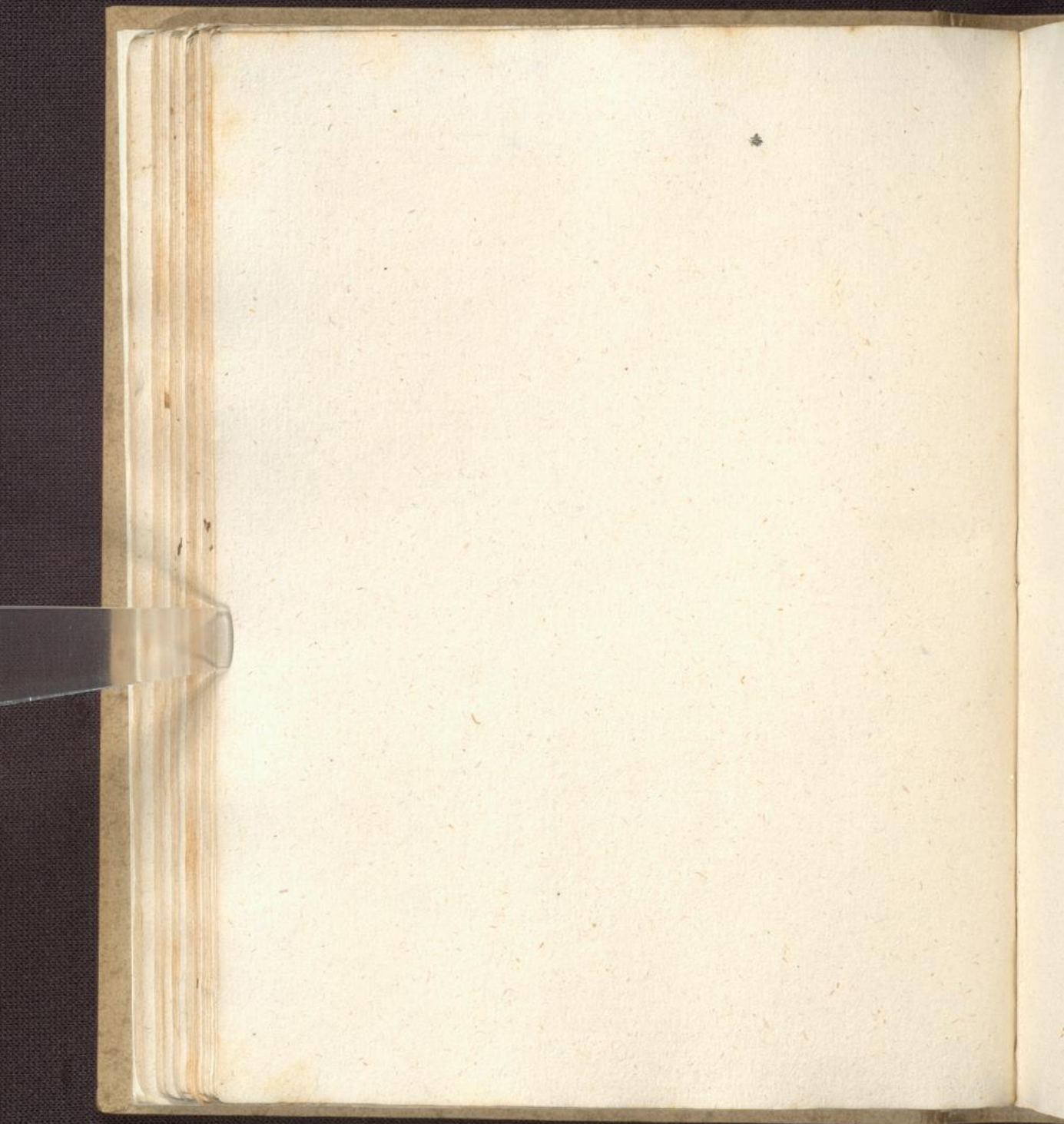
1
L

60

L
L

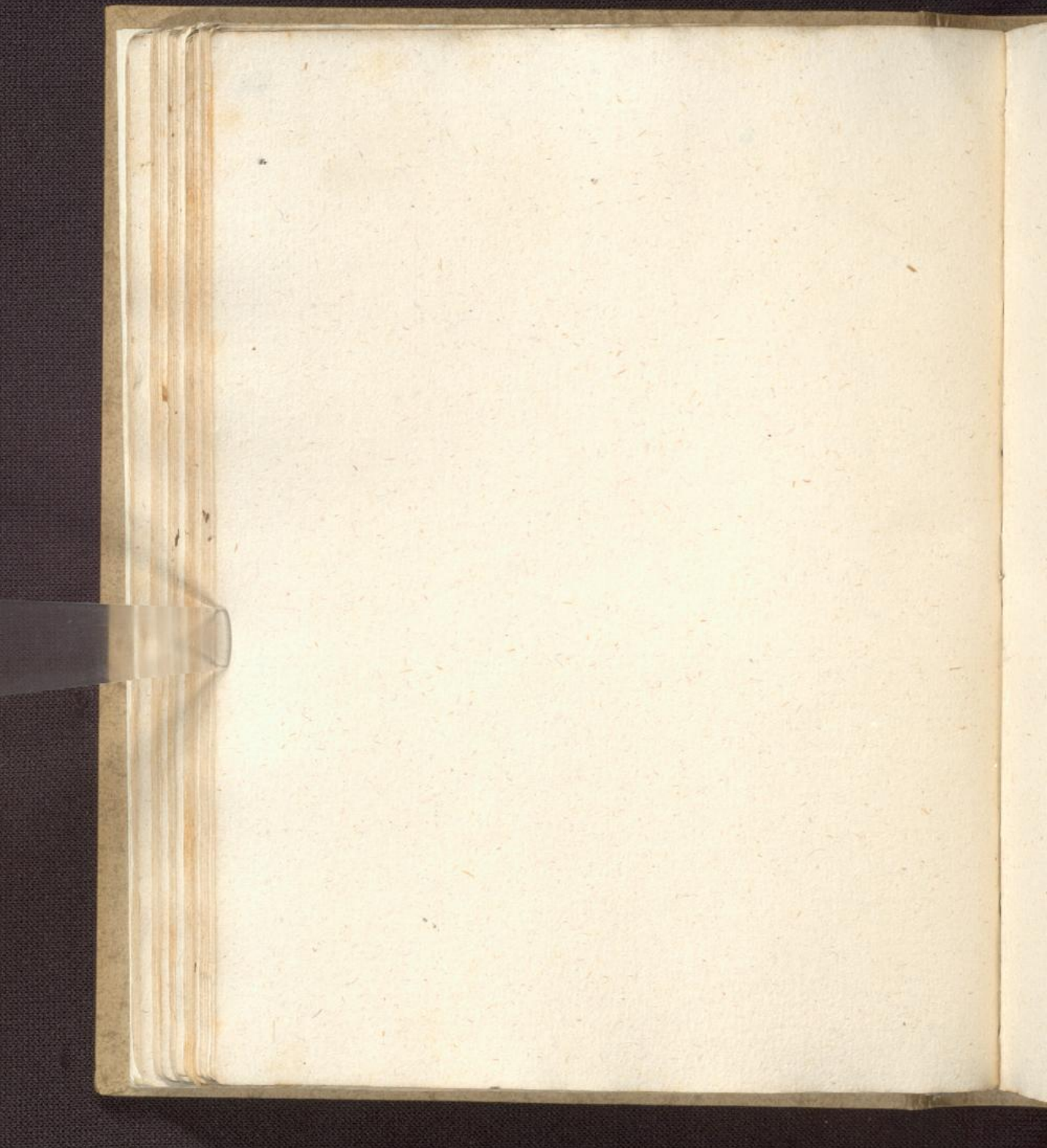

62

o

2

L

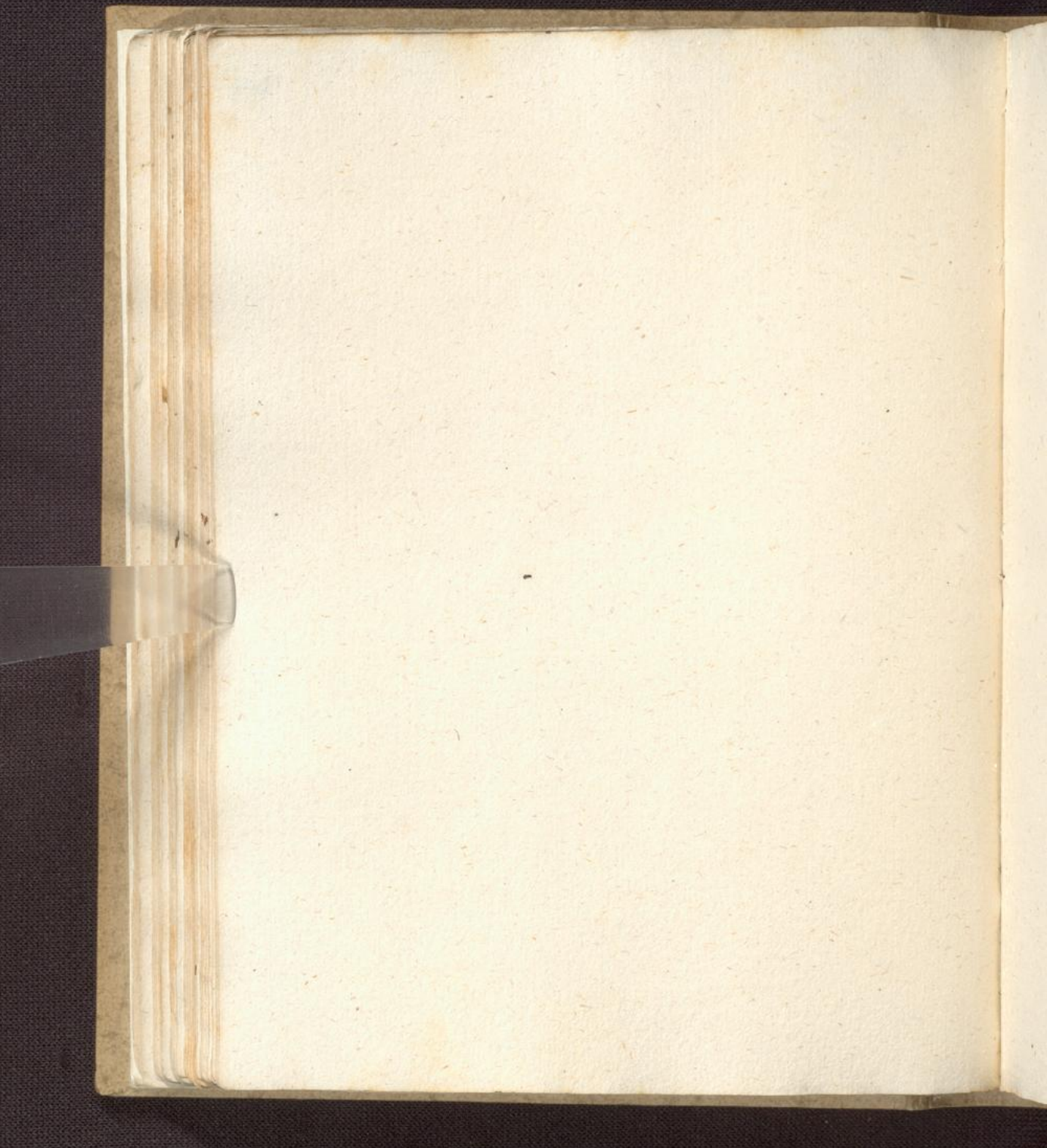

63

o

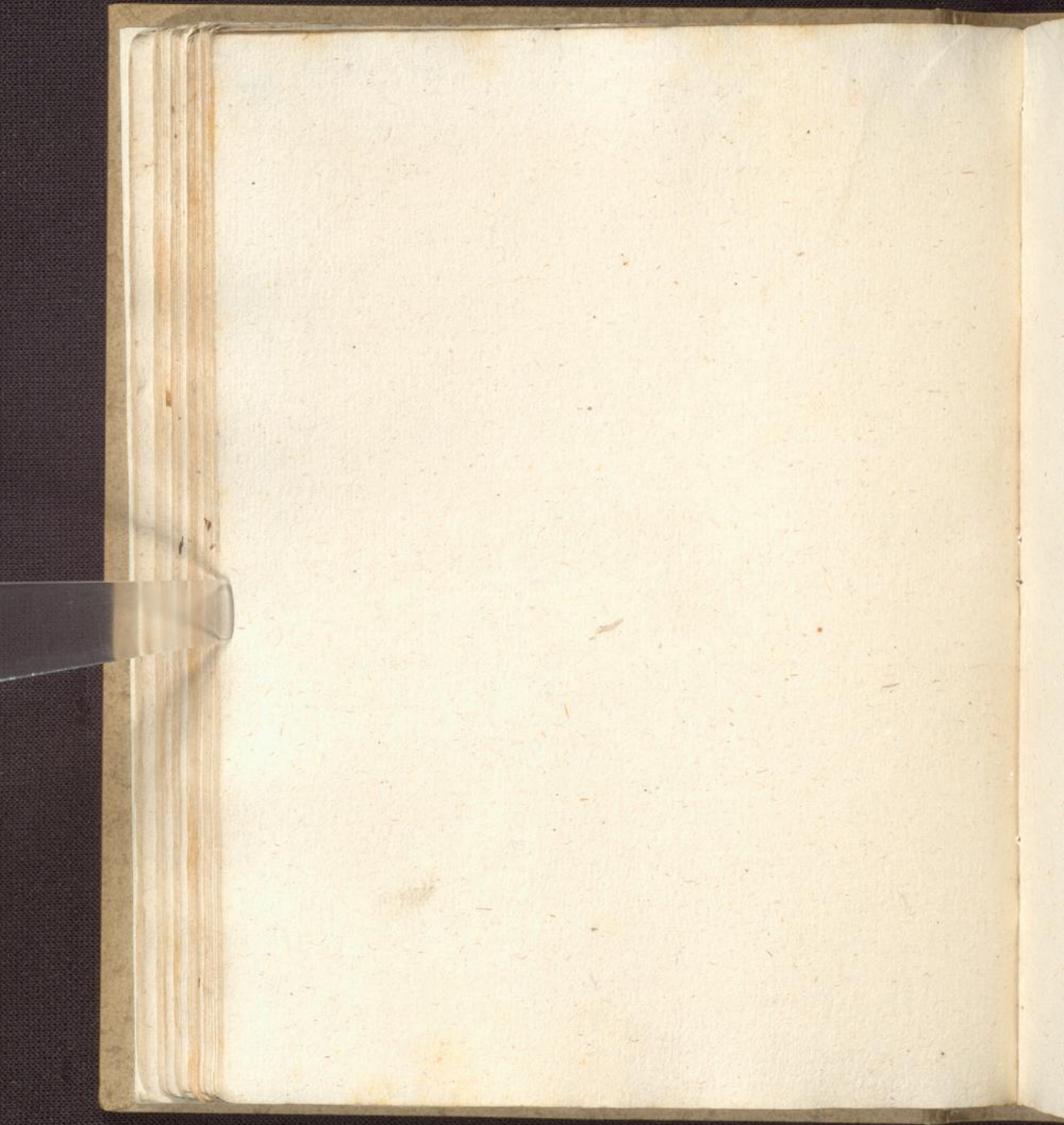
1.

L

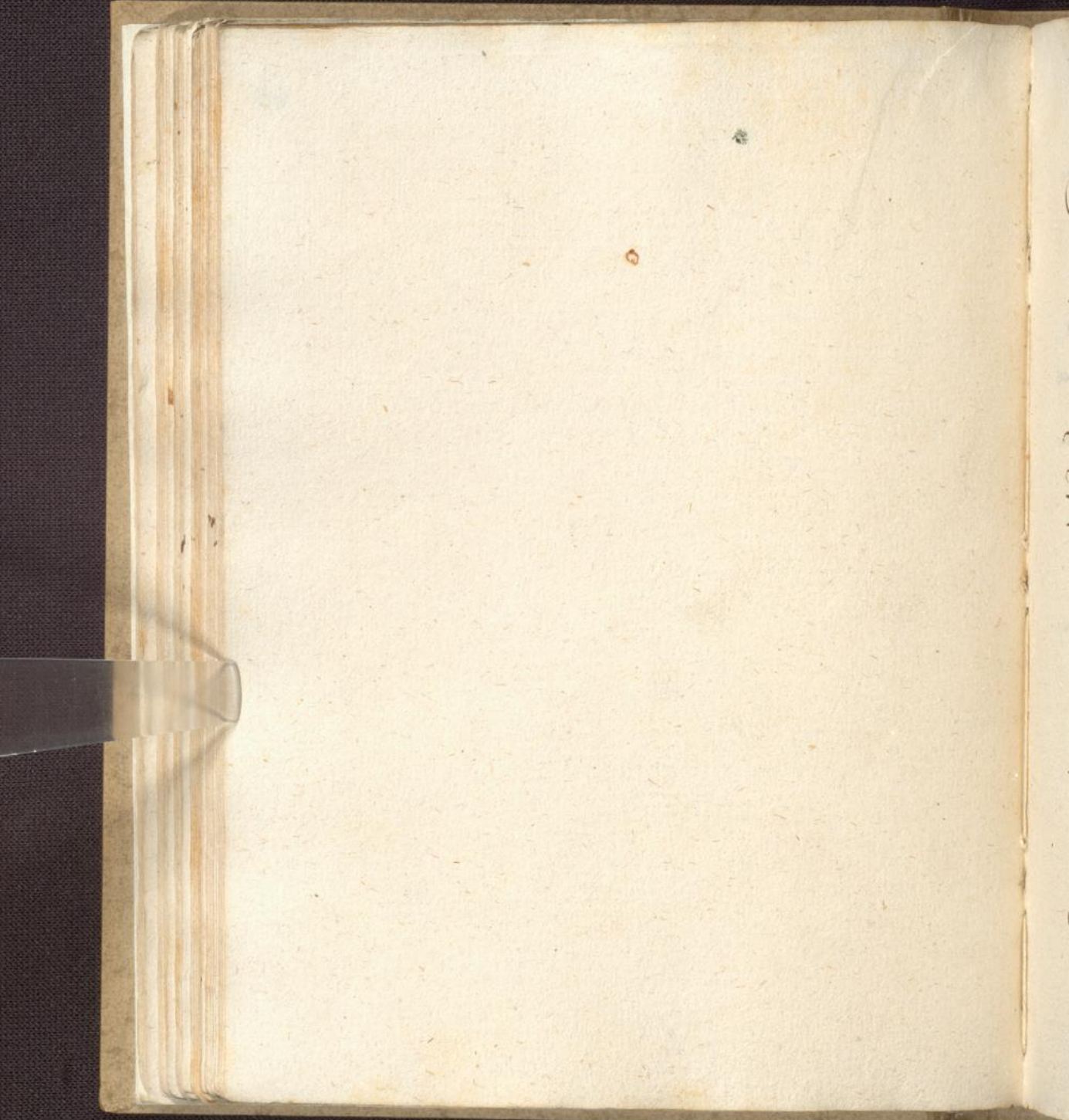
64

1
2
L

65

L
L

Phrases ex 3. lib: Tusc: Questionuz.

66

Corporis curandiq; facendiq; causa ass' queritq; ai
uero medicina negligitur.

Ars medica deoruz inuentione consecrata est.

Si medicina multib' est suspecta et inuisa.

Animi morbus corpore non sentimus.

Utinas me talem natura genuisset.

Non me talem natura genuit.

Natura duce uitae cursuz conficere.

Igmculos a natura nobis datos ualis moribus
deprauatuz opimionibus sic extinguimus, ut
nullq; natura lumen appareat.

Sunt ingenijs humanis semina innata virtutuz.

Virtutuz semina oibq; a natura sunt misita.

Utinas semina virtutuz tibi misita adulescere liceret.

Ipsa nos ad beatas vitas natura perducet.

Simul atq; editi in lucem et suscepti sumuz in oi' con-
tinentis prauitate et opimionuz peruersitate uersamur.

Cuz lacte nutriticis errorem successisse uidetur.

Cuz lacte nutriticib' eruditionem et doctrinaz inbibisse
uidetur.

Tas varijs erroribus imbutus, ut vanitati veritas
et opinioni confirmata, natura ipsa cedere
cogatur.

Sexto aetatis meae anno traditus sum magistro.
Varijs haeticorum erroribus est imbutus.

Magnas praese fert speciem doctrinae et sapientiae.
Poetae adiunctis, leguntur, discunt, et mirantur
penitus in mentibus.

Adplaudit populus et ore undiq; ad vitia consentiens
multitudo.

Opinionum praevitate plane est infectus.

A natura sua desciscere.

Optimas mihi naturas misidet.

Nihil homini melius, nihil magis expectandum
nihil praestantius vera gloria.

Populari gloria nihil est abiectius.

Ad popularem gloriam optimus quisq; fertur.

Veram honestatem expectere.

Qui honorem sectatur in summa inanitate versatur.

Eminentem aliquem virtutis effigiem sectari.

Est adumbrata imago gloriae et laudis.

Est gloria res solida et non adumbrata.

Gloria ē consentiens laus bonorum et incorrupta uox
bene indicantium de excellenti virtute.

Laus virtutis resonat tanquam imago gloriae
Gloria recte factorum plerumque comitibus est.

Vera laus non est à bono viro repudianda.

Fama popularis plerumque peccatorum vitiorumque
est laudatrix.

Popularis fama vult se esse verae laudis imi-
tatricem.

Temeraria et inconsiderata est saepe fama vulgi.

Nescio qua caecitate haec expetiverit.

Non tam uoluntate quam cursus errore fallitur.

Pecuniae cupiditate et uoluptatis libidine fertur.

Nullas morbo adhibere curationem.

Non minus agrotationes animi quam corporis.

Est periculosus morbus.

Fig ager, ut ait Annus, semper erit, et cupere
numquam desinit.

Fig sibiipsum mederi potest.

Ad corporum sanationem multas natura ualeat.

Non patitur se curari.

Fig qui se sanari voluerit, sine ulla dubita-
tione sanabitur.

Præceptis con-silij, sapientuz parere.

Si medicina est confessio.

Corporis medicina foris petenda est.

Elaboranduz oibz opibus viribz, ut nequaquam nobis
mereri possimus.

Magnopere colenda est Philosophia.

Inclinatuz ias dies in tempus pomeridianuz.

Tempore pomeridiano carmen scribetis.

Res sic est aita.

Non cadit in sapientem aegritudo.

Formidines, libidines, iracundia, reliquaq; ai
perturbationibz hoïem prosub conficiunt.

Non cadit hoc in consuetudinem meam.

Non patitur hoc mea consuetudo.

Quæritur letuz ubus secundis conuenit.

Est ai natus rationi non optemperans.

Concitati ai motus coercere.

Illæ profecto gloriosa sapientia non magni
estimanda est.

Tua sapientia nō multus differt ab insania.

Vis ai commotio videtur insania.

Maioribus nostris hoc ita visus ^{esse} multis ante seculis
intelligo.

Vis de vita et moribus doctrina à Socrate præmanuit.
Insania est mentis agitatio.

Insaniam et ai agilitatem veteres insanias ap-
pellauerunt.

In morbo esse. Sim insipientius ai in morbo sunt.
Ipsa insipientes insani.

Si sanitas in tranquillitate quædam et constantia
est posita.

Est affectio mentis lumine destituta.

Corpus quidem in morbo est aiq autem sanus.

Epyt e potestate mentis.

Libidine totus effrenatus fertur.

Est in consuetudine latini sermonis

Tracundia pars est libidinis.

Tracundia est ulciscendi libido.

Menti regnum totiq ai à natura tributus est.

Est insania sultitia coniuncta.

Mens non solum atri bili mouet, uerum etiam timore
uel dolore.

Leges furiosus rerum suarum dominus esse uelint.
Mediocritatem officiorum et communem uitae cultum
fieri.

Furore est quaedam caecitas mentis ad omnia.

Furore in sapientem cadere potest, non autem in sanum.
Videtur ex silice natus.

Humanius id quidem quod ita existimas, non tamen
laudabile.

Mens aegritudine, quasi tempestate concutitur.
Est a natura tenerus quiddam ac molle in animo.

Brachius est mihi a corpore auulsus.

Sine magno corporis odore fieri non potest.

Assentatur tua imbecillitati et indulget multitudini.
Limia est animi tui mollitudo.

Non solum uitorum rami sunt amputandi, sed
omnes oes radices fibrae sunt euellendae.

Radices fibras euellere.

Stirpes stulticiae tuae ita sunt altae, ut euelli uix
queat.

Stulticiae tam altae egrediantur ^{radices} ut euelli amplius nequeant.

Non progrediar longius.

Tradas me tibi curandum. Breuiter perstringas omnia.

A nostro instituto paululus diuagabimur.

Hoc in uitis ponitur.

Non est laudis superioribus obloqui. Nihil exoptimesco.

In quem cadit aegritudo in eundem timor.

Quarum rerum praesentia sumus in aegritudine eandem
impendentem timemus

nescio qua illa sit animi infirmitas.

Timiditatem et ignauias fugere.

Humanas res et cum tempore labentes despiciere atque
infra se positas arbitrari.

Oculus conturbatus non est probe affectus ad suum
munus fungendus.

Nullus est animi ratio bene uti.

Sapiens perturbatione animi semper uacabit.

Ad meliorem frugem reducere.

Est homo frugi.

Nullum mihi relictus aliud praesidium.

Est hoc iniustitia.

Propter temeritatem rem male gerere est stulticia.

Molus animi appetentis regere et sedare
In omni re moderatam seruare constantiam.
Aequalilem se praebere in omni re.
Nihil melius est terra oritur frugibus.

Est homo nihil.

Lusisse putemur si nihil obtinuerimus.

Corpus meum turgescit tribus iris quibus decore atque
omni orbatum laude recordor.

Est caput non recte affectus.

Membrum tumidum ac turgidum uitiöse se habet.

Animas inflatus ac tumens in uicio est.

Sapientis animus semper caret uicio, nunquam tur-
gescit, nunquam tumet.

Alicui malo gaudere. In inuidentiis incidere.

Prospectam fortunam alicui inuidere.

Rebus tuis aduersis magnopere dolere.

Est homo summa potentia summam fortunam.

Est ignarus quemadmodum rebus secundis uti queat.

Latius et diffusius haec aliquando sunt explicanda.

Nihil te est uberius, nihil ubi eruditius, nihil generius.

Omne malum etiam medioere magnum est.

Corpus est mediocriter aegrum.

Animus caret sanitate.

Laetitia immoderata est Voluptas aī elata et gestiens:

Sententijs quidem dissidemus sed amicitia coniunctissimi
sumus.

Mens morbo perturbata corporis languescit.

Ut aegrotatio in corpore sic aegritudo in aī
nomen habet.

Vis doloris origo pluribus mihi explicanda.

Causa efficiens aegritudinis haec est

Morbi causa inveni, curationem in nixentam esse
putant Medici.

Medendi facultatem facile reperiet medicus.

Vis aegritudinis causa in opinione est sita.

Est aī motus rationis exire.

Est praeter modum tua elata laetitia.

Est appetitus immoderata rationi nō obtemperans.

Stultitia nescio nite quas inmisit furias.

Vitus viribus opibusque repugnandus est.

Hoc quod datus ē vita tranquilli placidēq; studium.

Est homo tranquillus et placidus.

Aegritudinem à se repellere.

Est res tetra, misera, detestabilis, intemperantia,
velis ut ita dicam, remissq; fugienda.

Tantane res sceleris in corpore haeret.

Est solis luce indignus. Indignus q; luce intueat.

Corpus macie extabescit.

Lachryma peridere mihi genas.

Hac mihi casus inuepit.

Est mixtoratum malus.

Libris suis imperare non potest.

In regnum aliquem restituere.

Dolor dentium magna sane è carnisicina.

Est imperatum nec quinatus malus.

Oia repentina prauisus grauiora sunt.

Praemeditatio futurorum ^{malorum} lenit eorum aduentus.

Oia hoi humane meditata esse debent.

Perceptas penitus et pertractatas humanas res
des habeo.

Des cum secunda res sunt maxime meditari oportet
quo pacto aduersas arumnas ferant.

Nihil aia meo est nouus.

De id deputo esse in lacro, quicquid preter spem euenit.
Semper est eodem uultu eademq' fronte.

Est homo tranquilla et serena fronte.

Vultus est, ai uidet.

Aduerentes ai impetus diuturna praemeditatione
frangere.

Est malus opinionis non autem natura

Mala vetustate minus nequeunt.

Stulta est futuri mali meditatio inquit Epicurus.

Est miseria uoluntaria.

Abstrahere animus ab acerbis cogitationibus.

Arbitratur se esse in malis.

Illa consuetudo inueterauit.

Vetustate et temporis diuturnitate mala multum minuitur.

Qui rerum naturas utroq' uarietatem et humani generis
imbecillitatem cogitat, sapientia fungitur munere.

Tua sum consolatione sanatus.

Aduersos casus tranquilli et moderate ferre.

Tria humana sunt ferenda.

Hoc a me praestari non potuit. G. Jacobus G. G.
Hannoveria.

Hoc est in nostra potestate mentem a malis
auocare semper.

Hæc cogitatio me sodicat et exstimulat.

Alicuj stimulos ad sectandam virtutem.

Respirare nõ sicut ignes et facies adhibere.

Hoc a natura datus est.

Longinquitas temporis medicinam affectu doloris.

Fortunæ succumbere et cedere.

Fastidius vires frangere.

Virtutes in te excita, si forte dormiant.

Oia quæ possunt hoi enervare contemno et
nibili duco.

Temperantia me nihil turpiter facere patitur.

Quid est nequius aut turpius effeminato viro.

Conditionem postulat immortalis, qui mortalis
natus immortalitatem desiderat.

Hoc utendus accepi.

Ad bene beatè vivendum sola virtus sufficit.

Ut hæc in te natura duce.

Alicuius cogitationes traducere ad voluptates et
ad vitæ sandimonias.

Recte me interpretor sententias tuas.
 Magna uoce contendere.
 Me hac uoluptate feruituram confido in oi uita
 Plus habet uicundi quas neal.
 At re mortem nec deos extimesco.

Magna officiorum perturbatio consuetudine.
 Tua consolatione multis suis doloribus leuatus.
 Fortuna in me modo impetus suus conuertit.
 Stultitiam copiose accusari licet.
 Magnus tibi latus misit fortuna.
 Alios ad miseria mutare.
 Est reliquis omnibus uisiosior.
 Gloriosus gloria cupidus reprehendit.
 Auarus auarus reprehendere nequit.
 Ois agritudo uetustate et temporis diuturnitate
 foliatur.
 Cogitatio diuturna dolori potest mederi. non ipsa
 diuturnitas.
 Natura ipsa maroris terminabit modum.
 Nil opus est ista consolatione.

Linguas dolori statuit modus.

In luctu et maerore Vitae traducere.

Luctu confectus contabit.

Mea opinio vetustate exaruit.

Sedare, detrahere et suppressere agritudinem.

Non patiar hoc malus longius manare.

Cogitationes à malis ad bona abducere.

Nihil inopinati accidit.

Non tangitur iusto et debito officio.

Temperatas adhibere vulnere medicinas.

Aggravescit quotidie morbus.

Summa est stulticia, frustra maerore confiq.

Haec ratione nihil potest proficij.

Alicui stulticias detradere.

Sic res modo ire cepit.

Nihil hõis mihi reperio. Est summo loco naty.

Baiulus agere. Quid te frustra afflictas.

Omnem turpitudinem à se depollere.

Fortuna et corporis incommodis parum moverij.

Omnem respuit consolationem.

Magna fortuna et corporis sentio incommoda.

Sapienter moderate constantè, sedati ferre dolorem.

Lesio quo incommodo sim affectus.

Aegritudinem lenire.

In lenienda aegritudine magna est opus dextertate.

Videndus est quos quisq; curationem recipere possit.

A proposito aberravit oratio.

Nullus est malus quod facit turpitudine.

Nihil est mali quod turpitudine carcat.

Opinione sua aliquid alicui affingere.

Hoc nihil prauis esse potest.

Voluntario iudicio et opinionis errore hoc malus est contractus.

Lesio quid tenebrarum mihi offuderit Lutherana haeresis.

Totus est hoc voluntarius.

Nullus est peccatus nisi voluntarius.

Lesio quos morsus nri et contra thurculas sentias ex hac re.

Est tetus est turpitudinis facinus.

Everso trunco dirpes facile elidunt.

Ostius a literis habere.

Magnus est opus et difficile uictoribus fibras euellere.

Quid praclarum quod non idem arduum.

Phrases ex 4. lib. Tusc. questionem.

Res militaris a Romanis divinitus videtur constituta.
Progressio admirabilis et incredibilis cursus ad omnem excellentiam militarem brevi temporis est factus.

Regio dominata Romae liberare.

Literarum studia religiose colere

Est praestanti sapientia et nobilitate viri.

In conspectu haec omnia facta sunt.

Lutheri doctrina longe latius fluxit et disseminata est.

Liberalium artium doctrina a Graecis in Romanos pertransiit.

Non solum coniectura verum etiam vestigiis quibusque haec cognoscuntur.

Ad doctissimas philosophorum voces aures habet clausas.
Ad bonas admonitiones aures habet clausas.

Stoicam agilitatem et sapientiam mirari satis nequeo.

Sapientia expellere

Mentem a cogitationum intentione revocare et ad tranquillitatem traducere.

Clarior uirorum laudes ad tibiis canere.
Carmen ad alterius iniurias facere leges prohibent.

Supplicationem ad eum deorum pulvinaria militare.

Sapientia studio nihil praestantius, nihil excellentius,
nihil diuinius.

Missus est legatus ad imperatorem.

Obijt legationem ad imperatorem.

Nullam recipere partem attigit.

Amplissimas omni artium bene uiuentium disciplinas uita magis,
quam literis persequi.

Propter rerum magnitudinem et uarietatem copiose
satis differere.

Ab imperitis et rudibus non ea probantur.

Est res cognita perfacilis.

Inuitatus blandis uoluptatis illecebris, haec commisi.

Nihil unquam prolatum est melius.

Uoluptatis illecebras fugere.

Dicat quod quisque sentit.

Sunt hominum cogitationes liberae.

Nullius disciplina legibus astrictior est.

Nullius iuramini uerba magistri.

Quid in quacumque re sit probabile, maxime semper
requirendum est.

Ipse moras, uolucres, menses labuntur et anni,
— Ultima sit nescis quando futura dies.
Quid tibi si gemas omnes cumularis et aurum
Et tua tartareis mens crucietur aquis.
Et uia difficilis superas qua ducit ad oras
Promissis faciliis reddite illa Deo.
Saluantur pauci, nulliq; uocantur ad artem,
An quia sit paucis cognita uera fides.
Qui nullo uirgineo celesti seruare pudorem
Olia deuilet femineosq; choros.
Per mare per terras, mercator querit atq; auru,
— Tu coeli aeternas stulte relinquis opes.
Si posses uicium quam sit deformis uidere
Hoc dices monstro fatius esse nihil
Istae facile extinguet ueneris flagrantia tela,
Qui meminit gehennae qui phlegetonis aqua.

Et igitur multis paupertas utilis illos,
 Et ponens, ut ad artra volent leniozibus aliis.
 Præter virtute non est durabile quicquam.
 Divitiæ pereunt species quoque robur honores,
 Cuncta cadunt: virtus æterna in tempora durat.
 Quam fortuna nequit, nec tollere longa vetustas,
 Ut viuas comode: at non viuas prop. Adendum.
 Post uinã uerba, post imbrem nascitur herba.
 Cum fueris Roma Romano uinito more,
 Si fueris alibi uinito sicut ubi.
 Do tibi consiliũ muliebree respice uisum
 Post uisum, si su post risu tendis in usum
 Post usum tactu post factu tendis in actum. ¶
 Alterius rebus dolere secundis.
 Emulatio et in laude et in uitio esse potest.
 Emulatio est uirtutis imitatio.
 Emulatio est agnitio mentis, qua inuidet alteri
 bonis quo ipsi concupuerat.
 Est Zelotypus.
 ¶ Post actum factum post factu poenitet actum.

Hac aegritudinem multum exacerbat.

Magnas arumnas sustinere. In magnis arumnis vivere.
Est aegritudo cum maxima corporis vexatione
coniuncta.

Summa est expectatio melioris vitae temporis.

Febris corporis tremorem et dentium crepitus seorsum
afferre solet.

Paxore nimio mens est a loco nota.

Exanimatio comes est paxoris.

Hac conturbatio omnia cogitata menti excussit.

Magna est ipsius malevolentia.

Delectatio est voluptas auditus suauitate animi delimitur.

Aliter animi uerborum suauitate delimitur.

In calo summa est aurium, oculorum, tactuum, et
odoratum et saporum delectatio.

Animum perferre uoluptate gaudio.

Intolerabilis est hominis iactatio.

Insolentius se offerre. Omnis ira inueterata.

Traxit inimo odio et corde conceptas deponere.

Inexplebilis est rationis libido perditum hominis.

Intemperantia fons est omni perturbationum.

A praescriptione rationis, vel a recta ratione discedere.

Effrenatae aī appetitiones nec freni nec contineri queunt.

Sedare oēs suas appetitiones.

AD. Effrenata libido omnem aī status conturbat, inflammat
et micat.

Nihil inconstanter nihil moderate nihil turbide unquam fecit.

Fervor iste et aī concitatio inexterauit.

Tanquam in uenis medullisque uitius hoc insedit.

Varia sunt agrotationes et morbi.

Cogitatione quidem inter se differunt, et ipsa uicio copulata sunt.

Cuius est concupita pecunia continuo ratio tanquam Socrati-
ca medicina est adhibenda.

Socratica medicina omnibus cupiditatibus facile modo debet.

Inhaeret pestis illa in ipsius uisceribus.

Malicia numquam in ipsas uenas permanauit.

Auaritia inextera ex animo euelli non potest.

Ois mulierositas remis uelut ita dicas fugienda est.

Est uisandum id est ofendi hominem.

Inhaeret pernitens, insita sunt nouissima parentis dicta.

Sua bona obliuiscere.

Patria bona decipit et obliuiscit bona.

Forum cupidinarium.

Est admodum frequens in foro cupidinario.

Praeterea iratus esse, suus iracundus.

Angitur miras in modum.

Aliud est esse amatorem, aliud amantem.

Valde proclivis est ad omne genus vitiorum.

Proclivitas nostra magna est ad vitia.

Est invidus, malivolus, lividus.

Ad agrotandum filius meus valde proclivis.

Est facilis ad omne virtutum genus.

Morbus est solium corporis corruptio.

Agrotatio est morbus cum imbecillitate.

Propter corporis imbecillitatem remire non possunt.

Tanta est membrorum distortio et deformitas, ut

Esopus referre videtur.

Ex nimia corporis conguassatione et perturbatione
in morbum incidit.

Integra valetudine lecto decumbere ignorans est.

Vitiositas est inconstans habitus in tota vita, a se ipsa
dissectans. Longe abest a sapientia.

Est in eo apta quaedam figura membrorum cum coloris
quodam suavitate.

Magna est huius orationis efficacitas.

Est summa laxa tui ingenij.

Si valentes morbo tentari non possunt.

Est leviter morbo tentatus.

Insani sapiens nomen feret, æquus iniqui ultra quam
satis est virtutem petat. Horatius:

Omnes aspernarij. Incidere in perturbationem.

Aculei et ingeniosi fardul et rariub in agritudinem incidunt
et potius recreantur, hebetes non ita.

Hebetes facili perturbantur.

Est quid effocatus et mane.

Nullus habet humanitatis speciem.

Cicania difficulter euelli possunt.

Enucleate de aliqua re disputare.

Et scrupulosis scotibus enavigavit oratio.

Hunc reliquus orationis cursus persequamur.

Pro rerum obscuritate satis dilucide illa sunt disputata

Hæc diligentius sunt cognoscenda.

Virtus est et affectio est in quibusque laudabilis efficiens.

Vis vitiositas virtutis est contraria.

Motu est totus debilitatus.

Stimula appetitione inflammarij

Est quædam et impotentia.

Ne scioq impotentia et hoc fecerim?

Quid est non miserius solus, sed etiam fardul et deformis
quas dolore nimis debilitarij.

Tanta superbi loquentia est praedita ut sit intolerabilis.
Est communis pena stulticia.

Ab omni recta ratione mens mihi abhorret.

Laticia gestiens, parus differt ab amentia.

Proverby locus hoc obtinet. Est homo nauis.

Limis magnifice de aliquo loquij.

Est sibi ipsi placatus.

Nulla labore, nullisq; molestijs frangit.

Limis sitienter aliquid appetere.

In re futili nimis gestire.

Nihil ei magnus videtur in rebus humanis cui aeternitas
omnium totius mundi nota est magnitudo.

Sapienti nihil impronius nihil inopinatus accedere potest.

Oculorum aciem nimis intendere.

Quemcunq; casum fortuna inueperit moderate et quiete gerat.

Limis ardenter aliquid cupere.

Ita metu est oppressus ut mente usq; constet.

Plurimas operae in hac re posui.

Repulgas tanta Turbatq; et concitatq; uis se cohibere non potest.

Ipsa sibi humana inuicillitas in dologet.

Nullus uisus consistendi locus.

Hoc ipsus se se odiosus est.

In lubrico consistere. In lubrico uersari.

Nihil putat esse severius sine aliqua iracundia acerbitate.
Nullus habet iracundia aculeos.

Qui irasci nescit vir minime esse videtur. Perq[ue]
Somnus capere non potest vacuo Stomacho.
Et Somno suscitarij.

Cui non sunt audita Demoxtheni vigiliae.

Obitios^{ant} lucana industria studiis de somno exhalat.
Sive flagrantij cupiditate in nullo studio progressus facti.

Sive summo cupiditatis ardore nihil laude dignum efficiunt.

Ignaviae et tetae et immanis bellus fugiendus pulo.

Magna peccatorum impunitas data videtur.

Magna est ubi impune peccandi licentia.

Mortem conscientia factorum videtur;

Homini calamitates sublevari.

Longius mens humana progredi non potest.

Quid Stomachari. l. in fac gladiatoris.

Gladius accommodare lateri. Gladiatoria iracundia.

Magnus attali hostibus terrorem. Manu conferere.

Ad pugnas aliquem provocare. Leniter et quiete respondere.

Iracunde et rabiose aliquid facere.

Vtore i. Et eo minus accidit contrario.

Nulla fortitudo rationis est ex pub.

Hæc iudicio et constanti animi sententia constituta sunt.

Tua ad furorē mortemq; hōies ducit.

Lux indiget fortitudo Stomacho.

Aegritudinē nonnihil concedendus est.

Omni ai perturbationem placatione abluere.

Turbulenter res aduersas ferre.

Non est illa ratio ad uulnūs adhibenda.

Haec est ad mouenda curatio.

Vir bellator indiget fortitudine.

Lacesso hominem et furentem uicibus.

Satis sum instructus, paratus et armatus ꝑ me,
non ego tua opera.

Est res formidulosa. Huius rei nullam habeo notionem.

Est res ꝑ se uictiosa.

Aliquem auocare ab auaritia et intemperantia.

Aegre fert nihil in se esse uirtutis, nihil animi, nihil honestatis.

Quicquid a recta ratione auersum idem est uictiosum.

Ut omne carum olet, sic omnis turpis insanit.

Disouet illa res libidinem. Omnis libido est tollentia.

Nulla est ira caelorum infestus malus, quod non hu-
mana natura patiendo ferat.

Multa haec de re fusi et late disserere possem.

Via humana virtute inferiora sunt putanda.

Sunt haec ex errorum orta radicibus.

Vites circumcidere et amputare.

Multis est implicatus erroribus.

Magna est afflictus molestia.

Vis cachinatio est vituperanda.

Legat Stoicus sapientem affici posse leticia.

Simis exultans gestiensq; letitia turpis est.

Effusio rei in letitia inuata est. Ridere concessus e.

Nefero quam immanitatem et feritatem praefert.

Ex alicuius malis magnas capit voluptatem.

Latus sum laudari me abs te laudato viro.

Ea praecelara laus, qua ab alijs proficiscit, qui
ipsimet in summa laude uixerunt.

Imnes nutus sui domini obseruat.

Ad nullus ipsi miserit. Digito ianuas impellere.

Argento aliquem delinire. De improviso me appropit.

Alicuius complexus adoptare. Hodie me totus tibi tradas.

Fortunas ipsam anteo fortunis meis.

Sum ipsa fortuna fortunacior.

O praeclaram emendationem, vita poëticae qua
amorem flagitij et lenitatis autorem in consilijs
Deorum collocandum putant.

Flagitia nunq̃ probanda sunt.

Quanta miseraxum incendia excitasti mihi.

Sinamul ipsum ludere.

Deformem, quis unquam amat adolyscentem, aut
Sexem.

Impudentia et ebrietas principis om̃s flagitij:

Pudicitias suas fueri. Scipius continere et coercere
tibi maiorem licentias concessit quas mihi.

Est res amatoria. Est carmen amatorius.

Nullus est amor in re eius natura sine sollicitudine,
sine desiderio, sine cura, sine suspitione.

Iste amor non multus abest ab insania.

Apollo sancte fer opem.

Propter suam libidinem nihil nisi flagitiosus meritis

tempestiva adhibenda est curatio.

Abducendus est aq̃ ad alia studia et negotia.

Clauo clarus eicere.

Cuius ratione nemo insanire potest.

Nulla penitentia nisi voluntaria deo placet.

Quae iurgius existit inter uos.

Aut uenas gentias te impudentior.

Gravissimas contumelias in aliquem intorquere.

Honori meditari penas carnis.

Alieni or contumere. Exijt de potestate mentis.

Subtrahendum est in quem impetus conatur facere

iratus, dum se ipse colligat. Haudum se colligit.

Haudum ira deseruit. Iuvenit ardor modo deseruit.

Nil esse secundum naturam quod sit repugnatio rationi.

Vix a se magis abstinet.

Vir perturbatior est in opinione.

Fidentia est firma ad confisio.

Natura sua est inuidus.

Natura hominum ex forma perspicere potest.

Proclivis ad febrim.

Natura non culpa vitiosus est.

Laborat oculus lippitudine.

Nil aut maius aut utilius esse potest.

Aegritudine se dedere.

Est afflictus, arvensus et clamitans.

Fortuna factus esse videtur.

In hoc est fons miseriarum et caput.

Radice omni malorum stirpibus vellere.

Dehinc te sanare.

Tradidit se philosophia studio excolendus.

Bene beateq; uiuendi praecepta ex philosophia
sunt petenda.

Phrasae ex 8. lib: Tusc: Questionuz.

Hanc rem praec omnibus maxime probo.

Virtus ad beate uiuendum se ipsa est contenta.

Difficile est dicere quas uaria quamq; multa sint
fortuna tormenta. Elaborato aliquid facere.

Est hoc probatu difficile.

Nihil in philosophia grauius, nihil magnificentius
dici potest.

Multi hoc anno ad philosophiae studium se contulerunt.

Omnibus rebus posthabitis fortuna se in optimo uita
stata requirendo tradidit.

Spe beatae uita omnes tenemur.

In suis diuitijs putat sibi satis esse praesidij ad bea-
te uiuendum.

Nihil praesidij habet in suis parentibus.

Praeclare operam suam ponere.

for,

Fortuna est famula virtutis et perissegua.

Non est tantarum fortuna virium, ut se ipsa
videat.

Virtutis fiducia vitandus est ad spem beate vivendi.

Vota videntur facienda pro salute recuperanda

Sed fortuna vehementer me exercuit.

Difficil sua sententia.

Humani generis imbecillitatem fragilitatemque
existimo. Seipsum castigare.

Ex sua mollicie alios dijudicare.

Hac res me a recta ratione detorsit.

Statura vitiosa hanc a recta ratione detorsit.

Propter abusus non est tollendus rectus usus.

Obsone carna vel prandio. *Id est prandium et id est
vassum offerre magis.*

Fames condimentus optimus.

Magnam est vestigial parsimonia.

Præfari venias *Quibus hanc singulis bittis*

Contra fortunas
Vos aditus hostibus intercludere.
Nesci attentissimo consilio salutis remedia ^{circus} ~~conspiciunt~~.

Speris instantis victoria fluctuat.

Danubius aqua liquore satis conspicuus.

Esse et itineris furore percaesatus fluminis corpus
meus immersi.

Miseriordes et Liberales optime profecto consensu
vni, benignitatis cognomine omniq; suauitate, iucun-
ditate ac laude decorandos censeo.

Adio peregrans constantia sua propugnator exti-
sit, ut non dici queat.

Tyrannus iniusto subiectorum cruore manus suas
contaminare perseuerat.

Totum consilium ab eorum contemplatione oculos auertit.

Filium honorifice excepit, regisq; muneribus donauit.

Fores reserari iussit.

Sacerdotes altaria dei immortalis numini ^{Volent} consecrari
quid hoc fructu maiestatis excelsius? quid numine
omnipotentis iucundius? quid consecratione illa
praestantius?

In profundis ultimarum miseriarum abiectus.

Ex ipso vite discrimine, beneficio vix opt: Max: emerit.

Est senex meritis et signalore oblitus.

Christi claritate uidei ois obtacati, abiectis armis,
attoniti et trementes fugerunt.

Calamitas huius misera uita oculos hominum perstringit
atq; aios comminuit.

Compressus est itaq; atq; constrius tua dira sati necessitate.

Nulla arma quantumuis aspera illig diuini animi
perseuerantias flexu atq; mouerunt.

Est exiguum uiri patrimonium, aschidi continentia
mores, modica clientela, domus ambitioni clausa,
paterni generis una magis, minime blanda frons,
sed oib; numeris perfecta uirtus, qua quidem efficit,
ut si quis sanctus et egregius adolescentem significare
uelit, sub hoc illi definial.

Et dementia Lutherani prolabuab; ut uoluptatem omnem
bonis operibus proponant.

Tu me tuo pede uelutis. Du uenimus q; / my in ysaell uo. indn.

Arma misista, districti gladij, et dignisq; teloruz, et aduen,
tantis equitatus fragor, et concurrentiuz exercituz impetus
mih; aliquantuz terroris incubit.

Salutandi gratia preceptatus ad hoim uenit.

Afrocitate rei commotus.

Querm officina crudelitatis deprehensus.

Dubio mentis iudicio fluctuat.

Non preterit me Chariz: frater, principatus tibi hoc in
genere laudis assignari oportere.

Totuz hostiuz agmen, mitatigabili pugna sustinuit.

Tutus natandi iuentuz habeo.

Viris puella lumine virtutis preferenda.

Sua dextera omen uictorie rapuit.

In hoie tantq; ai uigor fuit, ut regē nigenti exercitu
shipatus, euz paucis mueret, et obtinacatus armis
exeret.

Clarissimus quisq; iuuenus, pro amplificanda, et tuenda
patria, plurimuz laboris, ac periculi sustinuit.

Deforme sibi existimat, quos dignitate prestaret, ab
ijs uirtute superari.

Hoc tam misero, tamq; luctuoso tempore ille uirtutis
suae oblitus ē.

Defunctus est honoribus.

Splendorem et ornamenta vitæ præterita retinere.

Est novitate rei, et magnificentia cultus, et ipso au-
dacia genere commotus.

Quis cubitaret, quin illas admirationem magis risus,
et in omne contumelia genus conversari essent?

Non expectari hanc invidia maturitatem.

Barbam meam feruleenti mihi gladius vehementer icta,
capite inflixit.

Capi virtus nescit, Patientia dicitur ignorat.

Fortuna succumbere tristis ei fato duco.

Reddendus est Romanae eloquentiae debitus gloriae
ac laudis titulus.

Hæc historia omnes superaret fidelem, nisi oculatus
spectatae fidei testes adhuc superessent.

Quantus beatitudinis tuæ rumor diversa
populorum ora Compleverit, poteris videre. f.

Pennatis pedibus, ut aiunt, charitate et voto te
salutavi et etiam Complexus sum. f.

Gratulor tibi, et nascentem amicitiam, ut dny con-
federare dignetur, precor. f.

Formula Laudandi Viros.

Tua Virtus Spectata et nobilitata, non solum natura
corroborata, verum etiam disciplina putatur.

Summa est in te dignitas generis, industria, ceterarumque
ornamentorum.

Fingit te ipsa natura ad honestatem, gravitatem, temperantiam,
magnitudinem animi, iustitiam, ac veram omnium virtutum
magnam horumque excellens: his etiam accedit doctrina.

Hoc ex sermone hominum recentium, sed ex antiquius uetustate
eruenda est memoria nobilitatis tuae.

Hae est una via, et laudis et honoris et dignitatis, ab
omnibus viris et sapientibus bene constitutis a natura laudandi
ac diligendi.

Hae mira laus est, quae non poetarum carminibus, non
antiquius monumentis celebratur, sed prudentius iudicio
expenditur.

Natus est tantum flumen ingenij, nulla scribendi aut dicendi
tanta vis, tantaque aequa, quae non dicat exornare, sed
exornare (Carole) sub tuas gestas possit.

Tu in nobis Viri cui summo imperio et potestate uergeris,
in qua tuae Virtutes consecratae et in decem numero
collocatae esse uidentur.

Omnes qui istuc uenient, ita de tua Virtute, integritate, inuicem
tate commemorant, ut in tuis summis laudibus excipi
aut unquam iracundias.

Vera

^{spiritu} ^{habe} Vera quidem laude probitatis, diligentia, religionis, neq[ue]
 me sibi, neq[ue] yuencuas antepono, amoris uero erga me,
 eius à fraterno amore, domesticosq[ue] dilecti, sibi primas refero.
 Ora in te sunt, quæ aut fortuna hominib[us] aut natura largiit.

Tu simul ac pedem limine exulceris, oes prope ciues
 virtute, gloria, et dignitate superasti. Cic:

^{quis} ⁱⁿ ^{laude} ^{laus} ^{est} ⁱⁿ ^{laude} ^{uixerunt}
 Laus huius laudari, me inquit fector apud Hænicus,
 abs te laudato vivo: ea est enim perfecta iucunda laus
 quæ ab ijs proficiscitur, qui ipsi in laude uixerunt.

Te benevolentia et fama ad Deos immortales usq[ue] sustulit. Cic:
 Post genus homin[um] natus hanc reperit, qui nullis præmijs
 propositis vitæ suæ felis aëstus obierunt.

Sempiternus decus nois hui[us] constituit.

Quid tuas constantiæ vitæ, commemorem! quid dignita-
 tem, liberalitatem, moderationem in privata tibi rebus,
 splendorem in publicis?

Quem unquam Virum, tam immortal[em] virtute præditum
 uicimus, qui nullo præmio proposito, oia pericula,
 summos labores, gravissimas contentiones inimi citiusq[ue]
 suscepit? Sed r:

Vagatur nomen tuus longè hui[us]: sedem quidè stabilem et
 domicilium non habet. M. M:

Et quidem tu om[n]i disciplinarum Sator sanctorum ac m[od]i
 virtuti, et rerum experientia præstans.

to mo.

Homo ornatissimus, loco, ordine, nomine, Virtute, ingenio
et copijs.

Nullus te aut officijs fidelorem, aut copijs locupletiore
aut auctoritate grauiorem in orbe terrarum
esse existimo.

Summo es splendore, ingenio, gratia praeditus.

Es disertus et omni doctrina et virtute ornatq.

Hic Senator Urbis splendor, ordinis decus atq; ornamen-
tus, iudiciorum, exemplar religionis antiquae.

Est praestans et incredibili robore ai septus.

Istius vita est tranquilla, quiesca, remota a procellis ini-
uriarum et huiusmodi iudiciorum anfractu.

Erat in eo summa eloquentia, summa fides, summa
integritas, auctoritas tanta, quanta in homine
quoquam tenet.

Erat in eo existimatio, dignitas, grauitas, honestas
ai magnitudo, optima fama, amplitudo, hone-
sta opinio, constantia.

Nemo te domior, iucundior, commatior, moderatior ad om-
rationem, et huius civitatis genere, honore existimatio-
ne et pecunia facile princeps.

Qua est ora, qua sedes, qui locus, in quo non exlati huius
eius fortitudinis, tunc vero humanitatis, tunc consilij impressa
uestigia.

Est incredibili quaedam atq; mandita ac fœne divina graui-
tate, constantia et virtute præditus, in oī genere ac
uarietate artium, etiam illarum, quæ sine summo otio
non facile discuntur.

Est summo loco natus, summo ingenio, summa virtute
officiosissimus et gratissimus.

Est magni animi semper, et ad oēs casus ferendos constantis fortis.

Est omni liberali disciplina politissimus, minime ambiciosus,
minimè in rogando molestus.

Hocem modestus cognosces, et prudentem, et à cupiditate
omni remotissimus, præterea magnilaboris, summæq;
industria.

Virus bonus, magnus hoīem, et in summa magnitudine
animi, multa humanitate temperatus veridicus.

Tatissima generis laus est virum collaudare, qui iustus
fuerit, et moribus optimus, ac eundem vocare nobilem,
sed huiusmodi uel unus inuenire difficile est, et inquirantibus
ipsum inueniri haurit.

Multa uestigia antiqui officij nite remanent.

Tu impleuisti totus orbem terrarum noui tui gloria.

Solamen per orbem terrarum celebratus sermone nibe et
scriptis, optingui nulla uetustate posse intelligi.

Phrases ex oratione pro Rege
Deiotaro.

86

In oibz consilij grauioribz prudenti opus est deliberatione.
Non uidetur hoc neq; usq; neq; aetas tua postulare.
Indis diendi uox nihil commoueri soles.

Quantus dei clementia ai tibi affert ad salute conse-
quentiaz tantus peccatoris magnitudo detrahit.

Quantus laudis et gloria cupiditas affert, ai ad stu-
dendum, tantus laboris magnitudo detrahit.

Pro capite alicuius fortunisq; Dicere.

Oes fortunas tuas mirantur et

Est hoc ita misitatus ut ante hoc temp; no sit auditus.

Ornare aliquem laudibz et honoribz.

Pro perpetuis tuis no seluz in me uerumq; in ani-
uerfaz nostraz familiaz meritis immortales ago
gratias. Et atrocissimuz Crimen.

ffois crudelitate oes ferrent.

Rei indignitate oes commouentur et portuerebant.

Tanta est rei indignitate, ut ferri ne queat.

Crudelis es, ne dicas sceleratus et impius.

In discrimen capitis aliquem adducere.

Senectutem suorum parentum tueri.

Comendationem meritis ætatis à pietate et oī
vitæ sanctimonia ducere.

Comendationem meritis ætatis à scelere et im-
pietate ducendas fratres furcifer.

Pecunijs aliquem corrumpere, largitionibg, prænijs.

Ad crimen aliquem impellere.

Fugitivj et nec videre, nec verba audire possus.

Est nostra familia amicissimj.

Regijs conditionem adeo afflicta quis nō doleat?

De fortunis suis magnopere eximesco.

Dolor in questionibg veras vocem elicere solet,
Etiam ab invito.

Tormentis aliquem interrogare. Qui voluntarij
questionibg aliquem subire. Præcipue frug.

De reo tormentis in aliqd querere solet magistratj.

Quod reus iniquus, sua sapientia est agnissimj.

Facinorosi consilijs mirè contra vitas alterij:
id est conspirare in alterij necem.

Si hoc forte ipsis consideres grave non est.

Nemo ferè qui sui fericali iudex est, nō sibi
se agnoscere præbet quæ reo.

Mores majorum Remp: administrare.

In equalio vehementer est torul.

Postquam te penitus cognovi timere desinny.

Proclaus singularisq; natura tua magnas mihi fruit sp̄i.

Uxorior huius loci insolentia.

Uxorior huius tanti confessus insolentia.

Insolentia huius satis mirari nō possus.

Intra domesticos parietes se exercere.

In maxima hōim frequentia oratorum Audia nō solet.

In uestris oculis, more multaq; acquiesco.

Te unum intueor, atq; ad te unum ois spectat mea
oratio.

Magna est affulget obtinenda veritatis.

Magnas mihi a veritate mi dicendo populi concussus
affert.

Omne aetatem in bellis consumpsit.

Quis ei Regi nō fauere, cuiq; in des ordinis et doli
summa optant beneficia.

Caelus ipse est testatus. Quid mihi ai ego existimat.

Tam copiosus ad dicendū argumentis ut nullo modo
mihi deesse possit oratio.

Legis in gemis, neq; usu, neq; experientia rerum
quicquam habet. Eni si mi. y robor. Dolypalle.

In aro cyulcerato facile uicibus crimina insidet.

Ne fatiaris hanc de me suspitionē in aro
insidere tuo.

Est aig epulceraty.

Nulla in me iracundia particula residet.

• Terogo et quasso per fidem constanti, et
clementia tua, ut me hoc meli liberet.

• Per dextera ista iuro me nunquam tibi infuturum.

• Vetus hospitium renouare.

Claud: Ferrea lasciuia mollescent corda sagittis.

Misere vtile dulci.

Sola aurium delectatione allecti, ut contra catho-
licas veritatem interdu sentiant.

Lectiois obscuritate ac difficultate perteriti.

• Nec lucubrationes tibi dicere melitueras, nisi
morte praeventy parous huc ad feliciorum vitam
migrasset.

Patrem no tanty corpore, sed et ai dotibz optulisti,
me agis.

Nec ut deus colebant, ne dug ut Regem venerabant.

• Queroraz iuvenis aequina certatim michi occu-
runt, et ab illis applaudentibz ita excipior,
ut resoret magnis applausibz affice.

fn

In hoc puero tanta videtur uirtutibus argumentis
ostendit, ut dici nequeat.

Tua praecara facinora ac fortia facta nulla uel
state obiterant.

Parentem optatissime representat.

Acri ac prope diuino eminet ingenio.

Ostendit in hoc adolecente quas optinas frugem
haec spondat seget.

Et suis familiaribus bene mouentibus indulgentissimis.

Non ignoro hos meos labores morsibus detractorum
subiiciendos fore.

In hoc cardo rerum pendet.

Quid hinc diminutus & hic completus est.

Seruo de aliqua re conuerti.

Hic is admiror ingenij ad quiduis apti felicitatis et
in scribendo industriae.

Hoc munusculum tenue, iam diu tibi promissum ita
accipias uelim, ut sit perpetuum meum inter studij
et amoris, quo te semper a puero huc complexus,
qualecunque monumentum.

Murus aeneus sana conscientia?

Suspicionibus e' adhibenda securis.

Sal vite amicitia. hoc e'. Insula e' vita sine amicitia.

Sublata sapientia, caeca e' vita nostra et in densis-
simis tenebris destituta.

Sustentaculus fortuna e' Virtus.

Nihil e' tam imbecillus, aut senex, quod no' possit
aliqua nocere, sed prodigiū difficilimum.

Nemo explicare debet vires suas nocendo, quae ara,
neq' morsus possit horū nocere.

Cor ingenij et mentis e' sedes.

Frivolitas et Vanitas sapissimè Virtutib' successit.

Colombi oculi in serpentino corde.

Nihil aliud e' potentia in stulto, quae gladij in
manu furentis.

Præsens Vita nihil aliud e' quae peregrinatio.

Nulla virtus magis decet princeps, quae
prudencia.

VIIII

Virtus inimicis fortuna crescit.

Domitrix omniū patientia.

Præclara virtutis actus facit nobiles.

Sal: Non viribus, aut uelocitate corporum res magna geruntur, sed consilio, auctoritate.

Autoritas rerum periculis telus.

Vera fortitudo est, iustia colubere, fortia despiciere, nihil nisi probitatis timere iudicium.

Malitiosus est inuidias ferre, et tunc molestus, nihil habere inuidendum.

Concordia vita humana.

Opinionum commenta delet dies, natura iudicia confirmat.

Fama pluris quas oper.

Virtus pluris quas fama.

Oia tempore contabescunt et decidunt præter Deum et Christum, quibus ille immortalitatem communicauit.

Subiecta dei maxime consistimus.

glosa

Gloria uento discutitur.
Sala: Inuidia ex opulentia nata e.

Multa cura et sollicitudines suscipienda sunt, multos labores ad eundem constitutis in dignitate aut honore.

Uirtutis radices altae.

Uirtus, aut eius aeternus praemium, diuitiis aut honoribus, aut quibusuis humanis affectibus praefereendus e.

Nec in felicitate attollendus e animus, nec in aduersis contrahendus.

Verecundia terminos excedere

Finis in omni re spectandus est.

Uideat - ab hominibus, si eas res te extollas, quae tuae non sunt.

Ad omnium liberalium, artium cognitionem solida, damque ac ueram eruditionem aperire ac seruare uis.

Et uelut rosa flores cum pulcherrime in spinis nascuntur: sic ex durissimis et duriorum laboribus, percipiuntur fructus multo suauissimi.

Eruditio in ueribus sobrietas est, senibus solatium, pauperibus diuitia, diuitibus ipsis ornamentum.

Phrases ex V. Magimo
hinc inde descripte.

90

Manus uinciendas hosq; tradere.

Homin. oculis, subiectus est triumphus.

Candidas togam turpitudinis maculis obsoluerunt.

Perditus Luperia Vitae agere.

Haec flagitia non oblitentur

Mortis erubescendo genere consumptus es.

Amore perditio uulgatissima meretricis insani.

Abdumine deuocatae fadae ac sordida intemperantiae spiritus reddidit.

In maximo ingeniorum et amplissimorum civium
prouentu, summus auctoritatis atq; elo-
quentiae praedus obtinuit.

Vobis, Septimae adiectiorem et obsequiorem, Vitae exigo.

Conferre pedes, deformesq; umbras in q; ma-
gurgite turpitudinis rauerunt.

In cultu, caterisq; Vita Ribu, aliqua ex
parte sibi indulgere.

Non puto eo malitatis uentus, ut de mea
innoentia querendus sit.

Uterq; nostruz inuidia magis, quaz pecunia
luculentior est.

Non fatigabor eiusdem facta identidem referendo.

Amona caritas noui temporis mirabitur.

Acerimis dijs latira cingere.

Regia mercede corruptus est.

Ephorus igitur e Viribus maxima laude.

In aduersis reby quid aliud e, quaz sarricentz
fortunaz, in adiutoriuq; sui pudore uictoz
conuertire.

In comparatione communiz Auditoruz, alio
quanto se superiorem esse confidere.

In solentia crimine carere.

Tunc elucubratus opus p omne aej tempus
plenis gloria uelis fertur.

Scripta illig, nitra primas memorue metas
corruerunt.

Hac imagine nihil praestantis nihil admira,
bilis humanae fabricata sunt manig.

Hoc dira minus huz memoria, hoc e notatuz.

Uitij circumspicientj ante dia se illig con,
stantia offerit.

Impis decretj autorem, funditq dolere gchitij.
Castremis onustuz in eius huzq tradere.

Consiliuz execuluzq suz de rebz iuz dicitis.

Pluribz comminationibz iraqdusul.

Uinguaq a consely salubritate recessit.

Pestiferis blanditijs praeceptus populi fauor.

Summa cupiditate ferij.

Sicut parentes mortem mimitatq, nunqz tanq
efficient ut propter hoc exiguuz vita spa,
cuz, iuzq perday.

Domestica quies seditionum agita fluctibus.
Præque consuetudinis auctoritas more tempo-
ris conuellitur.

Plus ualet quod violentia cogit et necessitas,
quæ quod suadet et præcipit uerecundia.
Instabat mihi toruo uultu miras profundens am-
plissima potestas.

Coactus est eo loqui consistere ubi principum ciuita-
tis phurbarij frons solebat.

Officia quibus tenebris retrahitur, ut portentis
exécrabilibus audata repulsi.

Ut humilitas amplitudinem uenerarij debet, ita
nobilitate fouenda magis quæ spernenda
bona uiculis nouitas est.

Pro partibus alicuius exiubare.

Prosidio alicuius interceptus.

Uitæ hæc conditio uita opus est.

Sullo salutis beneficio, nec mortis supplicio ad-
duci potuit, ut hæc facias

Sine ullis imaginibus nobile, animus et idem constantia
propositus securus est. Anno i. s. gr. die Veneris
post Reminis.

✱

Phrases ex varijs authoribus desumptæ.

92

Nova affinitatus.

Affines dicuntur, qui nõ sanguinis, sed matrimonij conjunctione copulati sunt.

Que sunt igitur usitata vocabula affinitatus?

Maritus & Uxor: *Tota sunt nomina:*

Socer: Uxoris mee pater est mihi.

Gener: Filia mee maritus.

Socrus: Uxoris mee mater.

Nurus: Filij mei Uxor.

Leuir: Mariti frater. *Leuir dicitur ab Uxo-
re, ut Helena Hectorem Leuirus uocat, quod esset
nupta Parisi.*

Fratræ: Fratris mei Uxor.

Glor: Mariti soror.

Vitricus: Matris mei maritus.

Noverca: Patris mei Uxor.

Prinigi

Tabula Affinitatum.

Prurignus: Uxoris aut mariti filius.

Prurigna: Filia alterutrius.

Rivalis: Qui amat eundem.

Pellex: Qua amat eundem: Ut Thraso rivalis
est Phaedria, & Europe pellex est Iunonij.

Sequuntur Phrases ex varijs decripte
auctoribus.

Joannes & memoria ualuit plurimum, & est unus omnium
diligentissimus, praesertim in ijs rebus, quae amicorum interunt.

Quod autem tantopere tua omnia mihi communia esse
extenderis non erat opus, nam tuus erga me nimis
iam pridem noui & filij meus ignotus nouo.

Immortali Deo, mortales habeo gratias, quod te pa-
tre gratissimo, optimoque viro dignum se praestiterit.

Quod autem caput bonis artibus etiam a nobis institui-
rem nunciat non ingratus.

Quod si omnino ad nos fortasse venire institueris, tibi
ades paterna nunquam occludentur.

Trag
13

Itaq; in eaz flare sententiaz eraz deductus, ut credere te
nihil omnino responderes.

Dicitur in eaz spem precio emenda nequaquam censeo, in
hac praesertim temporis pernicie.

Duz amicus his obsequor, ductus ingenij spe, captusq; promissis,
incertis fortunaz, certis, ornatissimisq; commodis
anteponi. Nihil delictus videtur.

Non solus viros tibi concilias, sed mortuos quoq; red-
dis obstrictos beneficio sempiterno.

Aurora Musis amica est, apta studijs.

Extrema dementia est, discere rediscere.

Contentione immodica, nonnunquam obruntur ingenia
discuntuz.

Satietae eaz orbz in rebus, tuz in litteris nihil premi-
ciosius. Hoc habent enim exaditoruz viro-
ruz, summo ingenio, summis vigilijs, alucubra-
ta scripta, ut mille relecta, magis magisq; place-
ant, semperq; admiratorij suo novuz miraculuz ostendant.

litter.

Litterarum tarditatem cō sero equiore aīo, quo
magis me uideo sanerari caruz moraz.
Littera tua erant perhumana, ac plane indices
tua erga me caritatis.

Tu mihi feceris rem gratissimaz, si quid noui signi-
ficaris, quod uel gratis sit uel nostra int̄ sit audire.

Tantum me tibi debere int̄telligo, ut ne uitaz quidez
ipsaz, in mea magis, quaz in tua potestate positaz
esse uelim. Itaq̄ imperari sit. tuuz, pro ue-
luntate oīa, parere autem meuz, euz oī integri-
tate, ueneratione, industria.

Reliquuz ē, ut tibi persuadear, tua apud me beneficia
oīa, fide bona, eaq̄ nō migrata esse deposita.

Feceris igitur p̄ beneuolentiā nostrā, si tali me desi-
derio quamprimum leuabis: quod ut facias, etiaz
atq̄ ab te peto.

Quod nihil ad te scripserim, post meaz a uobis abitio-
nem, honesta quaedam occupationes mea carozaz

preu

praestiterunt. Itaq' rogo te, mihi ut ignoscas,
tibiq' persuadeas me unum esse, qui tanto te amore
complector, ut alius magis non inem.

Te incredibili quodam litterarum ardore flagrare minime
dubito non vulgaris amice, hortatione nihil opus
esse puto, sed eius, quae ingressus es uia, duc mo-
do ac lingua iudice.

Id quod mei officij esse iudicauit, uidelicet, ut tibi huius
non modo multis modis copulatissimo, uerumetiam
iacundissimo uestigia, quibus ipse a puero essem
ingressus, demonstrarem. Quae si tu pari cura
accipies atq' ego dicturus sum, futurus confido, ut
neq' me monuisse, neq' te paruisse praesentiat.

Plinius: Omne perire tempus, quod studio non impertias.

Non dubito, quin nihil sit artius reconditarum, quod
te fugiat.

Plus delaximus et singulari obseruantia uinum colui, et
summa ueneratione extinctum prosequor.

Est

Phrases et

Est enim mos hoc tempore, ut ij solus munerentur, &
quibus maiora quaedam premia ac munera expectantur.
In communij periculo, commune item oportet esse q̄siliuz.
Quod qui facit, ut reprehendi nunquam iure potest, ita
peranduz ē, ei oia ad votuz, iuentura & recti.

Hōies perimstas habent quarendi apud te causas, quos
ut ea facilitate audias, qua etiaz ois iniuria laus
sitor semp̄ consecuisq̄. tuaz sanctitatem etiaz atq̄
etiaz & rogo & oro.

Cuz mihi facultas nunciij offertur, cui tuto & commode
committere illud possim, libentissimē morez geraz &
tibi & N. quod eo faciaz libentius, ne uidear uelle
me alijs potius gratificari quaz patria cui
prima beneficia post Deuz debentur semper.

Haud facili quenguz inuenies N. qui & sapiens iū
silij, & fortunatus, fortuna enim & sapientia aduer
santur inuicem semper.

Amor

Amor & omnia & proprius commodus, saepe faciunt iudicem
nem nisi cognoscere Verum.

Generosus aios labor nutrit.

Civitas deterrimus tulit servitutis iugum.

Quaeso animadvertitis viri florentissimi, itaq; res vestras ad
triarios rediit.

Nihil esse diuturnum potest, quod simultati, quod odio, quod
discordia sit obnoxium.

Sua huic fide nihil e' antiquum, nihil constanti, nihil san-
ctius.

Non oes reges sunt, quos diadema insignit & purpura,
sed quos egregia quaedam virtus reddit illustris.

Satis magnus e' satis potens, qui honore se dignus & ad-
mirandus praestat.

Nemo diu impunitate latusus e'.

Nihil esse potest aut firmum aut diuturnum in Universa natu-
ra, quod amicitia vacet.

Petrus plumbo est obtusius omni.

Itaq; incredibile dictu' est, quantum me tenet desiderium tuum,
de te dies ac noctes cogitare non desino.

Cygni

Cygni quare in aë efflanda sonorius canant
7 dulcius, sicq; audacter.

Platonis de
Storitas.

Cygnos idcirco in morte sonorius canere, ac melio-
rioriaz tuz maximè prouideant immortalitatz aioruz.
At ipse id puto, inquit Plato, natura fieri, quæ studiga
conseruanda sui, vitales diu spiritus p corpus dispersos
contrahit ad cor, sanguis ad arce, vitalis præsidij
ac roboris. Sed ubi natura frustra diu multaq;
luctata, necessitatij parere tandem cogitur, spiritus
illi deserta cordis statione, emergentes impetu quodaz
intrinsecus p amularis illos longissimj colij ambitus
ad os ipsuz, sonuz quendaz pleniorum efficiunt,
musici cantus similimuz.

Tanto in periculo uersamur quanto ex oi nois florentis
in memoria nunquam antea.

Itaq; siquid in me esse animaduertis, quod uel usq; esse
possit, uel uoluptati, ita id esse in tua potestate possib;
existima, ut quæ maximè tua sunt..

Non

Non possus equidem nō quotidie maiore, in te unius, nō offer-
 uantia modo, sed etiam pietate quadam accendi atq; infla-
 marj N: euz uel tuas ueterem beneuolentias erga me
 uel quotidiana merita considero. Itaq; dies atq; noctes,
 cogito quidnam egregius possim de me prestare, quo
 aliqua tandem ex parte, tot tantaj beneficia, sin mi-
 nus re ipsa, uoluntate saltem dissoluere incipias. Quare
 euz etiam atq; etiam huiusmodi meos cogitatus nō uolu-
 tare, inueni deniq; nulluz, a me tibi referri conuenien-
 tius posse officij, quas immortalitatem tuj Splendidi-
 simi nominis sempiternaz.

Ut enim tamen res habet, euz ego tibi N: pro multis erga me
 tuis, & immortalibz beneficijs, minus quinquaz referre nō
 habetaz: Itaq; oratione scilicet mea, quantulacumq; ra sit,
 aternitati consulere illustriuz tuaruz, & innumerabiliuz
 lauduz, ut oēs intelligant, apud me animi magnitudine,
 gratitudinēq; extitisse antiquis nihil.

Toan,

Phrases et.

Locum ascribi cupit Ecclesiasticae militiae.

Rem mihi gratissimam feceris, si dabis operam, ut illi
intelligat commendationem hanc meam non vulgare apud
te pondus habuisse.

Plurimum sane prodest, ad omnem vitam cultum, erudita viri
gravis, atque sapientis oratio. Generosi enim et elati
animi, audiendo excitantur, et ad res magnas, praecela-
rasque impelluntur.

Id mihi pro certo comperit, et T. Diss. Waisij f. 101.

Quod nihil literarum ad te dedere non ignoratio
singularis tuae vel bonitatis, vel eruditionis, fuit in
causa sed meo pudore quidam Sabusticus, qui uerere
ut id a me factum iri, et eam rem arbitraretur, quod
sua vel opera vel officio uti uellem.

Iuuenis est, cuius et modestus, et probus, sed sciendi
uehementer cupidus.

Quicquid uel officij, uel humanitatis in eum contuleris,
in meipsum collatum existimabo.

Quis me unquam animaduertit, qui unquam negligere quod
sua interesse existimauerim?

Philip.

Philippus in omni sapientia genere prestantissimus.
 Thomas post miseram urbem, illiq. ac Suiptius captiu-
 tatem ad mercaturas se contulit, ut aliquo honesto
 labore sibi victu suppeditaret, & suis.

De his rebus varij sermones afferuntur.

Franciscus, maximè amicis ammiculus, & per fugiendus.

Quod Sigismundus legatos Tarcorum evaserit, gaudeo plurimè.

Divina te prudentia, in tantis Christianorum fluctibus ac
 procellis, nõ hominũ vel conspiratio, vel consilijs, euexit
 ad summus istius pontificatus.

Quia eo est existimandus cunctas vite virtutes magis
 nunc efflorescere, quod oibz debet exemplo esse cle-
 mentia & mansuetudinis evangelica.

In illiq. unig. vita, communis quædam salus bonorum
 omnium posita est, & cons. titula.

Hæc eam video te unum esse, in quo summa sit virtus,
 nihil de te mihi frustra sperandus sentio.

Ea est speci natura, ut minus amet moras.

Ita ingenium est hominum, ut perniciosissima quaeque
appetant uehementissime.

Rem acu attingit. Recte iudicas. Scopum attingit.
Iacobus grauius, acute, uerum iudicat.

Bellus homo est Erasmus, et Fluctianus.

Labor omnia uincit improbus.

Mos profecto Tyrannus est, qui frequenter iniquissimas
leges obtrudit mortalibus.

Multi sunt, quibus pisces uento durat, sicut parus loco.

Somno saginarij. In domo Messaei uisus est.

Saty: Tunc immensa caui spirant mendacia folles.

Litteras, duobus potissimum canibus assequimur,
admiratione scilicet atque improbitate labris.

Admirari placet discendi ardorem ministrum.

Non desistas, non conuiescas, non defatigabor, donec illud
consequar.

Res successit opinione melius. Fortuna uotis utriusque
Successus. fauit. Si fortuna tibi uisisset, non potuisset esse
obsequatior. Vicit uota nostra fortuna fauen-

tis

tis afflatus. Ventis p̄ oia secundis hic cursus nobis per-
 actus est. Res omnis cecidit ex sententia. Opinor
 te litare Rhammsia, cui sic ex sententia cadunt oia.
 Gaudio mihi datur occasione, qua declarem am̄ in te meus.
 Oratione nihil pollicor, sed re p̄stabo, quicquid ē amici
 sincerij, & ex uio benivolentis.

Nolo te lactare uana spe.

Illud officiaz, ut diu hoc negotij mandatum amico.

Diez certam mihi proficiri, praescribi, praestitij, constitij cupio.

Id fieri eō libentius, quod mihi uiderem argumentis oblatum
 munda gratia apud te.

Hostis crudelissimi humi prostratos, ac pedibus genibq;
 calcatos inuolabant.

Placeo tibi gratias, quod in re benivolentissimus tuus erga
 me animus assidue delectos. Vellem aliquos mihi
 occasionem offerri, qua tua euz dignitate & com-
 modo, meus in te amorem liquido cognosceres.

Naz sui duntaxat studiosus quod sit, ab hois discedit &
 officio & natura.

Petrus versatilior e Thurno:

Civili creuore madent oia.

Nullus hic otio, nullus paci relictus e locus in tantis
discordiarum, seditionumq; fluctibus.

Om in me oculi & sermones conuersi sunt. Oes me
maori laudant. Oes laudib; tollunt ad caelum. Nemo
e, neq; ex praestantiorib; ciuib; neq; ex ipsa plebe,
qui no mihi gratificetur oia.

Vereor ne illos, obiectationib; & maledictis duerus me
exulcerari.

Sanguis mihi crede, intermorietur apud me officin; tuus.

Mouet me no ming acris inclementia, qua in dies magis
alq; magis euz multorum pernicie & interitu increbescit
merudefcitq;.

Video quarta parte, quibusq; conatib; perditissim; & facinoro-
sissim; hoies qui Mubdrkinge tyramida nunc gerunt,
euz uix pstantissimis, tuz mihi imprimis, uitaz eripere
moliuntur.

De dissem tibi iaz pridem compuscul; literarum, si uel per
mi

mimicorum insidias, uel per calamitates temporum liceret.
 Deus op: tibi cepta m' dicit magis magisq' secundet.
 Ego intrepide me & constanter defendo.

Oi cura & industria melior & officio, ut per magno ipsi detrimento
 pernicieq' premantur, ac extremo conficiantur exitio.
 Ego ita prudentia armis munivi me, ut nullas insidias p' h'
 mesas.

Nulla omnino alia Virtus e' ^{magis} grae summis uis, singularem homi
 benivolentiaq' parat ac seruet, grae opportuna quadae & ex
 imia beneficentia.

Piscus esus, corpus meuz redit magnis morbis obnoxius.
 A parricida atrox supplicius exigo.

Nulla mihi euz illo unguas fuit necessitudo. Nihil affini
 tatis mihi euz illo contraxi. Nullus fuit commercius.

In faciem mihi Vultus inflixit.

Certas atq' occultas parare Vias ad Vindicanduz.

Mea partem esse censui, ut pro mea mte fide, qua tibi dabo,
 quid tibi optimus factu existimarem, quandoq' me praesens
 coraq' no' poterat, litteris saltem ostenderem.

Tu uelim in bonam partem dicta interpretaris.
Nihil recte regi potest, quod cupiditatis gerat ductu.
Nihil est apud illas usq; adeo secretum, atq; arcanum, quod
minus quam primus effluat, ita est ille tanq; rimarum plenus.
Quod rumoribus est divulgatum. Ipsius rei eventus approbat.
Bartholomaeus ad id facinoris perpetrandum est corruptus
grandi pecunia, & magna remuneratione, adueniens
in finibus pollicitationibus.
Quanto enim fortuna blandius uidetur aspirare, tanto
magis aduersi uentorum flatibus meluendi sunt.
Quod diutius distulerim meum ad te reditum, nulli culpa
michi adscribito.
Vester mihi aduentus conspectusq; non modo gratissimus,
uerumetiam iucundissimus.
Tantum honoris mihi non arango. Haud equidem tali me
dignor honore. Honor hic maior est, ut mihi conueniat.
Precor ut sis tibi bono. Sit tibi bonum atq; commodum.
Prosit tibi. Proficiat diuini dicitur.
Subducatur ratio Jacobe, nam mihi quidem abundans.

G. 14.

Gratias habeo, qui dignatus sis nostro adesse convivio.
 Cuius oibz in rebus, huius in promissis servanda e constantia.

Id concedere asequor.

Se superbia obnoxius facit.

In quo plus e fortuna, in eo minus esse virtutis.

Ingenij tui, facundiaq; praestantias mihi perpulchre refert.

Te etiam atq; etiam hortor, ut et virtutis et doctrinae studijs,
 te totus reddas ac dices.

Tuus ornatus, quo in litteris uteris, no mediocrem dote,
 tuaq; facundia, spem quandoq; pollicetur.

Multis vigilijs haec res mihi constat, multo sudore, multa
 opera, plurimo labore, sumptu ingenti, pecunia magna.

Multus lucubrationis impendit. Non parus insumpsi pecunia,
 temporis permultus, laboris plurimus, ingenij
 non nihil,

Vix opere precius e referre illa. Audite nimirum e dignus.

Indignus e audiri, ut audiat indignus.

Spem frustra foueo.

Exportigere frontem, Bellas homunculos agere, curare
 cutem, Indulgere genio, Genialiter carere.

Ride,

Ridere des affatum, Epicureos agere. Qui quod
frisch müttel hat.

Tua in me plurima officia, & bonivolentia, linguarum,
nulla unquam apud me delebit oblivio.

Illustres ac proclaras virtutes tuas, quasi perpetuus
aliquis buccinator predicabo, divulgaboq' apud des.

Ingratus sane ille mihi rideri solet, qui non pleniore
quodam ore, de absentis quam de presentis amici la-
tidus loquatur.

Hom' seditiones, & conatus pestiferos doleo equidem agere,
si deo.

Id non ex ai sententia, sed sperati commodi gratia cu-
mulatus facio.

Divina quaedam providentia factus reor, ut in tantis humana,
eius mentis tenebris, in lucem veneris, ad salutem
& lucem christianorum.

Mirum profecto est, quantas de tua animi magnitudine,
mauditaq' constantia apud illum & spem & fiduciam con-
citaveris.

Hinc

Hebræi te regem Syrus appellant. Te Christiana recip: ppugna,
culus nominant. Te Christiani nois cultorem & lumen
uocant.

In me uno Christianorum omni salutem constitutas esse ami,
maderto.

Id absquor coniectura.

Nulla fortuna inconstantia detereor.

Nulla homi insidia tibi possunt incommodare.

Pristinas familiaritatem & benevolentias mutuis litterarum officijs
repetere.

Maiorem in modum laudare institutus nobilissimus alicuius
pacatissima vite.

Alicui gratulari equanimiter, prudentissimusq; consilius.

Vacuas tui strepitu & fastidio, ambitionis civilis, & humana,
euz sollicitudinis.

Toames, no presentib; modo, sed etiam posteris natq; suis
videtur.

Voluntate proximè accedit.

Diuitiarum ^{magis} magnitudine mortalibus ad libidines, ad insolentias, &
ad multa vitiorum genera impellatur.

Torquere in aliquem tela.

Desiderius tuus, non difficulter me expleturus polliceor, quatenus per temporis conditionem mihi liceat.

Tantum debere tibi existimo, ut in referenda gratia me inferiorem futurus putem.

Dolus ille malus tollitur è medio. *Sicut vobis dicitur*

Non vult abire, sicut dicitur
Vix dici queat, quantum me teneat desiderius et videndi et amplectendi tui.

Vix, integritate, ac bonitate natura et omni mora, li pietate praeditus.

Malitias non secus, atque deterrimas pestes aliquas abominor.

Alienus è ab omni avaritia suspicione.

Quis ingenij splendor, quae magnitudo varietasque doctrinae, quae dicendi copia, maiestasque haec tam pulcherrima ornamenta praeditis.

Pecuniario quatuor servare. *Immo quid angustius hunc*
quod hunc gold tam hunc nass nassraffis.

Deprehensus in adulterio, gravi supplicio afficere consuevit.

Tolco

Doleo, quod mihi uti nō liceat literarum vicissitudine.

Doleo, quod studium aliquod disciplina, semota ē, ab omni armorum strepitu.

Inani spe alorū

Vno verbo oia perstringas. *Ich will alles mit einem Wort sagen.*

Patrias deterrima oppressas servitute uideo.

Te in pristinas libertatem, dignitatemq; uindicabo.

Ob nequitiorum illecebras foames amplectitur ab nequitissimis ciuibz.

Philippus te dignitatis & amplitudinis gradu nō secus specto, quā patrem & colit, & ueretur, sed amoris caritatisq; affectu aque, atq; filius carus habet & periuicundus.

Torqueri insania.

Quaestiones tuae dilucidus praebent argumenta auditoribz.

Eloquentia nō garrulitate ceteris oibz praestat, qua rōtilissimos oratores ufos legimus.

Præ se ferre imaginem indolis cuiusdam egregie.

Eupio te uisere, quo & tuos, reliquorumq; amicorum mutuo conspectu frui, colloquioq; liceat.

Ad possus equidem no' admodum laborij, euz multas
esse ac summas intelligo benevolentias nostras,
quas neq' absentia corporis, nec locorum intervally,
nec temporis longitudo, ulla ex parte labefactavit.
Acerimonia facundissimi ingenij tui, excellentiaq' doctrina
otiosus te esse no' patitur.

Gratus oibz iucundusq' existere. Idcirco lib' hunc an-
quam scripsi.

Ad seorsus volutare. Inq' In salub' tractatu

Illius consuetudine nihil natura mitius, nihil humanis, nihil
magnificentis prohilat.

Fero huiusmodi natura vultus, ut par e' no' minus mo-
derate quas humane, euz intelligas des hoies ea
esse lege natos, ut aliquando necessario moriantur.

Ad praena spes q' mihi q' doctis oibz aliq' bonis
vix e' repozita.

Quid enim loquar de mulieris clarissimae om' splen-
didissimo Sydere? N: cuius Virtutes tales tantaeq'
sunt, ut iure optimo possit, euz uniuersa nobilit'
antiqui

Deuolare ad florentem amicitias.

Petrus habet Romas patetentem atq' adio expositas cupi-
ditati & voluptatibus.

Petrus habet Romas causas pudas atq' sanctimonia.

Joannes lateris dolore consumptus e.

Oes ad unum perijisse, literarum monumentis proditus e,
qui illos pisces odiant.

Christians e diuina gratia splendore illustratus.

Diuini fretus presidij.

Spoliare aliquem armis, uita.

Hae aio diligenter affigenda sunt.

Illud magna uirtutis, & oi laude prosequendus facinus.

Forma dignitas, aut morbo deflorescit, aut uetustate.

Ille nimia cupiditate prosequendi inimicos iras suas ne,
facie distinxit.

Bonis uiris ad uirtute ante laetitiam opem subministrare.

Honi semper pube, eas esse nigeri conditione, ut ad
uirtutem aspirantibus uiris no opibus solas, sed

etis

etiam sanguine ipso (si opus foret) benignissime subue-
nires.

Adolescentis omnibus doctrinis expositis: et virtutibus sine uirtu-
tis floribus ornatus.

Phrases a Praeceptore Humanitatis
praefectae. *Ex 1. lib: Tusc. questionibus.
Anno 1590.*

Typographus suis typis adornat excudere historias rerum
in orbe gestarum.

Lubenter hanc suscepi provinciam. *Et habetis ampliorum augmentum.*
Duras suscepisti provinciam.

Multis annis perpusillus commercij cum musis mansuetio-
ribus mihi fuit.

Cum musis mihi nihil commercij est.

Sicut Marti cum musis est commercij.

Non oscitantur omnia imperata perfeci.

Anceps de illo fertur iudicium.

Omni suffragijs electus est Episcopus.

haec

Hac res homini docto et exercitato nō ē obscura.
In meis Audijs tridui dispendius feci.

Magnus facere dispendius. *of adu hnday.*

Rem Euangelicaz promouere.

Huius dispendij nō me paenitet.

In uotis ē mihi ad meos amicos remigrare.

Tantus fructus me sentio percipere ex lectione
Ciceronis, ut dici nequeat.

LECTIO Ciceronis Styli rubiginē facile abstergit.

Hanc maculaz tibi aspersas nō facile poteris abstergere.

Hanc famaz tibi aspersas nō facile poteris delere.

Hanc notaz tuae fama mustas nō facile delebis.

Hoc dedecus tibi mustus nō facile delebis.

Animi cupiditates moderari & refranare.

Nihil praclaruz in Cicerone esse dicitur, prater
verboruz phaleras.

Nihil in Cicerone prater manē verboruz firmituz esse
dicitur.

nes.

Nescio quibus verbis phaleris in epistola sit usus.
 Virtute nihil est praestantius ad recte beateque vivendum.
 Altissimas habet cogitationes de vera hominis felicitate.
 Haec Romana lingua tractari non possunt, nisi oem
 amitta venustatem.

Haec procul a communi sensu ac sermone populari
 sunt remota.

Tanta in hoc libro est perspicuitas, tanta facilitas, atque
 festiuitas, ut oes in sui admiratione rapiant.

Haec a vita communi procul absunt.

Promiscuus vulgus rebus iocularibus applaudere solet.

Difficilima modo sunt tempora. Res tua videntur in sum-
 mam desperationem adducta.

Salus Reipublicae in summa desperatione est adducta.

Res mea sunt in angustiis adducta.

Nonne vos pudet nostrarum confabulationum et
 conuiviorum.

Otius

Otiuz suuz sanctissimis occupationibus 7 commentationibus transigere.

Reipublica calamitas nulluz mihi studendi dat otium.

Mentis auocamenta quorere à lusu, à voluptatibus.

A studijs mentem auocare.

Aliqua diuinitas meus pectus occupauit.

Tam immensa fatis inestimabilis aeterni numinis est benignitas, ut dici nequeat.

Vbi nunc agat aia Ciceronis fortasse non est humani iudicii pronunciare.

In forendis calculis non admodum me auersus habebis.

Apud Superos quietas agere Vitas.

Diuersa sunt praemia uita futura.

Magnas habet sincera conscientia fiducias.

Immensas 7 inestimabilem diuini numinis benignitatem in angustiis contrahere.

Ante acta uita maculas confessione delere.

Haec consuetudo legibus est confirmata.

Con.,

Consuetudines laudabiles & antiquas conuellere.

Populi stultitias coarguere.

Tantum roboris non habeo.

Caelestem spiritum haurire.

Hac de liberis esto suus cuius iudicium.

Nunquam hunc liberum in manus sumpsi, quin surreperim
rim aio sedationi.

Geritur quod legitur.

Dum litteras tuas lego, nescio quis me afflet orationis
suasissimos.

Hac in usus uitae mortalium industria humana reperit.

Nulla ars praestantior opificio typographorum.

Quid felicius quam eius eloquentissimis uiris, quoties
lubitus est confabulari.

Ingenium tuum & mores ac studia satis habeo perspecta.

Ille sciat se profecisse, cui Cicero ualde placere cepit.

Mihi puero minus arridebat Cicero.

Aetatis progressu, prudentia augetur.

placet

Placet Cicero ob diuinas quondam orationis felicitate.
Placet homo ob pectoris eruditi sanctimonias.
Hae lectio me mihi reddidit meliorem.

Nihil magis est in rem tuam, quam in exolucendis
& ediscendis Cicerois libris bonas horas collocare.
Est rixosus & pugnax libellus. Est homo nimis rixosus.
Rixosis libellis & pugnacibus nunc oia ubiq; scatent.
Hae compositio scetet mendis
Carnis iste scetet pulicibus.
Caseus scetet uermibus.
Vergente iam aetate pudet et piget uicibus ludere.
Simul atq; megetricauero ab his quae sunt in manibus,
me tibi totus trado.
Caepi eus meo Ciceroe redire in gratias.
In gratias redire eus meus. Eus socio redire in
gratias.
Pristinas familiaritatem nimis multis annis
intermissas renouare.

mul

Multis ac magnis ai' votibz e' ornatus.

Suavisima tua consuetudo nondum mihi excidit.

Fuor suavisima ipsiq' consuetudine.

Frui'mur suavisima ipsius inter nos consuetudine.

Singularis tua humanitas & rara morus dexteritas,
michi satis e' cognita alq' perspecta.

Quidnam literaria publi, hoc anno prolegendus censes?

Quis hui' e' rarus chorus? qui bonis literis perpe-
tuo obstrepit.

Hanc cantionem perpetuo mihi occinant e' uetere
comœdia, Βερε νε νεξ νοαξ νοαξ.

Ea sequor qua maxime sunt in rem uel ex re inuentibil.

Ludo aliquem proficere.

Ad minus bonis moribus quas bonis literis e' pra-
ditus.

Bonus habet Salarius. Su fact mi guetto bpsolding.

Alicui angere Salarius pro merito.

Facere utriusq' lingua fundamenta.

pernicio.

Pernicius liber e ob obscenitate.

Castor diligere Poetas.

Ob eruditionem dignus est lectu.

Terentius literaria publi tuto prelegi no potest.

Quodam excerpere ex lectione.

Est viri & eruditione varia, & morus integritate,
& multo rerum usu consultissim' atq' conspicuus.

Doleo virum istum nobis ereptum.

Nihil unquam hoc inueni vidi absolutius, sine
spectu utriusq' lingua peritias, sine ingenij
felicitatem, sine morus comitatem.

Studia longo temporis intervallo intermissa
repetere uel renouare.

Omni recti uiuendi ratio & disciplina, sapientie
studio continetur.

Cicero latinis literis philosophias illustrauit.

Hæc digna Aduo in quibus elaborem.

In aliqua re laborare.

Ela 11

Elaboratas dare compositiones.

Rem domesticas atq; familiare tueri atq; augere.

Repub: bonis institutis & legibus temperare.

Natura, nō literis hoc consecutus.

Cui nullo ē conferendus.

Tanta in eo ē gravitas, tanta constantia, atq; magis
miseria & probitas, ut parem nō habeat.

Quae tamen excellens in oī genere Virtus, quae nō
videtur consecuta.

Gracia oī literarum genere reliquas nationes superavit.

Facile ē nō repugnantem vincere.

Obiecit mihi ut probens meas negligentias.

Fuit hoc mihi laudi datum. Fuit hoc mihi vitio datus.

Videtur parentum gloria responsurus.

Respondere parentum expectationi.

Honos alii artes, desiq; incendant ad studia gloriae ac
laudis.

Tacent modo studia.

Pauper ubiq; iacet.

apud

Apud oes hoc improbatum.
Non mihi probatur tuus conatus.
In nervorum uocumq; cantibus magnam eruditionem
sitam esse puto.
Inter opulas hæc eueniunt.
Musici in germania florent.
Non uidetur satis doctrina excultus.
Optime nouit Arithmeticam uel ratiocinandi artem.
Hoc memoria traditum, uel posteritati transmissum,
uel ueterum monumentis consignatum est.
Etate aliquem anteire.
Ad nostram usq; ætatem fides catholica inuiolata
manet.
Philosophia in dno iacet.
Hæc nostra ætate multa fiuntq; nunquam facta
teguantur. Saeculo, æuo, tempore, tempestate.
Otiosi nemini prosunt.
In hoc uobis elaborandum est, ut sine errore scribitur.
est

Est optimus ille quidem uir sed nō satis eruditus.

Fieri potest ut recte quis sentiat, et id quod sentit
polite eloqui non possit. ✱

Qui se ipsum uincit ē fortior expugnatore Urbium.
Eneruare aīos adolescentium.

Magno ingenij acumine in scribendo carmen
est praeclitus.

Job) Militia & vita super terram.

Carmē) Dulcia nō meruit qui nō gus traxit amara.

Tam deest auaro quod habet, quae quod nō habet.

Philosophiae fontes adire. idē, Aristoteli legere.

Est uir summo ingenio et scientiae copia praeditus.

Philosophiam cum eloquentia coniungere.

In maiore et uberiore arte uersamur.

Copiose ornateq; de quacunq; re dicere.

In hanc exercitationem studiose operas dabo.

habere scholas.

Tentabo quid in hoc genere possim.

Causa.

Causas in foro declamitare.
Quod verisimilimum est, discernendo facile inueniri potest.
Quid tibi euenturum existimas?
Sic rem exponas quasi agatur, non quasi narretur.
Homo non miser est.
Non constat sibi.
Utinam miseria tua finis esset in morte.
In miseriam nascimur sempiternam.
Non me ista terrent.
Mento tenus Tantulus immersus in aquis.
Sisyphi saxum versat.
Sudat nitendo, neque proficit hilum.
Est alter Rhadamanthus, uel Minos.
Adrone me delirare censes, ut ista esse credam.
Male hercule narras.
Disertus esse possem si hac de re dicerem.
Nullius negotij est poetarum et pictorum portenta
conuincere.

Quis

Quis est tam exors quem ista moueant.

Quem locum manes incolant ignoro.

Linguas esse non possum.

Ob hoc ipsum miser es quia te miserum esse ignoras.

Mallem cerberum metueres, quam ista tam inconsiderate dices.

Inconsiderate et imprudenter aliquid effutire.

Vbi est acumen tuum.

Hic sum ita hebes, ut ista dicam.

Summa gloria in morte est orbatus.

Miser est qui hac luce caret.

Reuolueris eodem.

Non dico fortasse quod sentio.

Pugnantia te loqui non uides?

Egressus est porta crucis.

Dialecticis praeceptis bene est imbutus.

In praesentia nihil mihi occurrit hac de re quoddam.

Omne

Omne pronunciatum est uel uerum uel falsus.

Exoptat ut faterer quod fecum sit.

Quae potest esse in vita iucunditas, cum dies noctesq;
cogitandus sit, iamiam esse moriendus.

Si mori sit miserum, infinitum quoddam et sempi-
ternum malus habemus in uita.

A capite usq; ad calcem decurri.

A fine anni modo recursum est.

Nihil mali exoptimescendus est hac in re.

Est homo non insulsus.

In latino sermone Graece loqui no' soleo, quam in
graeco latine.

Emori nolo, sed me esse mortuum nihil aestimo.

Maiora in dies molitur.

Hac in re nihil est negotij.

Sunt ista nimirum spinosa.

Philosophorum dumeta et spineta uehementer hor-
reo. Alicui assentiri.

non

111 10
Non postulo id quidem ut facias, auco tamen uidere.

Auco te audire, Auco tibi loqui.

Serijs negotijs distentibus interpellare.

Loguentem interpellare.

Alicui morem gerere.

Honestissima tuae petitioni morem geram.

Tuo rogatu hoc feci.

Mors est. aia discessus a corpore.

Coniectura hoc assequi non possum.

Assequere coniectura si potes.

Non credo unâ animus cum corpore occidit.

Animus cum corpore extinguitur in bestijs.

Magna est hac de re dissensio hominibus.

Est corcalus appellatur.

Egregie cordatus homo.

Ratio animi principatum tenet.

Inter suos principatum tenet, uel principem
locus obtinet.

pria

Principem locum tenet Cicero inter omnes oratores.

Agere animas. Efflare aiam.

Animam simul cum sanguine effundere.

Animam tenues effudit in auras.

Vitam profundere. Idem.

Ex animi sententia mihi eueherant oia.

Est bene animatus.

Est nomen mane. Ob ist. nihil gesagt.

Corpus humanum ita figuratum est, ut temperatione
natura uigeat atq; sentiat.

Ingenio et diligentia praestans est.

Ex quinta quadam natura mentem esse compositam,
docet Aristoteles.

Tam multa meminisse quis potest.

Multum angor tua causa.

Est perennis riuus.

Democritus omnes actiones humanas ridendas esse
putabat, Heraclytus uero deplendas.

Con,,

Concursus uester fuit fortuitus. Fortuito cecidit.

Utra uera sit sententia deus aliquis uiderit.

Quid si hoc quispiam uoluerit deus?

Pariter cum uita, in bestiarum sensus amittitur.

Nihil interest mea in utraque partem.

Cum in corporibus excesserint aera in caelum quasi in
domicilium suum perueniunt.

Nihil mihi tua opera opus est.

Elabitur statim in memoria quaelego.

Caret omni sensu.

Est res admodum ardua.

Et diuina propago.

Propius abest a schola quam ego.

*phages, quibus res
pendens ad com
mendatibus epist.* A multis amicis, imo ab incante aetate inter amicos
et familiares numerari.

Multum a me diligitur propter ueterem ami-
citiā et amorem nec non obseruantias in
me meorumq; ois.

Propius

Propter summam eius humanitatem, doctrinam, bonos mores, ceterasque virtutes non possum hominem non diligere.

Tua dignitas, salus, et utilitas magna semper mihi curae fuit.

Non possum non esse tibi amicus.

Tua commendatio apud me valet valaciter, semper plurimum.

Summo studio, cura, et diligentia tua causa omnia perfeci. Carolus magnus clavis imperii regit.

Sibi tam grave, laboriosum, ac molestum, nihil tam arduum, aut factu difficile, quod tua causa non bene et facile mihi videbitur.

Amicus admoneri non rogari debet, ut quid faciat, quod illi facere non sit turpissimum.

Curabo ut meas operam, consilium, ac favorem nulla unquam re desideres.

Commendationem alicuius insolenter rejicere.

Semper

Semper amico aliqua ex parte morem gerendas exi-
stimo.

Tandiu desideravi aliquam mihi occasionem dari
mei mte animi ostendendi.

Beneficium aliquod in aliud tempus magis idoneus differre.

AB. Distuli beneficium in tempus magis idoneus, no' sustuli.

NB. Haec res tibi ampliozem utilitatem est consiliatura,
et nostram benevolentiaz clarig testatura, et
mibi ipsi maiori gloriae futura.

Non minus beneficium dare videtur, qui honeste
negat quod negandum est, quam qui aqua gredit.

Pars est beneficij si belle neget quod petitur.

Miror te tanta doctrina et virtute praedituz
tales causas recipere.

Est ingratus et omni commendatione indignus.

Omnem meaz iniuriam, animaduersionem, et suppli-
cium, quo usus fuisset in illuz tua causa con-
donabo.

Logo

Rogo et offeror ne ad iniqua et indigna facienda
precibus me impellas.

Non est fas quicquam condonare.

Optimi cuiusque viri mans est, nullo unquam
tempore nec inhonesta concedere, nec hone-
sta denegare.

Est demonstratio mathematica.

Hoc potest mathematicè demonstrari.

Errare malo euz sancta Ecclesia, quaz cum Luthero
sapere.

Mactare aliquem honoribus, hoc è laudibus ornare.
mactare hic sig: quasi magis angere.

Mors est interitus omnia tollens.

Qua primis et rudioribus armis percipiunt tenu-
cissimè hærent.

Inexpiabile est inter illos odium vel bellum.

Inexpiabilis religione sancitur est.

Mors è quædam commigratio et vita commutatio.

age,

Agere erus, Cum dixi in caelis agit erus.
 Non essentior fama nec vulgi rumoribus.
 Magna fama celebritate commendant, et ad
 celum usq; tollit.
 Totam propè caelum humano genere completum è.
 Vetera scrutari. Scrutari scripturas.
 Ex veterum monumentis fidei testimonia eruere.
 Sacris est initiatus. Initiatus sumq; literis.
 Tantus sibi persuadet, quantum natura admonente
 persuadet, cognoscit.
 Rationes et causas rerum tenere.
 Dixi nocturnis multus moveri solemus.
 Excessit è vita, uel è uivis, uel uita, uel rebz
 humanis est sublatus.
 Firmissimus est argumentum.
 At nulla gens tam fera, nemo omnium tam immanis
 Cuius mentem nõ imbuerit Deorum opinio.

102a

Prava de aliquo sentire.

Vitioso more hoc effici solet.

Est vis et natura quaedam diuina in hoie.

Est haec opinio institutis et legibus modo con-
firmata.

In omni re consensus omnia gentium lex naturae
putanda est.

Nullis vitae commodis est orbatus.

S. Bernardus. Tolle propriam voluntatem et miserum suspiris.

Meret suo incommodo.

Lugubri lamentatione oia complet.

Natura duce nulla ratione nullaque doctrina
compulsus.

Tibus sunt curae, quae post mortem sunt futurae.

Natura ipsa de hoc tacite iudicat,

Scire arbores quae altero saeculo proficiunt.

Et meus Simeonides. id est, pubescit mecum.

postea

Postera saecula nihil ad me pertinet.

Homini sui propagatio oibz est torq.

Adoptare sibi filium.

Magnifica sepulchrorum monumenta erigere.

Est pulchrum hoc elogium.

Hatus sum ad homines iuvandos, tutandos et con-
servandos, et non ad perdendos.

Abijt ad Deum Hercules.

Viam sibi munire ad rem aliquam petendam.

Bonis operibus viam sibi munire ad caelos.

Vetera haec sunt, et religione dñi consecrata.

Testamentum condere.

Testamento mihi reliquit bona oia, uel legavit
Homen nō iisdem finibus, quiquita terminabitur

Ad mortem sese offerre p̄ salute sui principis.

Non licet mihi esse ocioso uel ociosum.

Est quasi augurium quoddam futurae felicitatis.

In

In maximis ingenij altissimiq; animis, existit
quædam Dominandi cupiditas.

Quis est tam amens, qui semper in laboribus et
periculis vivere uelit absq; premio.

Petit nobilitari sua uirtute, doctrina, rebus pra
clare gerendis.

Est nobilitatus argento et auro.

Magna aliquem afficere gloria.

Mercedem gloriae flagitare.

Volito uicta per ora uirtum.

Gloriam contemnere.

Omnium consensus naturæ uox est.

Quorum animus ingenio et uirtute excellit, ij uin
natura maxime cernere possunt.

Optimus quisq; posteritati sequitur.

Consensu om̄ nationum hoc confirmatum.

Ignoratio uerae fidei introduxit hæreses.

Humare corpora. Corpora cremare.

H6

Non possum ea nec mente nec cogitatione com-
plecti.

Necromantiam exercere. Saubrey trib.

Alti Acherontis semper apertum est ostium.

Et reguens fuit theatri consessus.

Hanc rem magni consecuti sunt errores.

Non possum illa mente complecti nec cogitatione
comprehendere.

Imagines mortuorum excitare.

Subtile habet palatum.

Exsurdant palatum uina feruida.

Anima plura uideo quam oculis exterioribus.

Reuocare mentem a sensibus.

Cogitationem ab oculorum consuetudine abducere.

Abducere animam a dolore, luctu.

Abducere animum a solitudine, cura, molestiis.

Abducere aliquem a fide, a turpi quaestu.

Et illi hoc gentilicium.

Gen.

Gentilicia insignia mihi reliquit in pignus amoris.
Sua sententia rationem reddere.

Aliquem in summas expectationem adducere.

Ex tuo ore ipsam admiro.

Macte virtute.

Non miratus fecus erraverim,

Non mirusq; tecum ad inferos descendere.

Terra ad uniuersum caeli complexus quasi
punchi instar.

Suoq; nate et suo pondere diorsus ferit lapis.

In hac re ad bene uixendum sunt momen-
ta maxima.

Leuo est momentum.

Ter: Animus dum est in dubio paulo momento
huc atq; illuc impellitur.

In calum subuolare.

Leuora a grauioribus natura pellunt.

Perspicuus est aior in sublimè ferre.
magis

Magis subtiliter quam dilucide docet.

Est uegetus senex.

Præbere se uegetum et alacrum ad aliquid faci-
endum. Est pulcherrima Harmonia.

Ex sonorum interuallis harmonia cernitur.

Varijs ingenijs ut corporibus, uaria adhibenda
est medicina.

Satis per te tibi consulis et scis.

Satiari Cicronis dulcedine non possum.

Vela dare quamuis nauis eat remige.

Secum examinare, et in utraq; parte calcu-
los ponere.

Ad calum tollere aliquem uerissimis et iustissi-
mis laudibus.

Sordidum est seipsum laudare, quia Vitium arro-
gantie subsequitur.

In os laudare est uituperare.

Laus ex aliorum linguis illustis, uera et
solida habetur.

Laus ex nostro ore sordescit.

Quod

Quod ad laudes attinet facis quidem amice,
Omnes te in oculis ferunt propter tuam erudi-
tionem.

Qui propriam ingenij et virtutum gloriam
assequitur, is scilicet quam optime alie uas
describere.

Virtus laudata crescit.

Ad res laude dignas gerendas aliquem inflamare

Hac in re nihil tibi concedo.

Quam quisquam novit artem in hac sese exercet.

Atque corpuscula sunt individua.

Cibum capescere extremis digitis.

Arma capescere. Capescere fugam.

Adornare fugam, vel meditari fugam.

Ad honores capescendos e' paratissimus.

Tulsa, capescere, imperia, Rempub:

Solemnia provincia capescere.

Quod nihil habet proni, semper tendit sursum.

Et

Est crassus et concretus aer.

Corpus ardore animi concalescit.

Nihil est aio velocius.

Hulla celeritas possit cum animi celeritate con-
tendere.

Nubes et imbres coguntur in aere.

Humidus et caliginosus est aer propter exhalationes terra.

Froris solis modo est temperatus.

Temperatus est aer hoc in loco.

Nunquam facit se offerendi finem.

Paribus est res examinata ponderibus.

Hullam in partem mouetur.

Cuius sumptibus sustentatur et alitur?

Nescio quibus corporis facibus homo soleat inflamari.

Ad oes ferè cupiditates incendimur.

Sumus aemuli inter nos et rivales.

Vix cupiditatis et emulationis sum expers.

Laza

Lazatus sum curis et sollicitudinibus.
Totum se ponere in contemplandis rebus.
Inest mentibus nostris quadam insatiabilis ve-
visendi cupiditas.
Difficilis est rerum caelestium cognitio.
Patriam et vitam religionem amplecti.
Qui terras incolant magna sunt aeris circum-
fusi caligine.
Nescio qua simus hic aeris circumfusi caligine.
Mentis acie aliquid dyspicere.
Situs huius civitatis est pulcherrimus.
Quod putas fore spectaculum cum totas terras
contueri licebit.
In animum est omne, quod pulsu agitatur exterius.
Est cogitatio illa multo difficilior et obscurior.
Animus in corpore est sanguis aliena domi.
Quod nunquam vidimus, id quale sit, intelligere
non possumus.

- puz

Deum ipsum cogitatione complecti nō possumus.
 Nosce teipsum inquit Apollo.

Corpus quasi Vas est animi, aut aliquot receptaculus.
 Ab aīo quicquid agitur, id agitur abs te.

Est hoc acrioris cuiusdam acuminis

Quod semper mouetur id aeternum est.

Quod agitur aliunde, quando finem habet motus,
 uicini quoq; finem habeat necesse est.

Caelum nunquam moueri desinit.

Hic fons hoc principium est rerum om̄.

Principij nulla est origo.

Ex principio oriuntur oīa.

Quod nunquam oritur, id nec occidit quidem unquam.

Extincto principio oīa extinguantur necesse est.

Quod si concidat omne caelum?

Quod seipsum mouet aeternum est.

Sua ui non aliena mouetur.

Facile patior ne mihi in mentem quidem aliquid
venire contra.

Ita tua sententia faueo, ut dici nequeat.

Divina quadam mens in animis hominum.

Hoc nobis commune est cum bestijs.

Comedere et bibere commune est nobis cum bestijs.

Rerum innumerabilium memoriam infinitas habet.

Memoria est recordatio vite superioris ut
inquit plato.

Quis isthuc est profusio?

Gradatim ascendere.

Dicere nihil aliud est quam recordari inquit
Socrates.

Hoc unum scio quod nihil sciam, dicit Socrates.

Hæc non discendo sed reminiscendo cognosco.

Maxima viget rerum cognitione animus.

Animus hoc in corpore inclusus caelestia cog-
noscere requirit

In aliud domicilium immigrare.

In

In aliquod hippocautus immigrare.
Se nonnihil colligere.

Ep. Rocho. Probata Virtus à magnis praesertim uiris,
omnibus fortunis est anteposenda.

Gaudeo me laudari à laudato uiro.

Non sine maxima animi mei uoluptate hæc
de te audiui.

Ad euitandam arrogantiam hæc feci.

Nolo te nimis esse in mea laude prædicanda libe-
ralen.

Ex tua laudatione hunc fructum sum consecutus,
ut ad alias res laude dignas magis magis
me sentiam inflammatum.

Hæc in conspectum ferre omni sunt sita.

Tua opera, studio, et auctoritate hoc effectus reddidit.

A sola tui opt. Max. bonitate hoc est profectum.

Hæc res silentio præteriri non potest, saluo
honore nos tuo.

Vnicum dicam, saluo tamen uestro honore.

Hoc

Hoc ego existimo saluo tamen meliori iudicio.
Hoc saluo honore nostro fieri non potest.

Quaritur sibi iniuriam esse factam.

In reprehendendo lenissimis utitur uerbis.
Non tantum doleo de praeterito, quantum sum
solicitus de futuro.

Quod minus recte factum est antehac, aliqua
uirtute in posterum compensabo.

Qui alios reprehendit, oī culpa uacare debet.

Vitium quod de me praedicas, id tibi est.

Ex Cicerone. Non haec persuadibus etiamsi Orcum Carnea
res remittores.

Quorsum haec spectat oratio?

Non est mei stomachi res uel mei cerebri.

Non me pudet fateri nescire qua nesciam.

Sine aia sine ignis sit animus ex iurarem
esse diuinum.

Nebuloso et caliginoso caelo iter facere.

tanta

Tanta est capacitas mentis humana ut dici nequeat.
 Quae possunt esse uerborum quae rerum uestra-
 rum uestigia.

Occulta inuestigare.

Videtur esse summa sapientia rebus noua imponere.

Imponere alicui nomen ridiculum.

Dissipatos homines ad uitae societatem primo
 conuocauit Mercurius.

Dissipatos hoies in caesus congregare.

Stellarum motus, eursus, et progressiones notare.

Hulla habeo contra frigus praesidia.

Feras mansuefacere et cicurare.

A necessarijs artificijs ad elegantiora defluxit.

Oblitatio aurium inuenta est extemperata
 uarietate sonorum.

Domum fabricari

Dissimilimos motus una regit conuersio pri-
 mi mobilis.

Sine caelestij aliquo mentis instinctu poeta gra-
 ue carmen condere non potest.

illa

Illustriora quaedam afferam exempla.

Sine diuino ingenio haec fieri non possunt.

Non caret haec res ui aliqua diuina.

Abundat eloquentia sonantibus uerbis, uberibusq;
sententijs.

Est reorum inuentum philosophia.

Philosophia omnium mater est artium.

Est homo incultus.

Est mollissimus cultus.

Quid isthic est criminalis cultus?

Humili cultu aliquem educare.

Haec regio uacat omni cultu.

Est ager incultus.

Ad modestiam et animi magnitudinem aliquem
erudire.

Philosophia ab aëre, tanquam ab oculis cali,
ginem dispellit.

Oia supera, misera, prima, ultima, et media
uideo.

prose

Proorsus mihi haec uis uidetq; diuina.
 Nihil quicquam tunc maius aut excellentius intelli,
 si potest.

Ambrosia et nectare hujus superi latantq;
 Est vinum nectare et ambrosia dulcior.
 Nectare dulcior, tua fluit oratio.

Pocula alicui ministrare.

Est mihi a poculis.

Extenuare rem aliquam. Sinusq; glimimus mag
 A se culpam, crimen remouere in aliquem.

Ex duobus bonis, maius elegendus est, et ex duobus malis minus.

Hoc mihi ex illo magis fradit.

Confitentij culpam parata est uenia.

Oblivisci beneficium qui dedit, meminisse debet qui accepit.

Est ingrati ad uitium.

Alicui beneficium exprobrare collatus.

Maleficius pro beneficio reponere.

Virum bonum semper cum memorem beneficij, tuis
 gratam esse oportet.

Et

Et formicae sua bilis. Habet et musca bilem.

In loco et tempore desipere summa est sapientia.

Illiberale iocundi genus est fugiendum et reiciendum.

Locose aliquem carpere. *Quum in his gab.*

Humanus animus omnis concretionis est expertus.

Animorum interitis nulla origo inueniri potest.

Præterita memoria tenere et futura providere.

Sapientis est futura providere.

Quicquid est illud quod sentit quod sapit, quod vult,
quod uiget caeleste et diuinus est.

Animus est mens soluta quædam et libera et ab omni
concretionem mortalibus segregata.

Verus est mens omnia sentiens omnia mouens et prædita
motu sempiterno.

Animi sagacitatem, memoriam et ingenium huius præstantibus
satis mirari non possum.

Hæc magna, hæc diuina, hæc sempiterna sunt.

Vicissitudines dierum et noctium et temporum mutationes
quis non miratur.

Ad maturitatem frugum calor solis est necessarius.

Frigus hoc ad temperationem corporum aptus est.

lumi

Luminis accretioni Luna augetur.

Ep. Rocho. Praestabo aliquando re ipsa ut cognoscas te beneficius
praestitisse homini non migrato.

Si per fortunas liceret, maiorem tibi redere gratias
uel parem vicem.

Ab ingratitude vitio sum alienissimus:

Atrocissimis verbis in aliquem inuehi.

Alieni scelera et flagitia crudelissimis verbis insecari.

Propensi sumus oes ad obiurgandum et admonendum
cum ipsi obiurgari et admoneri uix sustineant.

Sedata ad commotione et refrigerato ardore illo
perturbationis respondebo ad obiecta.

Aliquam suspensionem attenuare.

Vita nostra ex antea tibi spectanda est.

Amicitiam quoad ipse uelis tecum conseruabo

Est arrogans et superba ista tua responsio.

Magna est orationis paupertas.

Redde rationem facti tui.

Omni culpam in fortunas rejicere

Omni culpam in angustias temporis, in paupertate
orationis rejicere.

Hanc

Hanc negligentiam meam et temporis iacturam
assidua demerps diligentia, multo labore, cura,
studio, uel cum fauore compensabo.

Aliquid cum fauore restituere.

Qua mutuo accepimus cum fauore reddenda sunt.

Est festiua et uenusta sane excusatio.

Est iocus festiuus et uenustus.

Allicius liberalitati diffidere.

Rem non aliter accipio quam tu dixeris uel feceris.

Amicitia nullas recipit suspiciones.

Allicuius animus aliter atq; e' interpretari.

Aliquem ad uirtutem bonosq; mores inflammare

Aliquem ad iram prouocare.

Orator ueni, spero uel exorator redeam.

Veriore me uidear no' cogere, sed cogere.

Ep. Cic. Disparibus inter se motib; induentur.

Nocturnam caly formam undiq; Syderibus ornata,
quis non miretur?

Ragent magis frigore. Finis frigore egoesco.

VII

Virgini nimio calore. Hitescit caelum.
 Arborea frondescent. Vites pubescunt initia veris.
 Rami fructuum ubertate murruescunt.
 Segetes, uberes sequenti anno largientur fruges.
 Oia florent aestate. Oia modo rigent.
 Herbis prata conuestiuntur aestate.
 Nivibus conuestiuntur prata hyeme.
 Pecora plerumque huius ad vesendum sunt creata.
 Boves ad agrorum cultum creati videntur.
 Hominis utilitati agri oves et maria parent.
 Quis tanti operis deus moderatorem esse negat.
 Divinam vim mentis agnosco ex rerum memoria et motu
 celeritate.
 Quae sit forma animi proferus ignoro.
 Quis nisi plane plumbeus hoc non rideat.
 Nisi plane sis plumbeus hoc animadverte.
 Tibi est in vno concretus, nihil copulatus, nihil
 commentatus.
 Non possum discernere.

Inso

Insolentia, superbia, contumacia tua e' intollerabilis;
Oris et oculorum contumacia quanta est.

Mortiferum haurire poculum.

Traditur ad mortem rapitur ad supplicium.

haec sunt vicia duplicesq; causas: diuina e' corpore
exidentium.

Humanis vitijs se contaminare.

Se totus libidinibus dedit.

Libidine est oblectatq;

Domesticis vitijs et flagitijs se inquinare.

Fraudes inopinabiles in Reipub: concipere.

Violare reip: fidem, amicitias.

Est iter deuium.

Improbis patet deuius quodq; iter, post mortem

seclusus a consilio Deorum.

Improbi in Deorum consilijs nunquam admittunt.

In consilium aliquem admittere.

Se se integrum castumq; seruare.

In corporibus humanis vitam imitari Deorum.

Msini

Minima illi fuit cum corporibus contagio.

A corporis contagione se auocare.

Facilis patebit tibi aditus ad Orcum, vel principem.

ex Rocho. Adducere aliquem a molestijs, dolore.

Cogites subinde quid forti hoi sit.

Cogites quid altitudo ai tui postulet.

Ea conditione nati sumus, ut ~~ibi~~ fortuna felix propo-
sita sit uita.

Ealege nati sumus, ut nihil, quae homini euenire possit
recusare debramus.

Homio sum, humani a me nihil alienus puto, inquit. Terent.

Aequiescendus e in summi Dei voluntate.

Dei nutu oia iusto, clementer et sapienter fiunt, regunt
gubernant.

Potorem et incommoda in latitiam et utilitatem mutare.

Indignum e viro docto quod alteri praeceperit, id ipsum
facere non posse.

Lazare se molestijs curat.

Fac ea, quae et prudentia et fortitudine ai tui digna
esse iudicaueris.

Gra.

Gratia et favore contendere.

Aliquem Verbis obtundere.

Obtundis me cantando.

Dolori medicinam adhibere.

Ad oia se promptum paratumq; ostendit.

Preco Deum Opt: Max: ut nunq; mihi tua opera
contingat, nisi in rebus cum secundis tum laetis.

Apud aliquem gratiam inire, uel ab aliquo gratias
inire.

Gratiam imitaz scribendis literis ferere.

Opera tua quantulacunq; sit fuit mihi gratissima.

Hoc mihi gratius atq; optatig fieri, nihil potest.

Poteo, nunquas mihi occasionem datam praestandi
officij iamdix tibi debiti.

Sine nefario scelere hoc praetermittere no possum.

Quicquid praetermissum est pollicior me resarturus.

Est epistola humanitatis, amoris & beneuolentia
plena.

Cuz aliquo officijs certare.

Post deum ois mea spes nite est posita.

Tua in me collata beneficia nulla unquas e obscuratu
ra obliuio.

Sape

Ex Cicer. Sape mihi usu venire solet.

Anno 15. 91.

die 2. Janua. Acriter aliquem intueri.

27.

Deficientem solem qui intuentur acriter, aspectus amittunt
re solent.

Mentis acies suspensa intuens hebescit.

Oculorum acies hebescit intucendo solem.

Acies oculorum meorum iam est hebetata, labefactata.

Pubitanus, circumspicitans, & hasitanus hac peregi.

Abijt è uita.

Vetat dominans ille deus ni nobis iniussu suo nos

dehinc emigrare.

Læsus ex his tenebris in lucem inaccessibilem excessit.

Carcero vincula rumpere.

A magistrata & legitima potestate est proscriptus, vel
in exilium missus.

Tota philosophorum est mortis quedam commortalis.

Animum seuocare à corpore, studijs, maxore, &

Res familiaris est ministra & famula corporis.

am.

firmus ad seipsum aduocare.

Confuscamq; obedire, mori.

Cursus Indorum meorum est retardatus.

Et corporis vinculis emissus animus sursum fertur.

Compeditibus est ligatus et vincitur.

• Veniet tempus et quidem celeriter sine retardabis

sine properabis quo deo reddenda erit vite ratio.

Ferdinandus meae deliciae aceruimè disputat.

Non est mors in malis habenda.

Nihil nimis oportet confidere.

Est Homereq; philosophorum id est princeps.

Omni turbido motu uocat.

Ex Rodio. **R**es mihi minus ex votis successit.

Deum orabo ut suis in me collatis beneficijs pro me
cumulati respondeat.

Nostra necessitudo ad summam peruenit benevolentiaj

Nunquam desisti predicare tuam gratitudinem.

sol.

Pollicor tibi, diu nitatem mides: maiorij nobis cura
futuram.

Non solum mihi gratias egit sed etiam cumulatis
simè restulit.

Des humanitati quam superbia libentius optemperang.
Ingeniis & generosis animis mansuetis imperandis.

Non possum ipsius imperiam sustinere.

Quid emolumentum, quid laudis ex hac re sis consecu-
turus tecum sedulo perpende.

Magna poena et ignominia no optemperantibus
proposita est.

Plus in di re humanitas et aequitas quam ius et se-
ueritas ualet.

Et Cic: Magni refert quali in corpore animus sit locatus.

Illia exercitatio mentem acuit.

Potus et cibus nimis obtundat et hobetat mentem.

Non molestè fero me à te esse uictum

Nihil hoc affert necessitatis ut faciam

A proposito aberrare. Alia spectare.

Spa

Spe beatoris vite omnes tenemur.
Lugere suos parentes.
Mortem sibi consciscere.
Manus violentas sibi afferre.
In caelum migrare.
Spe mea sum privatus.
Animi discessus a corpore no fit sine dolore.
Cum magna mea voluptate hoc factum e.
Cum magno doloris sensu confusus est.
Fit ad punctum temporis.
Hoc me angit et exercuiat.
Deplorare suam miseriam.
Mors a malis no abducit no a bonis.
Nihil accidit aduersi.
In aqua se praecipitare.
Ad res abiectas se abicere.
Vita humana incommo enumerare.
Semini expedit in peccatis uivere.
Omnibus ornamentis est privatus.
Nullus adhuc a fortuna vltus accepit.

24

Vh sua potestate in aliquem
aliquem in regem mittere vel imponere.

Opinione melius hoc cunctis.

Omnem sensum amittere.

Flebiliter aliquid loqui. Publico alicui gratulari.

Est ab omni re imparatus.

In amplissimis fortunis est constitutus.

Manus meas nunquam effugies.

Ferdinandus sanguinis nobilitate clarus et eruditus
ne praestans est.

Ex Rocho. Heroes praeter reliquorum hominum casu diu quidam
terrestres videntur ob maiestatem potestatisque
amplitudinem, virtutes, divitias, et caetera tum
animi tum fortuna bona.

Archiducis nomine insignitus liber iste in lucem prodijt.

Imperatores, Reges, et principes sunt rectores orbis
terrarum

Hoc faciunt privati homines eo meliorem de nostris
laboribus opinionem concipiant.

In tua compositione nihil inelegans, indocile, vulgare,
et abiectum.

Posto,

Doctorum Virorum scripta et vigilias lacerare
dente canino.

Linguam suam coercere à detractione.

Hullum illustre splendidumq; nomen p̄ se fert
iste liber.

His temporibus more exceptus ē ut vertentis initio
annj amici amicis felix anni auspicijs p̄sentib.
Summa ē illig audientia, existimatio, amplitudo
et dignitas.

Hae observata vehementer sunt necessaria.

Verbis exquisitis alicuiq; laudes in caelum extollere.

exic: Nihil est in rebus humanis stabile aut firmum.

Hae usu nec natura hoc est michi aptus.

Pulveres ē vestibus excutere.

Hoc facile patior michi fieri.

Operam suam ludere in aliqua re.

Magna est fortuna vis in utranq; partem, nam cum
cuius prospero flate utimur ad dextris probohimus
peroptatos et cum efflauro affligimur.

Haec res non magno opere indiget philosophia.
 In praelio considerare. Fortiter in praelio certare.
 Hostium telis sese obijcere.
 Extremus spiritus edere.
 Est res odiosa Luce meridiana hoc clarius est
 Multa mala sunt ementura ex haec re.
 Non suo sensu sed salute proximi oia metiri.
 Non me deterret haec res.
 Propter incertob casus mors quotidiè imminet.
 Mors longè abesse non potest.
 Quid moliris? Gloria cupiditate è inflammata.
 Virtutem gloria semper sequitur.
 Gloria virtutis est comes individua.
 Hoc illi exitus attulit. *3 fatten 3 fatz abgrstoss*
 Tota me non attingunt. Labor me confecit.
 Multob annob confeci. Est alter Endymion.
 Est totus somno confopitus. Somnus è simulachrum mortis.
 Sunt amiles ineptia. Praestituta est dies.
 Non dum gustavi vite suavitatem.

Senectus avertit prudentiam. Magna sperare.
Exacta aetate mortuus.

In cursu aliquem a tergo insequi.

Ratum aliquid habere, id est approbare.

Hoc non solum mihi ratum, verum etiam gratum erit.

Proiecta vel decrepita aetate mori.

Tota vis bene vivendi mihi a robore ac magnitudine
est sita.

Tota vis a me in rerum humanarum contemptione et
despicientia est posita.

Quid opus est philosophari. nimis est assernatus.

Multum crucior et angor. Iter mihi est invidiam,

Conficere iter. Res tuae nunquam a diis immortalibus
negligentur.

Fortuito hoc accidit. Nihil habeo quod tibi succenseat.
A natura hoc datum est omnibus.

Est virtutis et sapientiae gloria praestans.

Pena aliquem vel pecunia multare.

Ver.

Verjuram facere. id est alteram fenestras claudere
et alteram aperire.

Sine uersura res alienum dissolvere nequeo.

Prædite aio forti, hodie apud miseros forte caena,
bimus dicebat Leonidas!

Pro patria fortiter occumbere. Ceterum alicuj minari.

Purperati patres. Multas operam frustra con-
sumpsi. Hac in re nihil laboro. Parus laboro.

Dilaniare aliquem. Indig. ad miseros tandem e' via.

Anima adhuc riget, quamvis corpus laqueat.

Injuriam sibi illatam ulcisci. Non te mei miseret?

Illares magnam mihi affert machinam.

Non sine graui sensu doloris hoc passus sum.

Sanguine, fame et tabo et contaminatus.

In magno errore uersari. Unguentis preciosis corpus condire.

Cibum condire aromatibus. Haec res no' est diuturna.

Non erit frigus hiurnum.

Musa laboribus oia uendunt.

Ex

Ex Rego. Ex tripode hoc profectum.

Stylus optimus et praestantissimus dicendi effector ac
magister.

In scribendi et dicendi ratione rudes et infantes pa-
ne sumus.

Nemo unquam egregius exasit sine multa exercitatione.

Suspiciere et admirari Ciceronem nihil penitus conducit,
nisi te quoties sumpto in manū calamo quoti-
die te exerceas.

Oibus in hoc genere diuitijs abundat. Latina lingua
nobis peregrina est.

De summa eloquentia sine summo studio non est
cogitandum.

Est res omnium gloriosissima et simul difficilima.
Ludibundus quasi discit lectionem.

Sunt quibus non nihil esse uideo.

Amittis ias agitur quartus ex quo lapidem hunc uoluo.

Nec medici, nec imperatores, nec oratores quicquas
laude dignum sine usu et exercitatione conse-
qui possunt, quamuis artis pcepta pceperint.

nihil

Nihil natura cito magnum fieri voluit.
 Natura pulcherrimo cuius operi difficultatem proposuit,
 qua labore et exercitatione vinci debeat.

Nulla dies sine linea.

In hoc uno sunt omnia.

Hae ita sunt tetra ut ea fugiat et reformidat oratio.

Consuetudini aliquid dandum est.

Iuventuti aliquid dandum est. Percutit fœdus eus illo, idē,
 Pactus miuit.

Aequo animo mortem appetere,

Suis se laeditur consolari potest.

Homo parum diu uixit, qui perfecta virtutis percellit
 sumitur est maxere.

Hae sunt modo intempestiva.

Cumulare aliquem honoribus, diuitijs, facultatibus.

Mortem negligere.

Satis superius mihi uixisse uideor.

Gloria Virtutem tanquam Umbra sequitur.

Multitudinis iudicium parui pendere.

Bellica virtutis gloria clarus est.

Hun,

Nunquam te fama deferet.

Fama populari omnia metiri.

Si ita res fuerit libenter faciam.

Rebus secundis omnes effrimur, aduersis uero deprimimur.

Ad cumulum tuorum in me collatorum beneficiorum
magna est facta accessio. Quid cunctaris?

Os in hac vita fortuna subiecti sum.

Sibi fortuna felix proposita est vita nostra.

In luctu haec est magna consolatio.

In pena habere socium magna est consolatio.

Animi maerorem et dolorem modice ferre.

Suspicio mala intollerabili dolore hominem cruciat.

Opinionem alicuius radicem excutere uel euellere.

Hoc non duco in malis.

Auco audire quid responsi acceperis.

Corpus oleo perungere. Ducere currus.

Dare se somno. Dies nondum illuxit.

Nihil tibi hac in re concedo. Diuinare.

huc

Hoc mihi muneris datus est.
 Non natus longe hori est optimum.
 Qua e tanta calamitatis causa.
 Graviter merere morti.
 Veritas orationis tibi no deest.
 Cedo pauperior est vel Iro.
 Craso ditior est.
 Tota domo Codi reda componitur una.
 Est oraculus. Hoc oraculi loco habeo.
 Nimirum mungendo elicitur sanguis.
 In ore est oi populo. Optabilis e mors cum gloria.
 In persuadendo magna e utendum eloquentiam
 Et loco superiore concionari.
 Suprema dies non extinctioni sed loci mutationi offert.
 In medijs vite laboribz obdormiscere.
 Somno confopitz et sempiterno.
 Hoc ab imperatore denunciatus e. Emilli e custodia.
 Exire e vita. Carere oi molestia.
 Nihil in malis duco quod a dijs immortalibz vel
 a natura parente dnm constitutum.

prob.

31
Ab
telli

non

Magna in studijs habeo praesidia. Nulla habeo in studijs praesidia. Hoc multitudinis iudicio probatur.

Popularis laus te nimit dolere amat amice
Effectus eloquentia est audientibus approbatio.

Alicui aliquid praeripere.

Oes in studijs conueniunt.

Vigent modo studia et oes liberales artes.

Homo industrius. Efficere aliquid sua industria.

Brevi tempore illa ad nihil sunt ventura.

Non patitur se refelli aut redargui.

Totus est Baccho addictus et consecratus.

Musis sum addictus et totus consecratus.

Ultra id quod uerisimile occurrit, non progrediar.

Cogitur haec dicere constantia causa.

Refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia
sum paratus.

Unde ad studia humaniora Ingolstading confluunt.

Liberaliter est creditus.

In discernendo aliquam adhibere elegantiam.

Distinctè et ornate loqui.
Lectorem sine ulla delectatione, negligo.
Est à disciplina et à doctrina Lutherij.
Studiosissime aliquid consecrari.
Aliquid in manus sumere.
Omni auditorum lectione comendatur.
In contrarias partes disserere.
Adulteris suis ad hanc consuetudinem.
Quod datus est mihi temporis consumpsi discendo.
Dici non potest quantum sim tuo sermone delectatus.
Dux de inferni tormentis cogito, obicitur mihi melius quidam.
Obicitur animo meo interdus metus.
Hoc genere molestie sum liberatus.
Philosophia medetur animis, manes sollicitudines detrahit.
Natura te excelsus et altus genuit.
Humana despiciere.
Audentibus fortuna iuuat, timidisque repellit.
Ita est moratus, ita animo ad vita constitutus ut ratio postulat.
Obstet sua eruditionem et nobilitatem.
Tanta est leuitate et iactatione, ut ei esset melius non
didicisse.

Cui vita tua mirabiliter pugnat oratio.
Tempi in eo ipso peccare cuius scientias profiteri
Philosophus autem recte vivendi profiteretur.

Scito rebus tuis pessime consultus iri, nisi ad me,
liorem frugem te recipias.

Tamen nihilominus manusculum hoc exiguum gra-
to animo suscipito, et memor Demosthenis, qui etiam ab
amicula muliere digito demonstrari gaudebat.
Recordare etiam Artaxerxis regis Persarum: qui etiam
manu haustas aquam ab operario Dum sitibundus
eguo misidebat, tibi consuluit.

Aliquem falsa gloria exornare.

Vt agri non omnes sunt frugiferi qui colunt, sic
etiam hominum ingenia.

Agri artibus excolti magnus fert fructus.

Vt ager quamvis fertilis sine cultura fructuosus esse
non potest, sic ne sine doctrina animus.

Philosophia est animi cultura.

Philosophia vitia radicibus extrahit et preparat animos ad
accipiendos satus.

Hortus uberrimos tulit fructus.

De sententia aliquem deire.
Pudet me iam cito de sententia esse deiectus.
In sua sententia permanere.
Nihil est peius dedecore, flagitio, turpitudine.
Effugere dedecus et turpitudinem.
Pro sua inbecillitate multa praestitit.
Auctoritate et antiquitate omni facile princeps est.
Praebet se satis docilem.
Emutuata et muliebris est haec sententia. Diuacare dolore.
Generosa in virtute et ipsa natura hoc respicit.
Magistra vitae est philosophia.
Magnam turpitudinem et ignominiam perferre.
Dolorem effugere. Prohibet summis doloribus.
Risus captare populi.
Magna me Hercule laus est. Est ea res Hercule digna.
Est asper et durus. Est operus, odiosus, difficile atque
ad hoc contra naturam mortem appetere.
Est homo voluptarius.
Est res aspera amara et inimica natura.
Est difficile ad patiendum et tollerandum.
Dolorum magnitudine circulari.

Viperino morsu miseris.

Doloribus frangi. Studiis laboribus tractasus
Ipsa morte immortalitatem quaerere.

Miserandas edere verba.

Sunt haec perpesa aspera. Aliquem irretire.
Toto corpore extabuit. Est barbara quaedam inanis.
Virginalem edere ploratus.

facere, assidue et miserandus aspice.

Eo ludibz alteris spolia sibi capere.

Intolleranter dolere. Supremo fato expendit parnas.

Agere causas alterius. Abundare otio.

Nullo delecta nullaqz elegantia discribit.

Loco et tempore oia facere.

Mollire animus alicuius. Oss virtutibz necuod elidere.

Umbratilem et delicatas agere vitas.

A pueritia studijs uacari.

Est liberalis creditio et doctrina. De sententia desistere.

Firmare anim ad ferendus dolorem.

Turpe et vitiosus est. Ad ineptias suas redire.

Non eximib quod me angit.

Verbis gloriari et re succumbere.

Proverb. Malo nodo malus inueniendus est cuneus.

Felicitas nostra sola in virtute e' posita.
Est percipere difficile. Ad eas oia sunt preparata.
Natura hoc aspernatur. Verbis contentare et diligenter.
Honestas, dignitas et decus mihi cordi sum.
Iustitias colere, Immoderate aliquid ferre.
Via sibi credita et commissa enunciat et eudgat.
Si magnitudo et fortitudo in viro requiritur.
Despicientia rerum humanarum.
Lamentabili voce plorare.
O Virum fortem et strenuum.
Si unam virtutem amiseris nullas te habere fatea-
ris necesse e'.
Eiulatu, gressu, gemitu, tremibz oia complet.
Dolor patientia vincitur et opprimitur.
Pungit me dolor et latera fodit.
Pugno alicuius latus fodere.
Novas leges sancire.
Erudire iuventutem iocando, curando, esuriendo,
Sitiendo, algendo, aestuando.
Mali acceptus verberibus.
Est admodum industrius.
Consuetudo, laboris percipionem efficit faciliorem.

Corpora adolentes laboribus confirmare.

Voxatio et palestra mihi magis e' m' studio quaz
disputatio.

Laboriosa exercitatio.

Recreationibus nostris dolor et tristitia frequenter m'currit.

Manus meae callus obduperunt.

Pedes mei callus obduperunt.

Labor callus obducit dolori.

Callosas habeo manus.

Ad tuncanus procedere. Ad tibias procedere.

Dimidiati mensis cibaria secum ferre.

Non numerantur haec in onere.

Atq' ad vulnera paratus. In exercitibus miles.

Consuetudo docet vulnus contemnere.

Saucios ex acie efferre.

Lexi ictu est percussus. Vulnus obligare.

Turpissimos edere ploratus.

Profluentem sanguinem sistere.

Aniculae mediae ferre possunt veterans miles no' poterit.

Contundere aliquem pugnis.

Venit ad me fugiens contusus.

Plagas accipere malo, quam turpiter vitare.

Vulneribus confici.

Sanguinem nigemiscit, nunquam uultus mutat, nec
quidem collum contrahit.

Est falsi uita dignus. Flatus est ad gloriam
In radicibus Caucasi natus est.

Credulo spectaculus est.

Interpellare aliquem serijs negotijs occupatus et distentus
Ad credendum me ducit tua oratio.

Contortulis conclusiunculis aliquem capere.

Falsa alicuius rei uisione et specie moueri.

Oratio longè progredi non potest.

Est uir fortis, patiens, et magnanimus.

Recta animi affectio.

Uiri fortis munera duo sunt maxima mortem et dolorem
contemnere.

Vix satis constanter agis.

Aliquam rem iterare.

Plus habet laetitia quam molestiae suae mang.

Sapit adustionem cibus iste.

Maximè pedagra doloribus cruciatur.

est

Est homo cautus. Perdices sunt coctae in crusta.
Ab te remedia huius rei quarenda non sunt.
Laborat stragoria.

Nescio quis dolor me perculerit.
Constanter sedatèq; ferre dolorem.

Natura nihil habet praestantius, nihil quod magis expe-
tat, quas honestatem, quas laudem, quas dignitatè,
quas decet.

Nihil fas è tetius, nihil fas aspernandus, nihil horo
indignius, quas voluptatib; se dederè.

Gloria ductus hoc feci.
Hoc à virtute proficiscitur.

Est longè optimum sibi ipsi imperare.

Affectibus imperare. Non inscite, idè nò inlegantor
dicitur.

Si cupiditates coercere. Temeritatem coercere.

Est in aëo suo, natura molle quiddas, enervatus
et languidus.

Nihil est deformius. Therpsite ille deformior est.

Domina om̄m et regina est ratio. Lamentis et lachrymis
se dederè.

Dign

Dignitatem suam tuere.
Sedata nisi mittere. Nimio successu sua desoligat.
Et assuetus in armis cuius agere.
Afflictatu uestro augetis dolorem, uel contaminat
mibi uester.
Aduersas fortunas conueri, no' lamentari debet.
Sic ratio imperabil' appetitij ut iustij parent' probis
filijs. Graviter est ictus.
Fluta quod uolo corticeo. suscitare seipsus.
Imago parentis aio meo obuersatur.
Pens' mihi condoluit.
Liguescimus et diffluimus mollicia oer.
Aps' aculeus sine clamore uix potest.
Vir rusticanus. Accerrimus e' doloris morsus.
Scuto abiecto fegere.
Misere afflictus et examinatus iacet.
Onera contentis corporibus facilius feruntur
quas remissis.
In oib' officijs persequendis e' ai' contentio.
Ira exardescere. Toto corpore omnibus Ungulis
Contentioni uocis asseruire.

Quo arcus e uehementius adductus atq; contentus,
eo grauioreb habet omissiones.

Est mibicillus et alie dus.

Gemitus nihil affert leuationis.

Fletu malubri uero nihil furpius.

Hoc modo excitatur libido.

Natura sumus audiosissimi appetentissimiq; honestatis.

Summo ai impetu ad ueraz laudem et honestatem
nisi.

A dignitatis gradu aliquem dimouere.

In aciem hostiuz irruere.

Nobilitas mortis et gloriae consolant.

Hae sunt solatia et fomenta laboruz meorum.

In aciem prodire. Ex reuibus laborare.

Hoc satis est argumenti. Apparentibz degenerare.

Honorificis uerbis aliquem prosequi.

Facies addere dolori.

Adolescenti dare uinuz e' deum dare igni.

Clari et nobilitati sunt hi labores.

Venandi et equitandi laus apud nos uiget.

Punctis colligere suffragia honorum.
Fama et multitudinis iudicio moueri.
Stare alterius iudicio. Tuo tibi iudicio est utendus.
Plaxus populi captare.
Via benefacta in luce se collocari uolunt.
Sine uenditione aliquid facere.
Nullus theatrum conscientia magis est.
Se aequabilem praebere in omni perturbatione.
Via fugiendae turpitudinis et honestatis adipiscenda
causa facere.
Fortuna fulmina contemnere.
Doloris stimulos contemnere.
Pueri nasum Rhinocerotis habent.

⊗ Virtut.

Nullas omnino Virtutem praeterit, cuius non co,
natur assequi perfectionem.

Deus opt: Max: uos dominos et patronos meos, sin,
gulari obseruantia perpetuo mihi colendos, quas
diuissime ecclesie catholicae superstites et
micolumes conseruare dignetur, quibus me
unice commendo.

Crescit amor nummi, quantus ipsa pecunia crescit.
Tu adeo avaritia subiectus tyrannidi ut nullus facias
cupiendi modum.

Nam ut illi quo plus biberint, quo plus vini rigurgita-
uerint, hoc sitiunt magis.

Proverb: A Minerva ad vianaz, hoc est ab equis ad asinos.

Alicuius literis desiderium reficere.

Ea lege nati sumus, ut oibz felix fortuna proposita
sit vita nostra.

Collimare arcum. Dan bog anffagun.

Est in despicienda rerum natura, maxima prudentia,
injs excitandis ad vigorem iuvenum animis promptis-
simis, p[re]ceptorum fidei exemplo virtutis suae publicavit.

Illius elucubratum opus p[er] omne aui tempus plumb gloria
velis feretur.

Scripta, inter primas memoria metas coaruerunt.
Partiamur inter nos laborem.

Tu es sponsus p[er]celopi, Sincinatq[ue] miles.

Audamus veteres, sed nostris utimur annis

Malo militare litius aeternam, suas contouersias tollere.

Et modo difficilimus Reip[er] temp[or]is.

Infractus et excelsus cum laudibz ad caelum usq[ue] ex tollere.

Relinquere, effugiam morus suorum, Virtutis, constantia,
pietatis, ingenij, felix.

Opere memorario est munitissima Verbi.

Orus lactis L. Gass. Drassus. Una passa. gadoulti. W. n. i. b. r.

Medici spem omnem recuperanda salutis diillo digresserunt.

Victus gravitate morbi.

Ego philosophias divinus quiddam esse dico, indicem Veri-
tatis, magistras Vitae animus Virtutis, omniumque
laudandorum artium parentem.

Est rarissima Virtutis.

Est antiqua probitatis humanitate ac doctrina praestans
ita me complexus est, ut omne in meo commodis atque
ornamentis curas et cogitationem fixisse videtur.

Qui enim cantus moderata orationis pronuntiatione dulcior

Oratorum
Oratorum

inveniri potest? Quod carmen artificiosa verborum
conclusionem aptis? Qui actor inimitanda, quam

Orator in suscipienda veritate incendior? Quid autem
subtilis, quam acuta, acerbis sententiae, quid ad-

mirabilis, quas res splendore illustrata verborum?

quid plenus, quas omni rerum genere cumulata oratio?

Rerum irrecuperabilis summa felicitas est oblivio.

Local com. Magna felicitas e, si cui contigit, neq; inter ipsa ne,
namq; de m. constantia fortuna.
 yotia periculis opprimij, et postea rebus praedant
 gashib, retinere euz tranquillitate dignitate.

Furtim interdum ad mea studia redeo, et id tempus, quod
 alij in ludis et uoluptatibus perdunt, ego in literis
 pono, utq; facias tantisper, dum melior aliquando
 fortuna aspiraverit, q me ex his sordibus creptus
 pristina consuetudini vite restituat.

vicina sententia. Quid censes, inquit, lotta, insolentius et ardore in quendam
 amoris? sine quo euz in vita nihil quicquam egregium,
 tuz certe hoc quod hec expectis, nemo unquam assequitur.
 Neq; uero uos ad eaz rem uideo esse cohortandus, quod,
 euz mihi quoq; sitit molesti, nimis etiaz flagrare intelli,
 go cupiditate. Sed profecto studia nihil profunt
 feruendum aliquo, nisi illud quod eo quo fundat fuerat
 dudu atq; cognouit.

fratru regl. alio. Parentibus, quauquam gratia uisari tanta no potest, t,
 quanta debet, habenda tamen e quantas maximas
 ai nostri capere possunt.

Quis nam esset taz impius, tam demens, tam dys hoibz q;
 hostib, qui ad illud seclut sectionis uideret accedere?

Tantum igitur te stupor oppressit? uel, ut uerig' dicas, tantum
furor? ut primus, cum scitor sis illo loco natali,
deinde cum Caesaris scitor, non te excedendus populo,
non delatabilem, non ois tibi deos, ois hoies, et
ipse inimicos, et futuros scias!

Quas insolenter statim belluo mirasit in eiquir' fortunas:

Proverbi: Sed ut e' apud poetam profus' quom: Male parata, male
dilabuntur.

Maxime uini amera fuit, per magnas optimi pondus argenti,
pretiosa uesib, multa et lauta suppellex, et magnifica uasib
lois, non illa quidem luxuriosi habitio, sed tamen abundantis
horum paucis diebus nihil erat.

Is nomen frustis exalantibus uinaz redolentibus, gremius
suis, et totus hypocantibus impleuit.

Orem non modo visu factas, sed etiam auditu.

Quam miserus est id negare no' posse, quod futurissimus est horum.

Miserus te, si intelligis, misericordem, si no' intelligis, hoc literis
mandat, hoc memoria prodij, huius rei ne posteritatem
quidem om' saeculorum unquam memorem fore.

Sumpsisti uirilem togas, quas statim muliebrem stolas reddidisti.
Parans se ad pedes meos prosteruens, lacrymans te mihi
commendauit.

Patri persuasi, ut redimeret adolescentem summa spe,
 et ai, et ingenij præditus rei familiaris facultatibus,
 cuius a tua nõ modo familiaritate, sed etiam congruissio,
 ne patrio iure et potestate prohiberet.

Qui locus est aut tam desertus, aut tam inhumans? qui adolescen-
 tem nõ offari atq; appetere videt? qui hoies tam
 agrestis? qui se, cuius eus asseperint, non maximus
 cepisse fructus putent? quæ vero tam immemor posteritas?
 quæ tam ingrata litæ reperientur? quæ illig gloriæ nõ
 immortalitatis memoria prosequantur.

Ago tibi gratias, quoquo aio facis, tanta enim eras, ut istas
 miras, quas tu in me vis concitare, eus laude non
 comparem.

Quæ tempestas dij immortalis, quæ flamma, quæ uastitas, quæ
 pestis Germaniæ fuisse? nisi incredibile vis ad diuina virtus
 archiducis, furentis hois conatus atq; audaciam compressisset.

Nihil est enim tam populare quæ bonitas, nulla de virtu-
 tibus tuis plurimis nec gratior nec admirabilior miseri-
 cordia est. Hoc enim ad deos nulla re propig accedunt,
 quæ salutem hoibus dando.

O clementias admirabilem atq; omni laude, prædicatione,
 literis, monumentisq; decorandas.

Ego ita à maioribus nihil atq; imbutus sum, ut oia consilia
atq; facta ad virtutem atq; dignitatem referam.

Eundem quantum cura, labore, vigilijs, auctoritate, consilio,
omni atq; efficere poterò, nihil praetermittas quod ad liber-
tatem vestras et salutem pertinere arbitror.

Virtus est una altissimè diffusa radicibus, quae nunquam ulla
ui labefactari possit, nunquam dimoveri loco.

Cuius autem est ois servitus misera, sui vero intolerabile est esse,
vire impuro, impudico, effeminato, nunq; ne in metu quidem,
sobrio.

^{Proverb.} Fustarius meruit Johannem. ^{Melanius} Salfatardianus & magister mihi

^{causator.} Proferat assessor.

Quis enim hoc adolescente castior, quis modestior? quod
in iuventute habemus illustrius exemplum veteris sanctitatis?

Frequentia vestra incredibili claritate mihi summas affert
rei defendendae, spei recuperandae salutis ac libertatis.

Laudo, laudo vobis: cui gratissimè ais prosequimini nomen
charissimi dno & centis, suat enim cui facta immortalitas
non otata.

Multa meminij multa audivij, multa legi, nihil ex omni saeculorum
memoria tale cognovij.

Hoc inspiratus oib; consilijs.

Ita se recipiebat ardens dno vestro, ut nihil nisi de nostra pernicie
cogitaret.

Res mortales una mente consentiunt, oia arma contra illas
possem esse capienda.

Est quasi deorum immortalium beneficio ac munere Reip: illorum
genus, et nomen ad libertatem populi vel constituendas, vel
recipiendas.

Sper rapientij, atq; praedandi obcaecat aios eorum.

Nihil sibi desuburum arbitrantur. *by harmonizing all into one subject.*

Non est nobis eiq; eo hoste certamen, quo eiq; aliqua
paeis conditio esse possit.

Si Antonij immanis illa balua in foueas incidit, atq;
illinc emerserit, nulliq; supplicij crudelitas erit relaxanda.
Quaenquam mortem oib; natura proposuit, tamen crudelitatem
mortis et doloeris, vixit propugnare solat.

Imprimere Reip: dedecus.

Regibus exactis regnas occupare uolunt.

Dignatio potius quam declamatio videtur.

In me essentem orationem ore impurissimis tuomuit.

Habent huius tanti facti tamq; praecleari decreto vestro
testimonij sempiternus.

Quid enim, o dij immortales, admirabilis oib; gentib;
quid optatus populo huius urbis accidere potuit?
Sapientia potius exstinguere, quam armis defendere
in discrimen adducere.

Oia mihi fabula videntur, decorus immortalis iudicio et pietate.
Illig opera, virtute, consilio, singularisq; clementia, et
maximè virtutis bellus acerbissimus est reglindus.

Nullus consilium nulla libertas restat amplius, danda
sunt ceruicibus crudelitati illig infamiae.

Quid enim stultit? quam inutilem potentias, inuidiosas opes,
cupiditatem dominandi praecipitem et lubricas ante,
ferre uerae, graui, solida gloria?

Res habeo cognitor adolescentis Iesus.

Nihil e mihi Reip: charis, nihil uestra autoritate graui,
nihil bonorum Virorum iudicio optatiq; nihil uera gloria
dulcius.

Acetius, grauiusq; Res incumbunt ad uelendas Reip: iniurias.

De illo, non sicut de hinc aliquo debemus, sed ut de impo-
tissima belua cogitare.

Quamobrem Aud. consilio quantum potero, labore plus fere,
quam potero excubabo, uigilabo, pro uobis!

Etenim quis est cuius, praesertim hoc gradu, quo me
nos esse uoluitis, tam oblitus beneficij uestrj? tam
inmemor patriae, tam inimicus dignitatis suae? que
no excuset, no inflammet tantj uestrj consensus?

Uenit tempus serius omnino, sed tamen ita maturus, ut
differri eas haec non possit.

Res in extremis est adducta discrimen.

Ne ab incunte natura aetate illius usq; consuetudo;
Audiorus etiam ^{ne}hostissimorum Societas, similitudinis
coniungerit.

Omnes uigilias, curas, cogitationes, in Reip. salute configere.
Huius magnitudini ai, grauitati, sapientia tempestas est
oblata formidatissimi temporis.

Omne curriculum industria nostra, in amicorum periculis
propulsandis elaboratum est.

Pro mea perpetua cupiditate uestra dignitatis retinenda
& augenda, quaeo oroq; uos, & ut primo sit exit
uel acerbus auditu, uel incredibile ab illo didicis esse,
accipiat sine offensione, quod dixerit, neue id frig,
quae quale sit cyplio careo, repudietis.

Magna se ingrediore in reliquas orationem & quoniam
periculosissimus locus silentio suo praeteruect.

Octo a uobis, dum haec cyplio & ut eadem benignitate
qua solentis uerba mea audiat. *

x Quid est inconstantia, nobilitate, lenitate, cuius singulis
hoib; tuis uero uniuerso Senatui largius? quid fedig?

flac studij adhibendus, hoc exercitatio prebit, hoc imitatio,
hic in atatis consumit.

Car: Tu in uenda scribendo se quaro peritot.

Omnes latini sermone ceteras, in figuris et tropis potissimum
sitas esse, nemo est uel mediocre eruditorum, qui nesciat.

Ubi et eruditionis et otij plus uacul fuerit, pleniora ac in
strucliora (aspirante deo) prolaturus sum.

Ego elegantiorum literarum studiosos adolescentes obsecro, ut
hunc meus conatus boni agnigi consulaat, ceterorum calum
nias nihil moror.

Est enim nunc indoctus doctorum hominum genus, quod reuic dom
gestis quas hoies dixeris, quibus liberalia studia, benece
ros oer sordent, istis satis gravis fuerit et ipsa stultitia.
Est homo angusti pectoris. Et il gar suo gar.

Pro: In trichinis Coa, in cubiculo Nola.

Bona illig acerbissima uoi subiecta praecomit.

Ular gatt in (nir) gür uben auff aut gafflag.
Vici pudorem libido, timorem audacia, ratione amentia.
Est nimis proiectus ad audendum. Et gar in No ag sal for
L lon ming audacia, quam impudentia habet.

Pro: Incidit in Scyllas fugiens vitare Charybdin.

Pro: Procul a Jove et fulmine. *Es ist böß mit Jove, Inquitt vray.*

Pro: Octipodem excitat. *Es ist drey pflaff.*

Pro: Dignus patella operculus. *In mi lauter gogard sebrer pro.*

Pro: Virus improbus vel me mordet. *In Suttigis dieb me*
laufft mir in Suttigund Murg.

Pro: Acetum habet in pectore. *Es ist me gar mi vau.*

Pro: Sera in fundo parsimonia. *In Wall suo ego, vray die*
quo dufft ist.

Pro: Asinus balnearis. *dicatur in sordidus et parvus aratus*
qui, quamvis magnis opibz impletz, tamen non ulitq.
Vticiq; ars ostentat, veritas abesse videatur.

Pro: Phoeniceus pactus. *Im vil bmgaisst und vray fall.*

Nihil asperius humili, cui surgit in altus.

Es ist Gai Marsig dar vray die, daz vray mi batten
Ino minn' Gmray vray die.

Pro: In ultione callipes. *id est, brutissimi ducere nos in ultione.*
Gloria Crocodilli.

Hemorobia vera gloria. Est bestia quae ad perendum dig-
nitas perveniat.

Pro: Pus atrium rebertricem.

Mendaces faciunt, ut nec vera dicentibus credatur.

Historia, de quadam matrona Lutherana, quae
sacro assumpta Virginis matris die no-
uens balneus sibi parari, miraculosa
aditus suarum conflagratione di-
uinitus punita est, lignis ad
balneus congestis, penitus
incumbustis.

ANNO 1696. ipso assumpta Virginis matris die, Terpati Sa-
cerdotes ex recepto Ecclesiae more diem illum solennem habe-
bant, et magno, ut solet, eorum apparatu et crebro campana-
rum pulsibus diuinus cultus peragebant. Eas celebritatem
et reuerentias Virgini matri ad summi numinis honorem
exhibitae, eorum matrona quaedam impendio morderet,
mandat pedisequa, uti balneum adparet, caminus instrui-
at, se cum marito lauari decreuisse. Illa solennis festi
dominas submonere, utque alius in diem transferat, rogare.
Matrona repente excaecescens, quid, inquit de Maria nar-
tas, fuit illa mulier similis mihi, nec ullius potentiae
aut gratiae prerogatiuae habet, tu iussa mea exequere.
Famula ne dominas grauius exaccitaret, imperata por-
fecit. Vbi ad caminus ventum est, arida ligna, quae
alio

aliouin haud difficulter flammaz excipiunt, nulla ope,
 nullis mteimentis accendi potuerunt. Illa ubi se undiqz
 uertit, laboris frustranei pertaxa, factum omne ardere
 conspicit, nec ulla ui, flammam exstinguere ualet. Ignis
 primuz ipsum balneum uastat, mox duas contiguas adis
 ingenti ciuium om̄ terrore populatur. Confluit ex templo
 uniuersum vulgus, et uix tandem latius serpere incenduz
 prohibent. Postero die lignorum fasciculz, caminaqz ni-
 gestus omnino incombustus comperitur.

Gratiarum actio pro opere ex caelesti
favore adimpleto et deo propi-
tio. peracto. Vesperis paucis
dicenda.

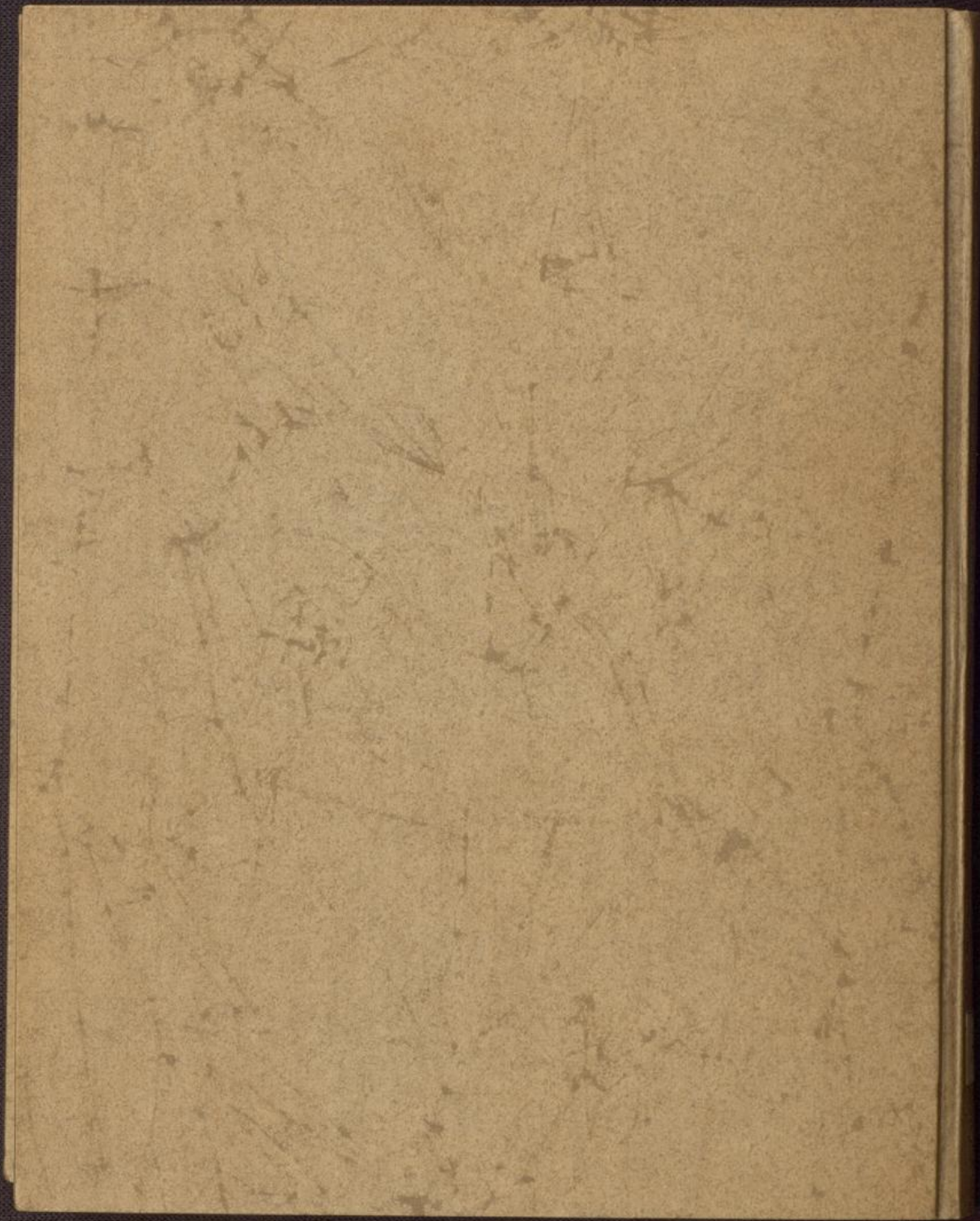
Virtus nostra domine deus meus in te solo est, frustra
sudamus, nihilq; proficimus, gratia tua instituti
auxilio. Gratias ergo immensas tibi referimus pro
clementissima tua hodierni laboris benedictione,
sine qua nihil ad effectum duxissemus: Tu enim so-
lus sapientia, tu solus fortitudo, per te conficimus
haec omnia. Tuo ergo merito haec accepta ferimus,
Amen.

Quoties diem illum considero, toto Corpore
contremisco. Sive enim comedo, sive bibo,
sive aliud aliquid facio, semper videtur
michi tuba illa terribilis sonare in auribus
meis: Surgite mortui, uenite ad iudicium. /

Veig. 9. 13. / . 8. die Februarij. /

Fragmente liegen bei
Nestmann, Fiba 42,
Kt.

Vol. 7. nur u
Oderborn ;
... .. 1 b

in f. j. ...
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

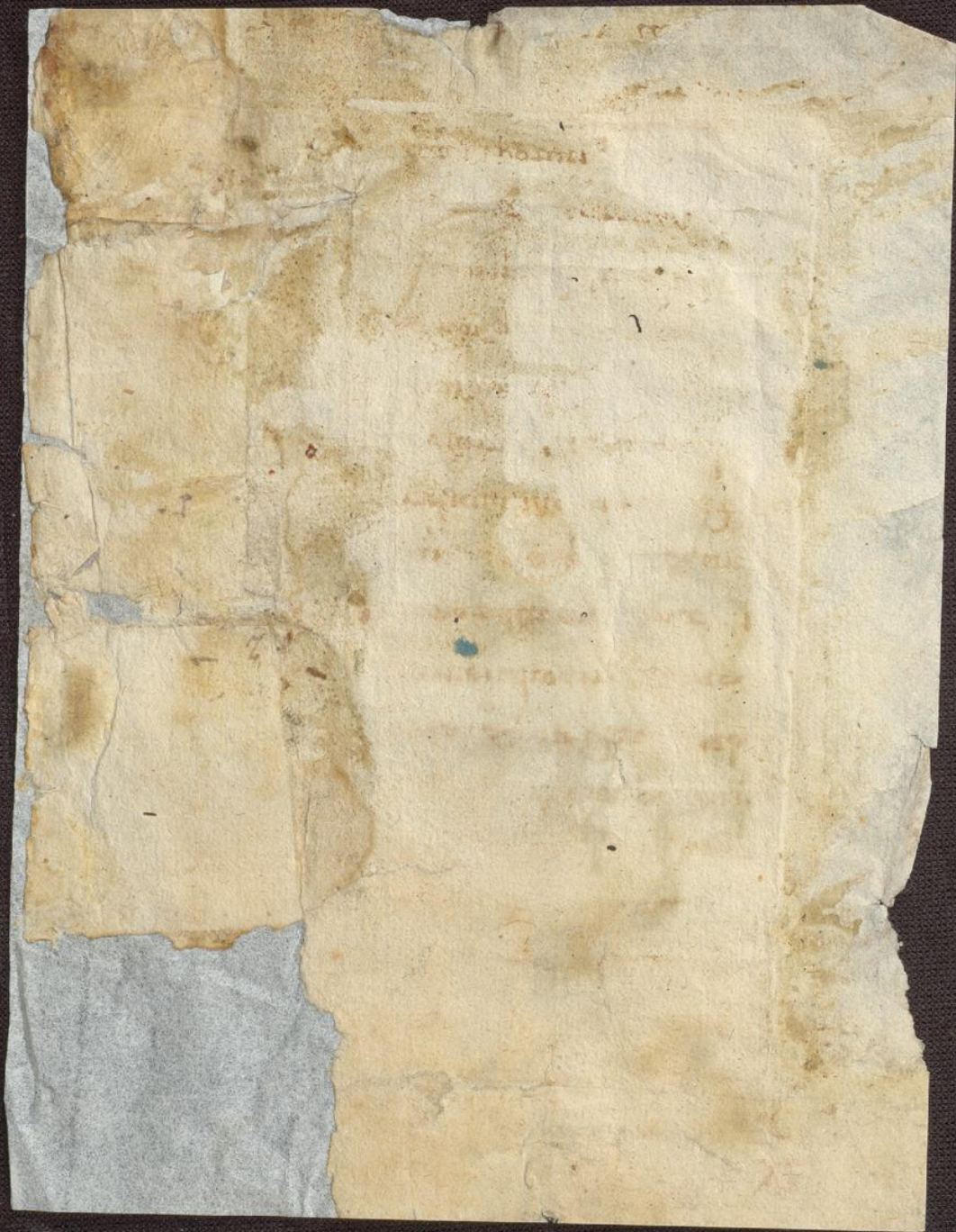
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

5
Zur für Haupt.
Aug. 153, vorne

Aug. 153, hinten

Aug. 153, hinten

Aug. 153, vorne

Aug 153

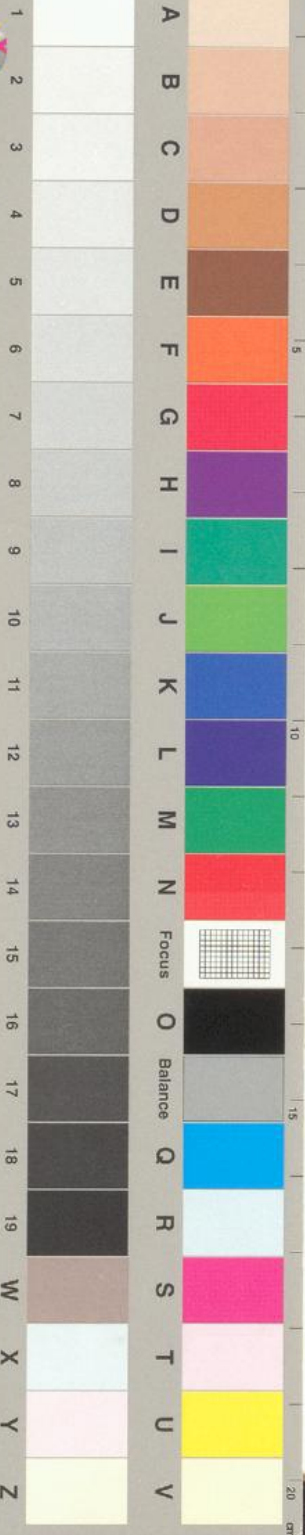
Vordruck

Aug. 193, Hinter-Spiegel

Copyright 4/1999 YxyMaster GmbH www.yxyMaster.com

VierFarbSelector Standard - Euroskala Offset

*Fragmente liegen bei
nicht anliegt, f. h. a.
Kt.*